

4733

51A

فِي خُصَاةٍ سَيِّدِ الْأَنْبِيَاءِ وَبِإِذْنِ اللَّهِ الْتَفِقُوا فِي الْإِبْدَاءِ
 سَيِّدِ الْأَنْبِيَاءِ وَبِإِذْنِ اللَّهِ الْتَفِقُوا فِي الْإِبْدَاءِ
 وَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَرَجُوعُهُ إِلَى اللَّهِ وَبِإِذْنِ اللَّهِ الْتَفِقُوا فِي الْإِبْدَاءِ
 فِي خُصَاةٍ سَيِّدِ الْأَنْبِيَاءِ وَبِإِذْنِ اللَّهِ الْتَفِقُوا فِي الْإِبْدَاءِ
 عَنْ الْحَكَمَةِ فِي تَرْتِيبِ الْأَكْبَابِ وَلَا حَاذِيكَ وَفَاتِيكَ
 إِنْ وَجَدْتُ فَاتِي مَا أَرَدْتُ مِنْهُ الْفَتْحُ فِي الدُّنْيَا كُلِّ
 تَوَيْتُ تَوَابِ الْعَاقِبَةِ وَأَسْأَلُ اللَّهَ تَعَالَى أَنْ يُجْعَلَهُ
 فِي سَبِيلِ الشَّفَاعَةِ سَيِّدِ الْعَالَمِينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ
 عَلَى سَائِرِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَعَلَى آلِهِمْ وَآحِبَائِهِمْ
 وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ أَجْمَعِينَ
 الْبَابُ الْأَوَّلُ فِي شَفَقَةِ سَيِّدِنَا
 سَيِّدِنَا

فِي فَضَائِلِ سَيِّدِ الْأَنْبِيَاءِ وَكَوْنِ اللَّهِ تَوْفِيقِي فِي الْإِبْتِدَاءِ
 سید الانبیا و بهذا طریق است در ابتدا
 وَالْإِهْتِمَاءِ وَارْتِجُوعِي بِنَيْطِ الْعِلْمِ وَتَلْتَفِعِي بِهِ أَنْ يُدْعُو
 و ایستادگی و بازگشت به سوی علم و تامل کن به آنکه دعوت
 لِي بِغَيْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَحُسْنِ الْخَاتِمَةِ وَأَنْ يَجَاوِزَ
 بجز دنیا و آخرت و خوبی خاتمه و آنکه تجاوز کند
 عَنِ الْحُكْمَاءِ فِي تَرْتِيبِ الْأَكْبَابِ وَالْأَحَادِيثِ وَفَتَنِ
 از حکما در ترتیب اکابر و احادیث و فتنه
 إِنْ وَجَدَهُ فَاقِي مَا أَرَدْتُ مِنْهُ الْخَيْرُ فِي الدُّنْيَا كُلِّ
 اگر یافتی آنکه بخواهی پس هر که بدی که از من مراد بودم در دنیا هر یک
 تَوَيْتُ ثَوَابَ الْعَاقِبَةِ وَكَسَالَ اللَّهِ تَعَالَى أَنْ يَجْعَلَهُ
 شیت کردم ثواب عاقبت را و سبب آنکه خدا تعالی را این که بگرداند این کتاب را
 فِي سَبِيلِ الشَّفَاعَةِ سَيِّدِ الْعَالَمِينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ
 برای من سبب برای شفاعت سید عالم شد و درود بفرستد خدا را حضرت و
 عَلَى سَائِرِ الْأَنْبِيَاءِ وَالرُّسُلِينَ وَعَلَى آلِهِ وَآصْحَابِهِ
 بر بقیه انبیا و رسلین و درود بفرستد خدا را آل و اصحاب آنحضرت
 وَأَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّاتِهِ أَجْمَعِينَ
 و زنان و فرزندان آنحضرت
 الْبَابُ الْأَوَّلُ فِي شَفَقَةِ سَيِّدِنَا
 باب اول در بیان شفقت سیدنا

بقيته
الملك الكبير
في آخر العنق

بِاللَّهِ شَيْئًا وَرَأَاهُ مُسْلِمٌ فِي أَحْرَبِ الْأَشْيَاءِ

مِنْ كِتَابِ الْإِيمَانِ مِنْ تَجْنِيهِمْ وَعَنْ أُنْثَىٰ بِنِ مَالِكٍ

قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَحْسَنَ النَّاسِ

وَكَانَ أَجْوَدَ النَّاسِ وَكَانَ أَشْجَعَهُ النَّاسِ وَلَقَدْ فُتِحَ

وَجَدُوا فِيهَا قَوْمًا لَيِّنِينَ
أَهْلَ الْمَدِينَةِ فِي أَثَرِ الْمَلِكِ فَأَنْطَلَقَ نَاسٌ قَبْلَ الصَّوْتِ

ساکنان مدینه یک شب ہمیں رشتہ دردم جاب آواز
فَلَمَّا هُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَاجِعًا

پس پیش آمد ایشان را بنیر خدا علیہ وسلم در حالت واکس
وَقَدْ سَبَقَهُمْ إِلَى الصَّوْتِ وَهُوَ عَلَى فَرَسٍ لَا نِيَّ طَلْحَةَ

عُرِيَ فِي عُنُقِهِ السَّقْفُ وَهُوَ يَقُولُ لَمْ تَرَ عَوَاكُم تَرَ عَوَاكُم

وَأَن أَسْأَلَهُ بِعِلَّةٍ زَيْنِ بَدُوٍّ وَدُرِّ كَرُونِ حَضْرَتِ شَمْسِ بَرْدِ وَدَاغِ نَحْوَتِ بِي كَلَّتِ خَوْفُكَ نَشِيدِ خَيْتِ فَكَيْ شَوْبِ

و گفت که حضرت یاقوت این اسب را در تیر فوس شکل دریا با این گفت که هر که این اسب را در تیر فوس شکست و در دست و دلو

اسم در باب بیان شجاعت آنحضرت علیه السلام

...التي هي من قبيل ما كان عليه حاله في ذلك الوقت...

السلامة والبيئة
الصحة العامة
التعليم والثقافة
الاقتصاد والمالية
المواصلات والطاقة
السياحة والتجارة الخارجية
الدفاع والأمن
الشؤون القانونية

[illegible]

1

[illegible]

لَا تَدْخُلُ فِي الصَّلَاةِ وَآنَا أُرِيدُ إِطْلَاقَهَا فَاسْمَعْ بَكْرَةَ الصَّبْرِ
 بنجیقتی در مثل شیخ در کتاب در بیان من قصد میکنم در بیان آن که خدا را پس می شنود که گوید که
 فَاتَّخِذْ فِي صَلَاتِكَ مَا أَعْلَمُ مِنْ شِدَّةٍ وَجِدْ أَقْوَمَ مِنْ
 پس کونای میکنم در تمام خود از آن سبب که می دانم از سختی اندوه آورده اند و آنرا از
 بَكَائِهِ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ فِي صَحِيحِهِ فِي كِتَابِ الصَّلَاةِ فِي
 روایت کرده این حدیث را بخاری در صحیح بخاری و در کتاب الصلوة در
 كِتَابِهِ أَخَذَ الصَّلَاةَ عِنْدَ بَكْرَةَ الصَّبْرِ وَعَنْ أَبِي
 باب بیان کسی که غنیمت را از خدا درازا نزد گوید که گوید در حدیث است از
 مَسْعُودَةَ الْأَنْصَارِيِّ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَأْتِيكَ
 ابی مسعود انصاری گفت گفت مردی با رسول الله در قدیم
 أَذْرَكَ الصَّلَاةَ فَمَا يَكُونُ بَيْنَا فَاذِنْ فَمَا رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى
 که درم نماز را از آنکه در میان کند با هر کس پس نه قدیم بنیبر علیه
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي مَوْعِظَةٍ أَشَدَّ غَضَبًا مِنْ يَوْمِئِذٍ
 الله علیه و سلم را در هیچ وقت بعد از آن سخت تر از روزی غضب از آن روز
 فَقَالَ أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّكُمْ مُقَرَّرُونَ مِنْ مَسْئَلِ النَّاسِ فَخُذُوا
 پس گفت ای مردم گرفته شما را هر روزان بقیبید پس هر یک از شما را در هر روز باید که
 فَإِنْ فِيهِمْ الْمُرِيضُ وَالضَّعِيفُ وَذُو الْحَاجَةِ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ
 پس گرفته در مردم بیمار و در هر حاجت روایت کرده این حدیث را
 فِي صَحِيحِهِ فِي كِتَابِ الزَّكَاةِ وَعَنْ سَعْدَانَ رَسُولِ اللَّهِ
 در صحیح است از سعد که گرفته بنیبر خدا در کتاب الزکوة

بجاری

9.

بجسٹس کی قیادت میں
وکیلانہ تنظیموں کی

ان دکر کے قریب

روادع

بسم الله الرحمن الرحيم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سیدنا ابوالخیر محمد بن علی بن ابی طالب

میں نے فرمایا کہ میں نے اس کو دیکھا ہے۔

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي جعل القرآن من الآيات

الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم
موسمًا من موسمي القرآن الكريم

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَعْطَى رَهْطًا وَسَعْدًا حَالِي

صلی الله علیه وسلم . فادگردیست را دعد نشسته بود

فَتَرَكَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا هُوَ

سے لذت پیسیر حاصل کیے اللہ تعالیٰ کو شکر و حمد مروی را کہ ان

خوشترین جبهه بود و من پس گفتم یا رسول الله چیست برای تو از فلان

فَوَاللَّهِ إِنِّي لَا أَمُومِنَا فَقَالَ أَوْ مُسِيئًا فَسَكَتَ قَلِيلًا

پس سو گند بجدا ہر ائینہ من تحقیق می بینم دی را صومین پس گفت آنحضرت بلکہ مسلم پس خاموش ماند

نَمْرُ عَلَيْهِ مَا أَعْلَمَ مِنْهُ فَعَدَّتْ يُقَالِقُ فَقُلْتُ مَلِكٌ

عَنْ فُلَانٍ قَوْلَهُ اِنَّ لَكَ بِمُؤْمِنًا فُقًا اَوْ مُسِيًّا

از خلائق میں سو گندہند ابراہیمہ من تحقیق می بینم دی راہوں میں گشت بلکہ مسلم

فَسَكَتَ قَلِيلًا ثُمَّ عَلَيْنِي مَا أَعْلَمُ مِنْهُ فَعَدَرْتُ لِمَا لَيْتُهُ

ہیں مائوس انڈیا ایک پسر غالب سندرا چیمبرس دی وائس آف دی پین غود کروم سنگھ خود را

و عود کرد پیغمبر خدا صلی الله علیه و آله وسلم بستر گفت ای سعد

إِنِّي لَا أُعْطِي الدَّجُلَ وَغَيْرَهُ أَحَبَّ إِلَيَّ مِنْهُ خَشْيَةً

هرکدام از تحقیق می‌دهیم مرد را و صوفای "وی دوست حرمت نزد من ازان مرد از خرس

ان يكتبه الله في النار رواه البخاري في صحيحه في باب

اینها اندر روی را خدا در دو سجده روایت کرد این حدیث را بخاری در مسند جلد هفتم باب

والله اعلم بالصواب

۱۱

[illegible]

اِنَّ الْمَدِينَةَ لَاسْلَامٌ عَلَى الْحَقِيقَةِ مِنْ كِتَابِ الْاِيْمَانِ وَرَوَاهُ
 مال حقيقه نبأه اسلام بر حقيقت از جمله كتاب زيارت ان در حديث كروايين حديث
 مسلم في صحيحه في كتاب الزكاة وعنه ابن عباس
 مسلم در صحيح مسلم در كتاب الزكاة در حديث است از ابن عباس
 اَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ وَمَعَهُ يَدُلُّ
 كه بر آنكه پيغمبر صلى الله عليه وسلم خروج كرد و همراه او آن شخصي حامل دلايل بود
 فَظَنَّ أَنَّهُ لَمْ يَسْمَعْ الشَّيْءَ فَوَعَّظَهُنَّ وَأَمَرَهُنَّ بِالْقَصْدِ
 پس گمان برد اخذ كرد كه بر آنكه هي شئ ننيشنيد زان را پس نه داد زان را و فرمود بايشان را بر ايدايي و دان
 فجمعن المرأة ثلثي القمط والخاتم و يلدل يا خذ
 پس گفت زن كمي اخذ كن گوشواره و انگشتر و يا دريائ
 فِي طَرَفِ ثَوْبِهِ وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ قَا
 در كرايه جامه خود در حديث است از ابى سعيد خدرى كه گفت گفتند
 الشَّيْءَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَلَبَنَا عَلَيْهِ
 زانان بر پيغمبر صلى الله عليه وسلم غلبه شد بر ما در استفاده از قول تو
 الرِّجَالُ فَأَجْسَلُ لَنَا يَوْمًا مِنْ نَفْسِكَ فَوَعَدَهُنَّ
 مردان پس بگروان بر ماى روزي از ذات خود پس وعده كردن و زانرا
 يَوْمًا لَيَمُنَّ فِيهِ فَوَعَّظَهُنَّ وَأَمَرَهُنَّ فَكَانَ يَمًا قَالِ
 روزى كه ايمان كنند در او پس وعده كردن و زانرا پس امر كردن و زانرا
 لَهُنَّ مَا مَنَكُنَّ أَمْرًا نَقَدَّ مَثَلَهُنَّ مِنْ وَلَدٍ هَالِكَا
 بر ماى ايشان نيست از شما زنى كه ميشي كنند از شما بچران نبرد

[illegible]

لَهُمْ فَضْلٌ عَلَيْهِ فَنَزَلَتْ وَلَا تَقْضِلْ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ
 ایشان را پس نازل گردانند و آنرا قضاوت بر هر یک از ایشان نکرده و هر یک از ایشان را
 مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقْضِلْ عَلَى قَبْرِهِ رَوَاهُ النَّجَّارِيُّ فِي
 تلمیذ بزرگ روایت در کتب روایت کرده این حدیث را بخاری در
 صحیحیه فی کتاب الجنائز وَالْفُطْلَةُ وَرَوَاهُ مُسْلِمٌ
 صحیح بخاری در کتاب الجنائز و الفطولة در حدیث اجاست و در بیان حدیث اسلام
 مع تَعْمُرُ يَسِيرُ فِي صَحِيحِهِ فِي كِتَابِ الْفَضَائِلِ وَعَنْ
 با تلمیذ اندک در صحیح مسلم در کتاب الفضائل روایت است در
 جَابِرٌ قَالَ أَمَّا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَبْدُ اللَّهِ
 جابر گفت اما پیغمبر صلی الله علیه و سلم نزد عهدنامه
 بَنِي إِسْرَءِيلَ مَا دُفِنَ فَأُخْرِجَهُ فَنُفِثَ فِيهِ مِنْ رِيْقِهِ
 بن اسرائیل پس آنکه دفن نشد عهدنامه بن اسرائیل را در بر او ریخته و در آن ریخته و در آن ریخته
 وَالْبَسَةَ قَمِيصَةً رَوَاهُ النَّجَّارِيُّ فِي صَحِيحِهِ فِي كِتَابِ
 و در بیان حدیث عهدنامه بن اسرائیل را در بر او ریخته و در آن ریخته و در آن ریخته
 الْجَنَائِزِ وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ جَاءَ الْكُفْلِيُّ بْنُ عَمْرِو
 الجنائز روایت است از ابی هریره گفت آمد طفیل بن عمرو
 إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ إِنَّ دَوْسًا
 سوی پیغمبر صلی الله علیه و سلم پس گفت طفیل بن عمرو
 قَدْ هَلَكْتُ عَصَيْتُ وَأَبَيْتُ فَأَذْرَأَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ فَقَالَ
 بختیگر یار من شد نماز مرا نکرده پس و گفتن از خدا برای من نازل شد پس گفت آنحضرت

مجلسه در انجمن و در مجامع

11

24

فَقَالَ اللَّهُ مِمَّا دَرَسُوا
أَنْتَ أَجْمَلُ قَالَ الْعُلَمَاءُ الْقِسْلَانُ
مَنْ شَرُّ النَّاسِ مَنِ اتَّخَذَ الْبُخَارَى مَوْجِبًا
لِلْمَوْتِ قَوْلُهُمْ لَوْ جَاءَ إِلَى الْعَدُوِّ
بَعْدَ ذَلِكَ لَمْ يَلْجِئْهُ

طریقہ رسولی المصطفیٰ علیہ السلام
افغانستان، بیتا میں دوسرا قوس قزح
اتحادی کارآمد و...

وہی ہے جو حضرت علیؓ نے فرمایا ہے کہ:

مجلس قضاة اربعين الف شخص

المشكلة تحقيق التسيير
الواقعي لهذا الدستور

اللَّهُمَّ احْدِ دُوسًا وَآتِ بِمُدْرَاةٍ الْخَارِي فِي
 ایه در دگر دها یکی دوس را ویدار بخانما و مدتی گردان حدیث را بخاری در
 صحیحہ فی کتاب المغازی فی باب قصۃ دُوس
 صحیح بخاری در کتاب المغازی در باب قصہ دوس
 وَالطَّغِيلَ بْنِ عَمْرِو بْنِ الدَّوْسِيِّ وَعَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ
 و طغیل بن عمرو دو سی حدیث است از ان امی محمد و از کثره یمن و غیره
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «مَا مَتَلَى وَمَثَلَ النَّاسِ
 صلے الله علیه و سلم را که او می نمود بچنین نیست که مثال من و مثال مردم
 كَمَثَلِ رَجُلٍ اسْتَوْقَدَ نَارًا فَأَتَاهَا أَصْحَابُ مَا حَوْلَهُ
 مانند مثال کسی است که روشن کرد آتش را پس هر که دورش گردانید آتش گردانند و
 جَعَلَ الْفَرَّاشُ وَلَهُ وَالِدٌ وَابْنٌ الَّذِي يَقَعُ فِي النَّارِ
 آنرا شدند پدرش را و فرزندش را و این که گما
 يَقَعُ فِيهَا وَجَعَلَ يَدْعُوهُمْ وَيَقُولُ: «فَيَقْعُونَ فِيهَا
 بخیر افتند و در آن آتش و گشت آن شخص که می گشت اینها را و می گشتند و در آن آتش و گشت بران شخص
 فَأَنَا اخْتُدْتُ بِحُجْرَةٍ مِمَّنْ عَنِ النَّارِ وَهُمْ يَقْعُونَ فِيهَا وَرَأَى
 پس من را در میان جایی بستند از آنرا بخاری را و آتش روشن شد و من را بستند و در آن آتش و گشت بران شخص
 الْخَارِي فِي صَحِيحِهِ فِي كِتَابِ الرِّقَاقِ فِي بَابِ
 بخاری در صحیح بخاری در کتاب الرقاق در باب
 الْإِيمَاءِ عَنِ الْعَاصِي وَرَوَاهُ مُسْلِمٌ عَنْهُ فِي
 ایه بخاری در صحیح بخاری در کتاب الرقاق در باب
 عَنِ الْعَاصِي

۱- کتب و رسائل
 ۲- کتب و رسائل
 ۳- کتب و رسائل
 ۴- کتب و رسائل
 ۵- کتب و رسائل
 ۶- کتب و رسائل
 ۷- کتب و رسائل
 ۸- کتب و رسائل
 ۹- کتب و رسائل
 ۱۰- کتب و رسائل

[illegible]

[illegible]

يُطِيعُكَ رَبُّكَ فَاقْصِ الْكُفْرَ بِعَيْدِكَ نَبِيًّا فَاَوْفَىٰ وَوَجَدَكَ
 كبر چنانچه بر او و کار تو هر چه دوست داشتی ای نجات بخش من پس بانی اوست و او را بداند ترا
 ضَالًّا فَهَدَىٰ وَوَجَدَكَ عَالِيًّا فَاَعْنَىٰ فَاَمَّا الْيَتِيمَ
 و او را که یتیم را هدایت نمود ترا در دین صاحب حال پس غنی گردانید پس یکتا را بمشیتیم
 فَلَرَقَمَهُمْ وَآمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَ وَأَمَّا الْبُغْيَاءَ فَارْجَ
 و لیکن سوال کنند را بآواز سخت روان و لیکن بولند و بیک خود
 فَخَذَّ عَنْهُمُ الْغَنَىٰ عَنِ الْكَسَادِ عَنْ قُلُوبِهِمْ عَنْ جُنْدٍ
 سخن بگوید روایت است از سفیان و روایت کرد از اسود بن قیس و روایت کرد از جندب
 بَنَ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ أَحْبَبْتُ جَبْرِئِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى
 بن عبد الله گفت که باز داشته شد جبرئیل علیہ السلام از
 النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتِ امْرَأَةٌ مِنْ قُرَيْشٍ
 پیغمبر صلی الله علیه وسلم پس گفت زن از قریش
 اِنَّا عَلَيْهِ شَيْطَانُهُ فَتَرَكْتُ وَالصُّغَىٰ وَاللَّيْلَ إِذَا بَعَى
 گفت که در روزهای شستن دروش شیطان وی پس نازل شد و صبح و لیل و اذا بعی
 مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ فِي صَحِيحِهِ
 و او را ترک کرد و او را کم کرد روایت کرد بخاری در صحیح بخاری
 فِي كِتَابِ التَّحْدِثِ وَكَانَ جَدُّ بَنِ سَفْيَانَ قَالَ
 در کتاب التحدیث روایت است از جندب بن سفیان گفت
 اسْتَكْبَرْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمْ يَقُمْ
 بزرگوار شد پیغمبر صلی الله علیه وسلم پس بنی بر پا شد برای توبه

[illegible]

وَأَدَمُ أَصْطَفَاكَ اللَّهُ تَعَالَى وَهُوَ كَلِيلُكَ أَهْوَ كَأَنَا حَبِيبُ اللَّهِ

وَدَمُ بَرَكَةُ بَرَكَةِ اَللّٰهِ تَعَالَى وَوَسِيٌّ مِّنْ مَّوَدِّعَاتِهِ وَوَسِيٌّ مِّنْ مَّوَدِّعَاتِهِ وَوَسِيٌّ مِّنْ مَّوَدِّعَاتِهِ

وَلَا خَيْرَ وَكَأَنَا حَامِلُ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ تَحْتَهُ أَدَمُ

وَنَارِئِيَّتِ اَللّٰهِ تَعَالَى وَنَارِئِيَّتِ اَللّٰهِ تَعَالَى وَنَارِئِيَّتِ اَللّٰهِ تَعَالَى وَنَارِئِيَّتِ اَللّٰهِ تَعَالَى

وَمِنْ دُونِهِ وَلَا خَيْرَ وَأَنَا أَوَّلُ شَافِعٍ وَأَوَّلُ مُشْفِعٍ

وَمِنْ دُونِهِ وَلَا خَيْرَ وَمِنْ دُونِهِ وَلَا خَيْرَ وَمِنْ دُونِهِ وَلَا خَيْرَ وَمِنْ دُونِهِ وَلَا خَيْرَ

يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا خَيْرَ وَأَنَا أَوَّلُ مَنْ يُخْرِجُ لَكَ لِحَافِي الْجَنَّةِ

بِرُوحِ قَابِ اَللّٰهِ تَعَالَى وَبِرُوحِ قَابِ اَللّٰهِ تَعَالَى وَبِرُوحِ قَابِ اَللّٰهِ تَعَالَى وَبِرُوحِ قَابِ اَللّٰهِ تَعَالَى

وَلَا خَيْرَ سَفِيحَةُ اَللّٰهِ تَعَالَى فَيَدْخُلُنَهَا وَمَعِيَ فُقَرَاءُ الْمُؤْمِنِينَ

وَنَارِئِيَّتِ اَللّٰهِ تَعَالَى وَنَارِئِيَّتِ اَللّٰهِ تَعَالَى وَنَارِئِيَّتِ اَللّٰهِ تَعَالَى وَنَارِئِيَّتِ اَللّٰهِ تَعَالَى

وَلَا خَيْرَ وَأَنَا أَكْرَمُ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ عَلَى اللَّهِ وَلَا خَيْرَ

وَنَارِئِيَّتِ اَللّٰهِ تَعَالَى وَنَارِئِيَّتِ اَللّٰهِ تَعَالَى وَنَارِئِيَّتِ اَللّٰهِ تَعَالَى وَنَارِئِيَّتِ اَللّٰهِ تَعَالَى

رَوَاةُ الدَّارِمِيِّ فِي أَوَّلِ سُتُنِهِ فِي بَابِ مَا أُعْطِيَ النَّبِيُّ

وَنَارِئِيَّتِ اَللّٰهِ تَعَالَى وَنَارِئِيَّتِ اَللّٰهِ تَعَالَى وَنَارِئِيَّتِ اَللّٰهِ تَعَالَى وَنَارِئِيَّتِ اَللّٰهِ تَعَالَى

صَلَّى اَللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هُوَ الْفَضْلُ وَرَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ

وَنَارِئِيَّتِ اَللّٰهِ تَعَالَى وَنَارِئِيَّتِ اَللّٰهِ تَعَالَى وَنَارِئِيَّتِ اَللّٰهِ تَعَالَى وَنَارِئِيَّتِ اَللّٰهِ تَعَالَى

فِي جَامِعِهِ فِي أَبْوَابِ الْمَنَاقِبِ

الْبَابُ الثَّالِثُ فِي أَكْرَامِ النَّبِيِّ صَلَّى اَللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

وَمَعَهُ رَجُلَانِ يَتَوَلَّيْنِ عَنْهُ عَلَيْهِمَا ثِيَابٌ بَيْضٌ كَالنَّجَاسَةِ
و همراه آنحضرت و در نزد جنگ می کردند از جانب آنحضرت بران دو مرد و جامی سفید بودند
الْقِتَالِ مَا رَأَيْتُهَا قَبْلُ وَلَا بَعْدُ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ فِي صَحِيحِهِ
جنگ ندیدم آن برود را قبل و نه بعد روایت کرد این حدیث را بخاری در صحیح بخاری
فِي كِتَابِ الْمَغَازِي فِي بَابِ إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ
در کتاب المغازی در باب اذ همت طائفتان منکم ان
تَفْشَرَا وَ رَوَاهُ مُسْلِمٌ بَعَثَنَا فِي صَحِيحِهِ فِي كِتَابِ الْفَضْلِ
تفشا و روایت کرد این حدیث را مسلم بعه او در صحیح مسلم در کتاب الفضل
فِي بَابِ إِذَا مَرَّ بِكُمُ الْمَلَائِكَةُ مَعَهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
در باب اگر ام آنحضرت بکارزار کردن و فرشتگان از کفار همراه آنحضرت علیه
وَسَلَّمَ وَ رَوَى مُسْلِمٌ بِإِسْنَادٍ آخَرَ فِي الْبَابِ
و سلم و روایت کرد سلم با اسناد دیگر در باب
الْمَلَائِكَةُ قَالَ رَأَيْتُ عَنْ مِمِّينَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
نکود از آن سعد گفت دیدم از راست پیغمبر خدا علیه الله
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَنْ شِمَالِهِ يَوْمَ أُحُدٍ رَجُلَيْنِ عَلَيْهِمَا
علیه و سلم و از چپ وی بروز فاحه احد دو مرد را بران دو مرد و
ثِيَابٌ بَيْضٌ مَا رَأَيْتُهَا قَبْلُ وَلَا بَعْدُ يَتَوَلَّيْنِ جَبْرَيْلُ
جامای سفید بودند ندیدم آن برود را قبل و نه بعد یثقی جبرئیل
وَمِيكَائِيلُ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ
و میکائیل علیهما السلام

وَالشَّيْءُ فَلَمْ تَرَ كَيْفَ هُوَ وَلَا جَبَلٌ إِلَّا قَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 ودرخت پس آنکه شنیدم بدرستی و در کتبچه گفتن کن درخت کوهو السلام عليك
 يَا رَسُولَ اللَّهِ سَرَوَاهُ الدَّارِي فِي أَوَّلِ سُنَّتِهِ وَسَرَوَاهُ
 روایت کرد این حدیث را دارمی در شروع سنن دارمی در روایت کرد این حدیث
 يَا رَسُولَ اللَّهِ
 التَّوْمِيَّ كَذَا فِي مَشْكُوَةِ الْعَبَّاسِيِّ فِي بَابِ الْمُحَرَّاتِ
 ترجمه چنین است در مشكوة العباسی در باب المحررات
 وَعَنْ يَحْيَى بْنِ مُرَّةٍ الثَّقَفِيُّ قَالَ ثَلَاثَةُ أَشْيَاءَ رَأَيْتُهَا
 وروایت است از یحیی بن مرز ثقفی گفت سه چیز را دیدم
 مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَكُنُّنَا نَحْنُ
 از پیغمبر خدا صلوات الله علیه وسلم دیدان حال کرد
 سَنَدٌ مَعَهُ إِذْ قَرَأَ نَابِعِيْرُ بَيْسِي عَلَيْهِ فَلَمَّا رَأَاهُ
 سید کردیم همراه او گفت که ای نابعی بن بیزی بر روی من دیدی که در پیشانی او
 الْبَعِيْرُ جَرَّ فَوْضِعَ جَوَانَهُ فَوَقَفَ عَلَيْهِ الْبَيْتُ
 گاو کرد پس نهاد پیش گردن خود را پس ایستاد و ایستاد بر پیشانی
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ ابْنُ صَاحِبِ هَذَا
 صلوات الله علیه وسلم پس گفت آنحضرت که ای صاحب این
 الْبَعِيْرُ فَمَاءٌ كَقَالَ بَعْضُهُ فَقَالَ بَلْ تَهْبُهُ لَكَ
 شتر پس آمد صاحب شتر و از آنحضرت پرسید گفت آنحضرت با خبر شدی این شتر را من پس گفت صاحب شتر
 يَا رَسُولَ اللَّهِ وَرَأَيْتَهُ لَا هَلْ بَيْتٌ مَا لَهُمْ مَعِيشَةٌ
 و در آئینه این شتر بلکه صاحب خانه است که گفت برای ایشان سبب
 يَا رَسُولَ اللَّهِ

[illegible]

عَبْرَهُ قَالَ أَمَا إِذْ ذَكَرْتَ هَذَا مِنْ أَمْرِ فَإِنَّهُ شَيْءٌ كَثِيرٌ

سوی این شتر گشت آنحضرت لیکن هرگاه تو ذکر کردی باین حال را از امر این شتر پس هر گاه باین شتر گفتی

وَقَالَ الْعَلَفُ فَاحْسِبُوا إِلَيْهِ ثُمَّ سَوْنَا حَتَّى زَلْنَا مَتْرَةً

وکی خوش پس گوئی کهند بود گفت بیای مرا پیوسته بر گردم تا که فرود آورم پیوسته

فَتَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَمَجَّاءَتْ شَجَرَةٌ لَشَقِ

پس نرفت پیغمبر صلی الله علیه وسلم پس آمد درختی در مایه ای مکانی

الْأَرْضِ حَتَّى غَشِيَتْهُ ثُمَّ رَجَعَتْ إِلَى مَكَانِهَا فَلَمَّا

زمین را تا آنکه پوشید گردان درخت آنحضرت را پس باز برگشت بسوی جای خود پس چون

اسْتَبْقَطَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَكَرْتَ

بیدار شد پیغمبر خدا صلی الله علیه وسلم ذکر کردم

لَهُ فَقَالَ هِيَ شَجَرَةٌ اسْتَأْذَنْتُ رَجْعًا فِي أَنْ نَسْلَمَ عَلَى

این شتر گفت و ای پیامبر گفت استأذنت این درخت را از آن طلب کرد از به دور و کار خود و ای امر سلام کن به

رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَإِذَا ذَن لَهَا قَالَ

پیغمبر خدا صلی الله علیه وسلم پس دستور کرد و خدا آن درخت گفت

ثُمَّ سَوْنَا مَرَّ زَنَامِيَاءَ فَاتَتْهُ أَمْرًا وَأَبْنَاهَا بِهِ حِجَّةٌ

بیای مرا پیوسته بر گردم پس که گردم باین پس آمد نزد آنحضرت زنی با پسری که از آن زن بود و با او

فَأَخَذَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَخِيضٍ ثُمَّ قَالَ

پس گرفت پیغمبر صلی الله علیه وسلم پس گفت

اخْرُجِي فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ثُمَّ سَوْنَا فَلَمَّا رَجَعْنَا

خارج شو پس هر زن من آمد پیغمبر خدا ام پیوسته بر گردم پس از گردا بر شستم

نعل

مخ

مخ

فَمَرَّ بِأَيْدِيكَ الْمَاءَ فَسَلَّمَهَا عَنِ الصَّبِيِّ فَقَالَتْ وَالَّذِي
 كَرِهْتُم ^{بَاب} پس پسید آنحضرت کنان در دامن آن کودک پس گفت آن زن قسم

بِعَثَاكَ بِالْحَقِّ مَا تَكْبُرُ مِنْهُ كَيْبًا بَعْدَكَ رَوَاهُ فِي
 که معبر کرده است ترا بحق ندیدیم از آن کودک چیزی باعث شد پس تو روایت کردی در حدیث و او

شَرِّ السُّنَّةِ كَذَا فِي مَشْكُوتِ الْمَصَائِرِ فِي بَابِ الْحَجَرَاتِ
 شرح السنه چنین است در مشكوة المصابیح در باب حجرات

وَعَنْ حَدِيثِهِ قَالَ سَأَلْتَنِي أُمِّي مَتَى عَهْدُكَ
 در روایت است از عذیبه گفت پرسید مرا مادر من که زمان رفتنت

تَعْنِي يَا لَيْتِي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقُلْتُ مَا لِي بِهِ
 اراده کرد مادر من سوخته بنیبر علیه السلام پس گفتم نیست که آنحضرت

عَهْدُ مُنْذُ كَذَا أَوْ كَذَا فَأَنْتَ مَتَى فَقُلْتُ لَهَا دَعْنِي
 زمانه ملاقات از چنین و چنین پس با او بهی کرد و او زن مرا پس گفتم مراد خود را بگفتار

إِنِّي لَيْتِي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَصِلُّ مَعَهُ الْمَرْغَبَ
 که مردم نزد بنیبر علیه السلام پس بگویم با آنحضرت ملاقات را

وَأَسْأَلُهُ أَنْ يَسْتَغْفِرَ لِي وَكَأَنِّي أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ
 و سوال کنم آنحضرت را اینکه آمرزش طلب کند برای من و بر ایاق پس آدم نزد بنیبر علیه السلام

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَصَلَّيْتُ مَعَهُ الْمَرْغَبَ فَصَلَّيْتُ حَتَّى صَلَّى
 پس گزاردم با آنحضرت نماز مغرب را پس نماز گزارد آنحضرت تا آنکه نماز

الْعِشَاءِ ثُمَّ أَقْتَلْتُ قَتِيعَتَهُ فَسَمِعَ صَوْتِي فَقَالَ مَنْ هَذَا
 نماز عشاء را پس باز گفتم آنحضرت پس پس روی کردم آنحضرت را پس شنید آنحضرت آواز مرا پس گفت

بَابُ الْحَجَرَاتِ
 شرح السنه
 در باب حجرات
 در حدیث و او

س

حَدَّثَنَا قُلْتُ نَعَمْ قَالَ مَا حَاجْتُكَ عَفَرَ اللَّهُ لَكَ وَلَكَ مَا

عذراست گفتیم کسی گفت آنحضرت چیست حاجت تو بیامرزد خدا را و ما در ترا

قَالَ إِنَّ هَذَا مَلَكٌ لَمْ يَنْزِلْ إِلَّا رِضْ قَطُّ قَبْلَ هَذَا اللَّيْلَةِ

گفت آنحضرت این فرشته است تا نازل نشده است زمین را هرگز قبل از این شب

اِسْتَادَنَ رَبَّهُ أَنْ يُسَلِّمَ عَلَيَّ وَيُبَشِّرَنِي بِأَنْ فَاطِمَةَ

اوست طلب کردم از پروردگار خود اینکه سلام کند بر من و بفرخند مرا و فاطمه

سَيِّدَةُ نِسَاءِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَأَنَّ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ سَيِّدَا

سرور زنان اهل جنت است و اینکه الحسن و حسین بنم سروران

شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ فِي جَامِعِهِ فِي أَبَوَائِهِ

جوانان اهل بهشت اند روایت کرد ابن حبیب در جامع ترمذی در ابواب

الْمَنَاقِبِ وَقَالَ هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ

المناقب و گفت ترمذی این حدیث حسن غریب است از این وجه

لَا يَرْفَعُهُ إِلَّا مَنْ حَدَّثَنَا بِثَبَاتٍ إِسْرَائِيلَ وَعَنْ نُبَيْهِ بْنِ وَهْبٍ

نمی شناسم این حدیث را مگر از حدیث اسرائیل و روایت است از نبیه بن وهب

أَنَّ كَعْبًا دَخَلَ عَلَى عَائِشَةَ فَذَكَرَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

که کعبه آمد نزد عائشه بن و ذکر کرد رسول الله صلی الله

تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ كَعْبٌ مَا مِنْ يَوْمٍ يُطْلَعُ إِلَّا تَزَلَّ

تعالی علیه و سلم ما پس گفت کعب نیست از هیچ روزی که طلوع کند که نازل نشود

سَبْعُونَ أَلْفًا مِنَ الْمَلَائِكَةِ حَتَّى يَخْفَوْهُ بِقُرْبِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ

هفتاد هزار از فرشتگان تا آنکه گریزد او می آیند بقریب پیغمبر صلی الله

فِي سُنَنِهِ فِي كِتَابِ الرِّقَاقِ فِي بَابِ فَضْلِ الصَّلَاةِ عَلَى

در سنن دارمی در کتاب الرقاق در باب فضیلت صلوة

النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَنْ أَبِي طَلْحَةَ أَنَّ

پیغمبر صلی الله علیه وسلم در روایت است از ابی طلحه که

رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَاءَ ذَاتَ يَوْمٍ

پیغمبر خدا صلی الله علیه وسلم آمد

وَالْبَشْرَى يُرَى فِي وَجْهِهِ فَقَالَ إِنَّهُ جَاءَنِي جَبْرَائِيلُ

و خوشحالی دیده شد در روی آنحضرت پس گفت آنحضرت هر آنکه ایشان ایستد که از مردم

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ أَمَا بُرْصِيكَ يَا مُحَمَّدُ

صلی الله علیه وسلم پس گفت جبرئیل ای خدایتو و منی سازد ترا یا محمد

أَنْ لَا يَصِلَ عَلَيْكَ أَحَدٌ مِنْ أُمَّتِكَ إِلَّا أَصَلَّيْتُ

اینکه درود نقر کنند بر تو هیچ یک از امت تو مگر صلوة نقر کنم

عَلَيْهِ عَشْرًا وَلَا يَسْلَمُ عَلَيْكَ أَحَدٌ مِنْ أُمَّتِكَ

بر آنکس دو بار و سلام نقر کنند بر تو هیچ یک از امت تو

إِلَّا سَلَّمْتُ عَلَيْهِ عَشْرًا رَوَاهُ الْإِسْنَانِيُّ فِي سُنَنِهِ فِي

مگر سلام نقر کنم بر آنکس دو بار روایت کرده ابن حبیب در سنن ابی حنیفه

كِتَابِ السُّهُوفِ فِي بَابِ فَضْلِ الصَّلَاةِ عَلَى النَّبِيِّ

کتاب السهو در باب فضیلت در درود خواندن بر پیغمبر

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَوَاهُ الدَّارِمِيُّ فِي سُنَنِهِ

صلی الله علیه وسلم روایت کرده ابی حنیفه در سنن دارمی

فِي كِتَابِ الرِّقَاقِ وَلَفْظُهُ قَالَ جَاءَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 در کتاب الرقاق ولفظ در روایت دارم اینست گفت ابوطلح امیرمیر علی علیه
 وَسَلَّمَ يَوْمًا وَهُوَ يُرَى الْبَشَرُ فِي وَجْهِهِ قَبِيلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ
 و سلم روزی در حالیکه آنحضرت دیده میشد خوشحال در روی سحر آنحضرت پس گفته شد یا رسول الله
 إِنَّا نَرَى فِي وَجْهِكَ بَشَرًا لَمْ تَكُنْ نَرَاهُ قَالَ أَجَلُ إِيَّاهُ مَكَامُ
 بر آنکه ما می بینیم در روی تو خوشحالی بنودیم که می دیدیم گفت آنحضرت آنرا بر آنکه فرستاده
 أَتَانِي فَقَالَ لِي يَا مُحَمَّدُ إِنَّ رَبَّكَ يَقُولُ لَكَ أَمَّا يُصِيبُكَ
 آمدن پس گفت مرا یا محمد بر آنکه بر در درگاه تو میگوید ترا یا خوشنودنی سازد ترا
 أَنْ لَا يَصِلَ عَلَيْكَ أَحَدٌ مِنْ أُمَّتِكَ إِلَّا صَلَّيْتُ عَلَيْهِ
 آنکه درود نفرستد بر تو هیچ یکی از امت تو مگر صلوة بفرستم بر تو
 عَشْرًا وَلَا يُسَلِّمُ عَلَيْكَ إِلَّا سَلَّمْتُ عَلَيْهِ عَشْرًا وَقُلْتُ
 ده بار و سلام نفرستد بر تو مگر سلام بفرستم بر تو ده بار گفت آنحضرت گفت
 بَلَى وَعَنْ النَّسَبِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 آری در روایت است از انس بن مالک که گفت گفت پیغمبر خدا صلی الله
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ صَلَّى عَلَى صَلَوةٍ وَاحِدَةٍ صَلَّى اللَّهُ
 علیه و سلم هر که درود فرستد بر من درود یکبار صلوة فرستد خدا
 عَلَيْهِ عَشْرَ صَلَوَاتٍ وَحُطَّتْ عَنْهُ عَشْرُ خَطِيئَاتٍ وَ
 برود ده صلوة و کم کرده میشود از روی ده گناه و
 رُفِعَتْ لَهُ عَشْرُ دَرَجَاتٍ رَوَاهُ النَّسَائِيُّ فِي سُنَنِهِ
 و بلند کرده میشود مرا ده درجه روایت کرد این حدیث را نسائی در سنن ثانی

فِي كِتَابِ الرِّقَاقِ فِي بَابِ الْفَضْلِ فِي الصَّلَاةِ عَلَى النَّبِيِّ
 در کتاب الرقاق در باب فضیلت در صلوٰۃ بر پیغمبر
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ
 علیه السلام وروایت است از عبد الله بن مسعود
 أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ أَوَّلُ النَّاسِ
 که برائین پیغمبر خدا علیه السلام گفت نزدیکترین مردم
 فِي يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَكْثَرُهُمْ عَلَى صَلَاةٍ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ
 بن روز قیامت زیادترین ایشان بر من اند و در حدیث روایت کرده اند
 فِي جَامِعِهِ فِي كِتَابِ الصَّلَاةِ فِي بَابِ مَا جَاءَ فِي
 در جامع ترمذی در کتاب الصلوٰۃ در باب چیزی که آمد
 فَضْلِ الصَّلَاةِ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 فضیلت صلوٰۃ بر پیغمبر علیه السلام وروایت است از
 كَعْبُ بْنُ عُجْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 کعب بن عجره گفت گفت پیغمبر خدا علیه السلام
 أَحْضَرُ وَالْمَنْبَرُ فَخَضَرْنَا فَلَمَّا ارْتَفَعْتُ دَرَجَةً قَالَ أَمِينٌ
 حاضر شوید و منبر پس حاضر شدیم پس چون برآمد انحضرت برگه بایه منبر گفت آمین
 فَلَمَّا ارْتَفَعْتُ الدَّرَجَةَ الثَّانِيَةَ قَالَ أَمِينٌ فَلَمَّا ارْتَفَعْتُ
 پس چون برآمد برانگیز دوم گفت آمین پس چون برآمد انحضرت
 الدَّرَجَةَ الثَّالِثَةَ قَالَ أَمِينٌ فَلَمَّا نَزَلْتُ فَلَمَّا نَزَلَ رَسُولُ اللَّهِ
 گفت آمین پس چون فرود آمد انحضرت پیغمبر رسول الله

ترمذی
 جامع
 ترمذی

لَقَدْ سَمِعْنَا مِنْكَ الْيَوْمَ شَيْئًا مَا كُنَّا نَسْمَعُهُ قَالَ أَلَيْسَ جَبْرِي
 برائید بتجربش شنیدم از تو امروز سخنی را بنودیم که شنیدیم از آن گفتم گفت جبر جبر
 عَرَضَ لِي فَقَالَ بَعْدَ مَنْ أَدْرَكَ رَمَضَانَ فَلَمْ يُغْفَرْ لَهُ
 پیش آمد مرا پس گفت و در باره از خبر کسی که در ماه رمضان را پس آمد و بدو عذر را
 قُلْتُ أَمِينٌ فَلَمَّا قُيِّمَتِ الثَّانِيَةُ قَالَ بَعْدَ مَنْ ذُكِرْتُ
 گفتم آمین پس هرگاه بر آمدم بر پایه دوم گفتم جبریل و در باره از خبر کسی که ذکر کرده
 عِنْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيْكَ فَقُلْتُ أَمِينٌ فَلَمَّا قُيِّمَتِ
 نزد وی پس در دو نفر شد بر تو پس گفتم آمین پس هرگاه بر آمدم
 الثَّالِثَةُ قَالَ بَعْدَ مَنْ أَدْرَكَ أَبُو يَكْرَبُ الْكَبِيرُ وَاحِدَهُمَا
 بر پایه سوم گفتم جبریل و در باره از خبر کسی که در باره از خود را که بزرگ سال خدا را در باره
 فَلَمْ يُدْخِلْهُ الْجَنَّةَ قُلْتُ أَمِينٌ رَوَاهُ الْحَاكِمُ وَقَالَ
 پس در بنام پدر و مادر او را بدست گفتم آمین روایت کرد این حدیث را حاکم و گفت
 صَحِيحٌ لَا شَكَّ فِيهِ كَذَلِكَ فِي التَّرْغِيبِ وَالتَّزْهِيْبِ لِلْحَافِظِ
 صحیح الاستناد و بی شک در ترغیب و ترهیب مؤلف حافظ
 عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنِ أَبِي ذَرٍّ فِي التَّرْغِيبِ فِي صِيَامِهِ وَصَّانِ
 عبد العزیز بن ابی ذر در ترغیب در روزه ماه رمضان
 أَحْسَنَ بَابًا وَحَسَنَ ابْنُ هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ
 خالص با و حسن ابی هریره است از ابی هریره که گفت گفت
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ صَلَّى عَلَى عِنْدَ قَبْرِي سَمِعْتُهُ
 صلوات الله علیه و سلم کسی که در دو نفر است بر من نزد قبر من بخونم در روز قیامت

وَمَنْ صَلَّى عَلَى نَائِيَا الْبَيْتِ رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي شُعْبِ الْأَعْيَانِ

وکیکم در دو بطور مستند برین اذودور رسانیده شود در حدیثی که روایت کرده این حدیث را سابق در باب

وَعَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

در روایت است از آن الی هر دو کوفت شنیدم پیغمبر خدا صلی الله علیه و سلم را

يَقُولُ لَا تَجْعَلُوا بَيْوتَكُمْ قُبُورًا وَلَا تَجْعَلُوا قُبُورَكُمْ بَيْوتًا

که می گفت نگردانید خانه های خود را به نحو قبر و نگردانید قبر را عید

وَصَلُّوا عَلَى قَبْرِ مَنْ هُوَ مِنْكُمْ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَدَاوُدَ وَهَارُونَ وَنُوحَ

و در دو فرستید بر من پس بر آئینده در دو شما می رسد مرا هر جا که باشد بابت یاد کردن

النَّاسِ كَذَلِكَ فِي مَشَاوَرِ الْمَصَابِيحِ وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ

نسانی چنین است در مشاوَره المصابیح و روایت است از عبد الله که گفت

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ لِلَّهِ مَلَائِكَةً

گفت پیغمبر خدا صلی الله علیه و سلم بر آئینده مرخصا فرستاده اند

سَيَّاحِينَ فِي الْأَرْضِ يَبْلَغُونِي مِنْ أُمَّتِي السَّلَامَ وَرَوَاهُ

روافقه در زمین می رسانند مرا از امت من سلام در روایت

النَّسَائِيُّ فِي سُنَنِهِ فِي كِتَابِ السَّهْوِ فِي بَابِ التَّسْلِيمِ

نسائی در سنن نسائی در کتاب السهو در باب سلام فرستادن

عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَوَاهُ الدَّارِمِيُّ فِي

پیغمبر صلی الله علیه و سلم در روایت کرده این حدیث را دارمی در

سُنَنِهِ فِي كِتَابِ الرِّقَاقِ وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ

سنن دارمی در کتاب الرقاق و روایت است از ابی هریره که گفت گفت

الزَّيْلَعِيُّ

صَحَابَةُ

الْحَدِيثُ

رَوَاهُ

رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا مِنْ أَحَدٍ كَسَمِعَ

پیغمبر خدا صلی الله علیه وسلم هیچ یک کلام میسر شد

عَلَى الْأَكْرَدَةِ اللَّهُ عَلَى رُوحِي حَتَّى أَرْقَ عَلَيْهِ السَّلَامَ

برس مگر باز میسر شد بر من روح مرا تا آنکه روی کنم بروی سلام را

رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَابْنُ أَبِي شَيْبَةَ فِي الدَّعَوَاتِ الْكَبِيرَةِ عَنْ

روایت کرد این حدیث را ابو داود و ابن ابی شیبہ در دعوات بزرگ است از

عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ إِنَّ الدُّعَاءَ

عمر بن خطاب رضی الله عنه گفت که دعای

مَوْقُوفٌ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا يَصْعَدُ مِنْ شَيْءٍ

موقوف بر آسمان و زمین چیزی را نمی رود از آن دعا پس

حَتَّى تُصَلِّيَ عَلَى نَبِيِّكَ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ كَذَا فِي

تا آنکه در دو سفری پیغمبر خود روایت کرد این حدیث را ترمذی چنین است در

مَشْكُوتَةِ الْمَصَابِيحِ وَعَنْ فَضَالَةَ بْنِ عُبَيْدٍ

مشکوة المصابیح و روایت است از فضاله بن عبید

قَالَ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا

گفت شنید پیغمبر خدا صلی الله علیه وسلم مردی را

يَدْعُو فِي الصَّلَاةِ لَمْ يُحْمَدِ اللَّهَ وَلَمْ يُصَلِّ عَلَى النَّبِيِّ

که دعا می کرد در نماز حمد نکرد خدا و درود نفرستاد بر پیغمبر

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

صلی الله علیه وسلم پس گفت پیغمبر خدا صلی الله

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَجَلَتْ آيَتُهَا الْمُرْتَلِي ثُمَّ عَلَيْهِمُ رُسُولٌ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَمِعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا يَقُولُ فَمَجَّدَ اللَّهُ وَحَمْدُهُ وَصَلَّى

عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَدْعُ تَحِيَّةً وَوَسَلٌ تَعَطُّ

رَقَاءَ الدُّنْيَا فِي سُنَنِهِ فِي بَابِ التَّحِيَّةِ وَالصَّلَاةِ

عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الصَّلَاةِ

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ أَنَّهُ قَالَ رَأَيْتُ عَبْدَ اللَّهِ

بْنَ مَسْرُوقٍ يَقِفُ عَلَى قَبْرِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

فَيُصَلِّي عَلَى النَّبِيِّ وَعَلَى أَبِي بَكْرٍ وَحُمَيْرٍ

وَعَلَى سَائِرِ الْأَنْبِيَاءِ وَهُوَ يَقُولُ

وَرَوَاهُ

وَرَوَاهُ

[illegible][illegible]

كِتَابُ الدَّعَوَاتِ وَرَوَاهُ مُسْلِمٌ فِي مَجْلُوهِ فِي كِتَابِ
 الدَّعَوَاتِ روایت کرد ابن حبان در حدیث راستم و در صحیح مسلم در کتاب
 الصَّلَاةِ فِي بَابِ الصَّلَاةِ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 الصَّلَاةِ در باب درود فرستادن بر پیغمبر صلی الله علیه و سلم
 بَعْدَ الشَّهَادَةِ الْاَوَّلَى فِي رَوَايَةٍ قَدْ عُرِفْنَا مَكَانَ قَوْلِكَ
بعد تشهد در روایت مسلم گفتند که در روایت ما جای آنکه قولا
 وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ قَالَ مَنْ سَرَّ أَنْ يَكْتَالَ
در روایت است از ابی هریره از پیغمبر گفت کسی که خوش می گرداند روزگارش و خوشد
 بِالْكَفَالِ إِذَا صَلَّى إِذَا صَلَّيْنَا أَهْلَ الْبَيْتِ فَلْيَقُلْ
چنانچه گفتند و درود بفرستند بر اهل بیت بنی هاشم پس بایا گویند
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
خداوندا درود بفرست بر محمد و آل محمد و بر محمدان و آل محمد و بر محمدان و آل محمد
 وَذُرِّيَّتِهِ وَأَهْلَ بَيْتِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِهِ
در روایات و اهل بیت گفتند چنانکه درود فرستادی بر ابراهیم و آل او
 حَمِيدٌ قَمِيذٌ رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ فِي سُنَنِهِ فِي كِتَابِ
سنة حمدا و قمیدا روایت کرد ابن حبان در حدیث نا ابرو داود در سنن ابی داود در کتاب
 الصَّلَاةِ فِي بَابِ الصَّلَاةِ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 الصَّلَاةِ در باب درود فرستادن بر پیغمبر صلی الله علیه و سلم
 بَعْدَ الشَّهَادَةِ وَعَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى عَنْ كَثِيرٍ
در روایت است از عبد الرحمن بن ابی لیلی که در روایت کرد

على الصلوة والذكر
 اصحابه وقدره يقول الله
 ص على قدر عقله
 اصحابه جاز كماله في الدنيا
 قاضيه كل ما في الدنيا
 ١٢١٢

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «العلماء هم أئمة المسلمين»

۲۵

ایک

11/13/19

المفتي

اولیاد

10

العدد ١٠٠

کرمی فی الغمر

52

ماتحت

قبلی این کتاب

يَتَّخِذُونَ قَاتِلَ اللَّهِ تَعَالَى يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 سَمْعِي كَلِمَتُهُ بِسْمِ تَعَالَى كَرْدِ خُدَا
 لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى الطَّعَامِ
 بَيُوتِ النَّبِيِّيْنَ إِنَّهُ لَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامِ
 غَيْرِ مَا طَبَخْنَاهُ إِلَى قَوْلِهِ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ مُصَوَّبٍ
 وَخَلْفِ حِجَابٍ تَأْوِيلُ اللَّهِ تَعَالَى مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ
 الْحِجَابُ وَقَامَ الْقَوْمُ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ فِي مُصَنِّعِهِ
 وَابْنُ سَعْدٍ قَوْمُ رَوَيْتُ كَرْدِي وَرَوَاهُ الْبُخَارِيُّ
 فِي كِتَابِ التَّفْسِيرِ وَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى فِي سُورَةِ الْحَجَرِ
 يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدِرُ مُوَابِينِ يَدِي اللَّهُ وَ
 تَعَالَى ابْنُ آدَمَ يَدِي بِمِثْلِهِ
 رَسُولُهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ يَأْتِيهَا
 رَسُولُهُ ابْنُ سَعْدٍ وَخَلْفَهُ بِمِثْلِهِ
 الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ
 كَسَانِهِ ابْنُ آدَمَ يَدِي بِمِثْلِهِ
 وَلَا تَحْمُرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَحِمْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَنْ يَحْبَطَ
 وَابْنُ سَعْدٍ يَدِي بِمِثْلِهِ
 أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ إِنَّ الَّذِينَ يَغْضَوْنَ
 عَيْنَهُمْ لِيَصَلُّوا تَسْتَكْبِرُوا تِلْكَ صِغَاتُ الَّذِينَ لَا يُدْرِكُونَ فِئَتِيهِمْ شِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

۱۱۱۱
 ۱۱۱۲
 ۱۱۱۳
 ۱۱۱۴
 ۱۱۱۵
 ۱۱۱۶
 ۱۱۱۷
 ۱۱۱۸
 ۱۱۱۹
 ۱۱۲۰
 ۱۱۲۱
 ۱۱۲۲
 ۱۱۲۳
 ۱۱۲۴
 ۱۱۲۵
 ۱۱۲۶
 ۱۱۲۷
 ۱۱۲۸
 ۱۱۲۹
 ۱۱۳۰
 ۱۱۳۱
 ۱۱۳۲
 ۱۱۳۳
 ۱۱۳۴
 ۱۱۳۵
 ۱۱۳۶
 ۱۱۳۷
 ۱۱۳۸
 ۱۱۳۹
 ۱۱۴۰
 ۱۱۴۱
 ۱۱۴۲
 ۱۱۴۳
 ۱۱۴۴
 ۱۱۴۵
 ۱۱۴۶
 ۱۱۴۷
 ۱۱۴۸
 ۱۱۴۹
 ۱۱۵۰
 ۱۱۵۱
 ۱۱۵۲
 ۱۱۵۳
 ۱۱۵۴
 ۱۱۵۵
 ۱۱۵۶
 ۱۱۵۷
 ۱۱۵۸
 ۱۱۵۹
 ۱۱۶۰
 ۱۱۶۱
 ۱۱۶۲
 ۱۱۶۳
 ۱۱۶۴
 ۱۱۶۵
 ۱۱۶۶
 ۱۱۶۷
 ۱۱۶۸
 ۱۱۶۹
 ۱۱۷۰
 ۱۱۷۱
 ۱۱۷۲
 ۱۱۷۳
 ۱۱۷۴
 ۱۱۷۵
 ۱۱۷۶
 ۱۱۷۷
 ۱۱۷۸
 ۱۱۷۹
 ۱۱۸۰
 ۱۱۸۱
 ۱۱۸۲
 ۱۱۸۳
 ۱۱۸۴
 ۱۱۸۵
 ۱۱۸۶
 ۱۱۸۷
 ۱۱۸۸
 ۱۱۸۹
 ۱۱۹۰
 ۱۱۹۱
 ۱۱۹۲
 ۱۱۹۳
 ۱۱۹۴
 ۱۱۹۵
 ۱۱۹۶
 ۱۱۹۷
 ۱۱۹۸
 ۱۱۹۹
 ۱۲۰۰
 ۱۲۰۱
 ۱۲۰۲
 ۱۲۰۳
 ۱۲۰۴
 ۱۲۰۵
 ۱۲۰۶
 ۱۲۰۷
 ۱۲۰۸
 ۱۲۰۹
 ۱۲۱۰
 ۱۲۱۱
 ۱۲۱۲
 ۱۲۱۳
 ۱۲۱۴
 ۱۲۱۵
 ۱۲۱۶
 ۱۲۱۷
 ۱۲۱۸
 ۱۲۱۹
 ۱۲۲۰
 ۱۲۲۱
 ۱۲۲۲
 ۱۲۲۳
 ۱۲۲۴
 ۱۲۲۵
 ۱۲۲۶
 ۱۲۲۷
 ۱۲۲۸
 ۱۲۲۹
 ۱۲۳۰
 ۱۲۳۱
 ۱۲۳۲
 ۱۲۳۳
 ۱۲۳۴
 ۱۲۳۵
 ۱۲۳۶
 ۱۲۳۷
 ۱۲۳۸
 ۱۲۳۹
 ۱۲۴۰
 ۱۲۴۱
 ۱۲۴۲
 ۱۲۴۳
 ۱۲۴۴
 ۱۲۴۵
 ۱۲۴۶
 ۱۲۴۷
 ۱۲۴۸
 ۱۲۴۹
 ۱۲۵۰
 ۱۲۵۱
 ۱۲۵۲
 ۱۲۵۳
 ۱۲۵۴
 ۱۲۵۵
 ۱۲۵۶
 ۱۲۵۷
 ۱۲۵۸
 ۱۲۵۹
 ۱۲۶۰
 ۱۲۶۱
 ۱۲۶۲
 ۱۲۶۳
 ۱۲۶۴
 ۱۲۶۵
 ۱۲۶۶
 ۱۲۶۷
 ۱۲۶۸
 ۱۲۶۹
 ۱۲۷۰
 ۱۲۷۱
 ۱۲۷۲
 ۱۲۷۳
 ۱۲۷۴
 ۱۲۷۵
 ۱۲۷۶
 ۱۲۷۷
 ۱۲۷۸
 ۱۲۷۹
 ۱۲۸۰
 ۱۲۸۱
 ۱۲۸۲
 ۱۲۸۳
 ۱۲۸۴
 ۱۲۸۵
 ۱۲۸۶
 ۱۲۸۷
 ۱۲۸۸
 ۱۲۸۹
 ۱۲۹۰
 ۱۲۹۱
 ۱۲۹۲
 ۱۲۹۳
 ۱۲۹۴
 ۱۲۹۵
 ۱۲۹۶
 ۱۲۹۷
 ۱۲۹۸
 ۱۲۹۹
 ۱۳۰۰
 ۱۳۰۱
 ۱۳۰۲
 ۱۳۰۳
 ۱۳۰۴
 ۱۳۰۵
 ۱۳۰۶
 ۱۳۰۷
 ۱۳۰۸
 ۱۳۰۹
 ۱۳۱۰
 ۱۳۱۱
 ۱۳۱۲
 ۱۳۱۳
 ۱۳۱۴
 ۱۳۱۵
 ۱۳۱۶
 ۱۳۱۷
 ۱۳۱۸
 ۱۳۱۹
 ۱۳۲۰
 ۱۳۲۱
 ۱۳۲۲
 ۱۳۲۳
 ۱۳۲۴
 ۱۳۲۵
 ۱۳۲۶
 ۱۳۲۷
 ۱۳۲۸
 ۱۳۲۹
 ۱۳۳۰
 ۱۳۳۱
 ۱۳۳۲
 ۱۳۳۳
 ۱۳۳۴
 ۱۳۳۵
 ۱۳۳۶
 ۱۳۳۷
 ۱۳۳۸
 ۱۳۳۹
 ۱۳۴۰
 ۱۳۴۱
 ۱۳۴۲
 ۱۳۴۳
 ۱۳۴۴
 ۱۳۴۵
 ۱۳۴۶
 ۱۳۴۷
 ۱۳۴۸
 ۱۳۴۹
 ۱۳۵۰
 ۱۳۵۱
 ۱۳۵۲
 ۱۳۵۳
 ۱۳۵۴
 ۱۳۵۵
 ۱۳۵۶
 ۱۳۵۷
 ۱۳۵۸
 ۱۳۵۹
 ۱۳۶۰
 ۱۳۶۱
 ۱۳۶۲
 ۱۳۶۳
 ۱۳۶۴
 ۱۳۶۵
 ۱۳۶۶
 ۱۳۶۷
 ۱۳۶۸
 ۱۳۶۹
 ۱۳۷۰
 ۱۳۷۱
 ۱۳۷۲
 ۱۳۷۳
 ۱۳۷۴
 ۱۳۷۵
 ۱۳۷۶
 ۱۳۷۷
 ۱۳۷۸
 ۱۳۷۹
 ۱۳۸۰
 ۱۳۸۱
 ۱۳۸۲
 ۱۳۸۳
 ۱۳۸۴
 ۱۳۸۵
 ۱۳۸۶
 ۱۳۸۷
 ۱۳۸۸
 ۱۳۸۹
 ۱۳۹۰
 ۱۳۹۱
 ۱۳۹۲
 ۱۳۹۳
 ۱۳۹۴
 ۱۳۹۵
 ۱۳۹۶
 ۱۳۹۷
 ۱۳۹۸
 ۱۳۹۹
 ۱۴۰۰
 ۱۴۰۱
 ۱۴۰۲
 ۱۴۰۳
 ۱۴۰۴
 ۱۴۰۵
 ۱۴۰۶
 ۱۴۰۷
 ۱۴۰۸
 ۱۴۰۹
 ۱۴۱۰
 ۱۴۱۱
 ۱۴۱۲
 ۱۴۱۳
 ۱۴۱۴
 ۱۴۱۵
 ۱۴۱۶
 ۱۴۱۷
 ۱۴۱۸
 ۱۴۱۹
 ۱۴۲۰
 ۱۴۲۱
 ۱۴۲۲
 ۱۴۲۳
 ۱۴۲۴
 ۱۴۲۵

28

أَصْوَأَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ
 قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ۝ إِنَّ
 الَّذِينَ يَبْنِئُونَ دُنُوكَ مِنْ وَرَاءِ الْحِجَابِ أَكْثَرُهُمْ
 لَا يَعْقِلُونَ ۝ وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ
 إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝
 عَنْ نَافِعِ بْنِ عُمَرَ عَنِ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ قَالَ كَادَ
 الْخَبْرَانِ يَجْلِيَا أَبَا بَكْرٍ وَعُمَرُ رَفَعَا أَصْوَاهُمَا عِنْدَ
 النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ قَدِمَ عَلَيْهِ
 رَكْبَ بَنِي تَمِيمٍ فَأَشَارَ أَحَدُهُمَا بِالْكَفِّ عَنْ بَنِي
 آسَى بَنِي جَحَاشٍ وَأَشَارَ الْآخَرُ بِرَجُلٍ أَخْرَجَهُ نَافِعُ

برادر بنی جهاش
 و اشارت کرد دیگران بر دو نفر دیگر گفت نافع

و نافع بنی جهاش
 و اشارت کرد دیگران بر دو نفر دیگر گفت نافع

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَدْ حَطَّ عَمَلُهُ وَهُوَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ

صلی الله علیه وسلم پس آنکه تا بعد شد عمل من و من از دوزخیان شدم

فَأَنَّ الرَّجُلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَخْبَرَهُ أَنَّهُ

پس آمد آن مرد نزد پیغمبر صلی الله علیه وسلم پس خبر داد آن مرد از آن خبر

قَالَ كَذَّابٌ كَذَّابٌ فَقَالَ مُوسَى فَرَجِعْ إِلَيْهِ الْمَرَّةَ الْأُخْرَى

گفت ثابت بن قیس چنین چنین پس گفت موسی پس باز گشت آن مرد سوی ثابت بن قیس بار آخر

بِشَارَةٍ عَظِيمَةٍ فَقَالَ أَذْهَبَ إِلَيْهِ فَقُلْ لَهُ إِنَّكَ لَسْتَ

بمژده بزرگ پس گفت آنحضرت برو سوی ثابت بن قیس پس بگو او را که آنکه تو نگویی

مِنْ أَهْلِ النَّارِ وَلَكِنَّكَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ تَرَوَى الْبُنَّارِ

از دوزخیان ولیکن تو از بهشتیانی روایت کردیم بخاری

الْأَحَادِيثُ الثَّلَاثَةُ فِي صَحِيحِهِ فِي كِتَابِ التَّفْسِيرِ فِي

این سه احادیث را در صحیح بخاری در کتاب التفسیر در

تَفْسِيرِ سُورَةِ الْاَنْجَارِ وَعَنِ الْعَمْرِ بْنِ كَيْسَانَ قَالَ

تفسیر سوره انجرات روایت است از نعمان بن بشیر که گفت

اسْتَأْذَنَ أَبُو بَكْرٍ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

اذن خواست ابو بکر رضی الله عنهما برای در آمدن نزد پیغمبر صلی الله علیه وسلم

فَسَمِعَ صَوْتَ عَائِشَةَ عَالِيًا فَلَمَّا دَخَلَ تَنَاوَلَهَا لِيَلْبِسَهَا

پس شنید ابو بکر صدیق را عایشه را بالا پس چون داخل شد ابو بکر دست گرفت عایشه را

وَقَالَ الْاَنْزَالُ تَرْفَعِينَ صَوْتَكَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ

و گفت ابو بکر ای ای من ترا که بالای منی آواز خود را

در صحیح بخاری

پیغمبر خدا

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَجَعَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْرُجُ أَبُو بَكْرٍ مُغَضَّبًا فَقَالَ النَّبِيُّ
صلی الله علیه وسلم پس شروع کرد بنیبر علیه السلام

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ خَرَجَ أَبُو بَكْرٍ كَيْفَ رَأَيْتَنِي

أَنْقَذْتُكَ مِنَ الرَّجُلِ قَالَ فَكَيْتَ أَبُو بَكْرٍ يَا مَاهُ

اسْتَأْذَنَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

فَوَجَدَهُمَا قَدْ اضْطَلَمَا فَقَالَ لِمَا أَذْخَلَانِي فِي سُلُكِكُمَا

كَمَا أَذْخَلْتَانِي فِي خُبْرِكُمَا فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ قَدْ فَعَلْنَا قَدْ فَعَلْنَا وَاهُ أَبُو دَاوُدَ فِي

سُنَنِهِ فِي كِتَابِ الْأَدَبِ فِي بَابِ مَا جَاءَ فِي الْمَرْحُومِ

وَعَنْ إِبْرَاهِيمَ قَالَ كُنَّا عِنْدَ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ

در روایت است از اسحاق که گفت بودیم نزد عمران بن حصین

[illegible][illegible]

رَوَاهُ مُسْلِمٌ فِي صَحِيحِهِ فِي رِكَابِ الْإِيمَانِ فِي بَابِ
 بَيَانِ عَدَدِ شُعَبِ الْإِيمَانِ وَعَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ
 أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرِو قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ لَا تَمْتَوُوا إِنَاءَكُمْ لِلْسَّاجِدِ
 إِذَا اسْتَأْذَنْتُمْ إِلَيْهَا قَالَ فَقَالَ بِلَالُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ
 وَاللَّهِ لَمَنْعَهُمْ قَالَ فَأَقْبَلَ عَلَيْهِ عَبْدُ اللَّهِ
 فَسَبَّهَ سَبَابًا مَا سَمِعْتُهُ سَبَّهَ مِثْلَهُ قَطْرًا وَقَالَ
 أَخْبِرْ لَوْ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 وَتَقُولُ وَاللَّهِ لَمَنْعَهُمْ وَعَنْ فُجَاهٍ عَنْ ابْنِ عُمَرَ
 قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَتَدْنَوْنَ
 كَرِهْتُ أَنْ تَكُونُوا كَمَا تَكُونُونَ

روایت کرد ابن عساکر در صحیح مسلم در کتاب ایمان در باب
 بیان عدد شعب ایمان و عن سالم بن عبد الله
 ان عبد الله بن عمرو قال سمعت رسول الله صلى الله
 عليه وسلم يقول لا تمتوا اناءكم للساجد اذا استاذنتم
 اليها قال فقال بلال بن عبد الله والله لمنعه
 هم قال فاقبل عليه عبد الله فسببه سبابا ما
 سمعته سببه مثله قطرا وقال اخبر لو عن رسول
 الله صلى الله عليه وسلم وتقول والله لمنعه
 هم وعن فجاه عن ابن عمر قال قال رسول الله
 صلى الله عليه وسلم اتدنون قالوا نعم يا رسول الله
 فقال بلال بن عبد الله والله لمنعه هم قال فاقبل
 عليه عبد الله فسببه سبابا ما سمعته سببه مثله
 قطرا وقال اخبر لو عن رسول الله صلى الله عليه
 وسلم وتقول والله لمنعه هم وعن فجاه عن ابن
 عمر قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم اتدنون

لِلنِّسَاءِ بِاللَّيْلِ إِلَى الْمَسَاجِدِ فَقَالَ ابْنُ كَهْ يَقَالُ لَهُ

برای زنان در شب برای آن که بسوی مساجد میروند پس گفت پس این عمر گفته میشود و اورا

وَأَقْبَلَ إِذْ يَتَخَنَّنُهُ دَعَا قَالُ ضُوبٌ فِي صَدْرِهِ

و او رفت و خواهش گرفت زنان این کار را پس گفت که بپوشد ز این عمر سینه بسوزد

وَقَالَ أَحَدُ نَك عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

و گفت حدیث میگویم ترا از پیغمبر خدا علیه السلام

وَسَلَّمَ يَقُولُ لَا رَوَاهَا مُسْلِمٌ فِي صَحِيحِهِ فِي

و مسلم و یگوید ترا که تو ای محمد بن کرامه ایست که این حدیث را مسلم در صحیح مسلم در

كِتَابِ الصَّلَاةِ فِي بَابِ خُرُوجِ النِّسَاءِ إِلَى الْمَسَاجِدِ

کتاب الصلوة در باب بیرون آمدن زنان بسوی مساجد

وَعَنْ عَائِشَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

و از عروایه عیبت از عائشه که میگوید پیغمبر خدا علیه السلام

وَسَلَّمَ كَانَ فِي تَقْرِيقِ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ

و مسلم بود در گروه از مهاجرین و انصار

فَجَاءَ كَعْبٌ فَسَجَدَ لَهُ فَقَالَ أَحْمَدُ بَابُ رَسُولِ اللَّهِ

پس آمد کعبه پس سجد کرد و گفت یا رسول الله

سَجَدَ لَكَ الْبَهَائِمُ وَالشَّجَرُ كَفَنٌ أَحَقُّ أَنْ تُسَجَدَ

سجده میکنند ترا بهایما و درخت کفن است پس ای رسول الله

لَكَ فَقَالَ اعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَأَكْمُوا أَهْلَكُمْ وَكُونُوا

ترا پس گفت آنحضرت عبادت کنید پروردگار خود را و گرامی دارید

بِهَلَاةِ خُورًا وَكُلُّهُ سَاحَا

بِهَلَاةِ خُورًا وَكُلُّهُ سَاحَا

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِكَذَا قَالَ فَأَقْبَلَ بَوَّحُهُ

وَقَالَ إِنَّ أَخْضَلَ مَا نَعِدُ شَهَادَةً أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

اللَّهُ وَكَانَ مُحَمَّدٌ أَرْسُولُ اللَّهِ إِنْ كُنْتُ عَلَى أَطْبَاقٍ

ثَلَاثٍ لَقَدْ رَأَيْتَنِي وَمَا أَحَدٌ أَشَدُّ بَغْضًا

لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنِّي وَلَا أَحَبُّ

إِلَيَّ مِنْ أَنْ أَكُونَ قَدْ اسْتَمَكْتُ مِنْهُ فَقَتَلْتُهُ وَنَدَّ

فَكَوُمْتُ عَلَى يَدَيْكَ الْحَالِ لَكُنْتُ مِنْ أَهْلِ النَّارِ

فَلَمَّا جَعَلَ اللَّهُ الْإِسْلَامَ فِي قَلْبِي آتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقُلْتُ اسْبِطْ يَمِينَكَ فَلَا بَأْسَ

فَلَسْتُ بِمِنَةٍ قَالَ فَقَبَضْتُ يَدِي قَالَ مَا لَكَ يَا عَمْرُو

بِئْسَ مَا لَكَ وَأَنْتَ تَقُولُ مَا لَكَ يَا عَمْرُو

بِئْسَ مَا لَكَ وَأَنْتَ تَقُولُ مَا لَكَ يَا عَمْرُو

در روی

در دست

یا

[illegible]

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ وَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا ۚ فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا ۚ لَا تَبَدِّلُهَا شَيْئًا ۚ وَكَذَٰلِكَ تَقْرَأُ الْآيَاتِ ۚ وَلَقَدْ عَلَّمْنَا لَكَ أَنْتَ وَالنَّبِيُّونَ الْكُتُبَ وَالْحِكْمَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا عَالِمًا ۚ

ثَلَاثًا فَسَكَتَ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ فِي صَحِيحِهِ فِي كِتَابِ الْعِلْمِ

وَعَنِ الْقَدَامِ بْنِ مَعْدِي كَرَبَ الْكِنْدِيِّ أَنَّ

رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ يُوشِكُ

الرَّجُلُ مُتَّكِمًا عَلَى أَرِيكَتِهِ يُحَدِّثُ بِحَدِيثٍ مِنْ حَدِيثِ

فَيَقُولُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ كِتَابُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فَمَا وَجَدْنَا

فِيهِ مِنْ حَلَالٍ اسْتَحْلَلْنَاهُ وَمَا وَجَدْنَا فِيهِ مِنْ

حَرَامٍ حَرَّمْنَاهُ إِلَّا وَإِنَّ مَا حَرَّمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِثْلُ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَعَنْ قُسَيْبَةَ

عَنْ أَبِيهِ أَنَّ عُبَادَةَ بْنَ الصَّامِتِ الْأَنْصَارِيَّ

النَّقِيبَ صَاحِبَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

الحديث في كتاب العلم
من استوى قالوا على ما كان
وهذا الحديث من أن في قوله على
الحدث في كتاب العلم

عَزَامَعَ مُعَاوِيَةَ أَرْضَ الرُّومِ فَنَظَرَ إِلَى النَّاسِ وَ

غزوہ کرد بمعاضت معاویہ بر زمین روم پس نگاه کرد بپسوی مردم و در میان

هُمْ يَتَّبِعُونَ كَيْسَرَ الذَّهَبِ يَا لَكَ نَانِئًا وَكَيْسَرَ الْفِطْنَةِ

این مردم با یکدیگر خرید و فروخت میکردند بپارای زرد را با دینار را و پارای سیم را

يَا لَكَ رَأَاهُمْ فَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّكُمْ تَأْكُلُونَ الرِّبَا

در میانها پس گفت عباد من صامت ای مردم بچشش شما می خوردید

سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ

شنیدم پیغمبر خدا صلی الله علیه و سلم را که میگفت

لَا تَبْتَاعُوا الذَّهَبَ يَا لَكَ أَمِثْلًا مِثْلَ لَا زِيَادَ

ایکدیگر خرید و فروخت نکنید زرد را بازار گرمانند با نند نگرند زیادت

بَيْنَهُمَا وَلَا تَنْظُرُوا لَهُ مُعَاوِيَةُ يَا أَبَا الْوَلِيدِ يَا أَرَى

در میان هر دو و نه تا غیر کردن و زمان دادن پس گفت مر عباد را مطهر ای ابو الولید نمی دانم

الرَّبِّيَ بِنِ هَذَا إِلَّا مَا كَانَ مِنْ نَظَرَةٍ فَقَالَ عُمَادَةُ أَحَدُ

ربارای درین گر چیزی که باشد از محبت دادن پس گفت عبادہ حدیث میکند ترا

عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَتَحَدَّثَ شَيْ

از پیغمبر خدا صلی الله علیه و سلم و سخن میکند ترا

عَنْ رَأْيِكَ لَنْ أَخْرَجَنِي اللَّهُ لَا أَسْأَلُكَ بِأَرْضِ

از رای خود مرا آنچه اگر بیرون خواهد کرد مرا خدا سکونت اختیار خواهم کرد و زمین

لَكَ عَلَى فِيمَا أَمَرْتُ فَلَمَّا قَفَلَ لِحَقِّ بِالْمَدِينَةِ فَقَالَ لَهُ

مر ترا بمن در آن زمین امرت باشد پس چون از سفر بازگشت عبادہ و در سید و درین پس گفت

عزیم

عمر بن الخطاب ما أقدمك يا أبا الوليد فقص عليه
 القصة فمات قال من مسأكتيه فقال ارجع يا أبا الوليد
 إلى أرضك ففتح الله أرضا لست فيها وأمثلة لك
 كتب إلى معاوية لا أفرقة لك عليه وأخجل الناس
 على ما قال فإنه هو الأمر وعنه أبي سلة أن
 أبا هريرة قال قال رجل يا ابن أخي إذا حدثتكم
 عن رسول الله صلى الله عليه وسلم فلا تصرون
 له أمثال روى ابن ماجه الأحاديث الثلاثة
 في أوائل سنه وعنه قيس بن سعد قال
 آتيت الحيرة فقرأتهم يسجدون ثم رأيتهم
 آدم حمره

عمر بن الخطاب ما أقدمك يا أبا الوليد
 القصة فمات قال من مسأكتيه فقال ارجع يا أبا الوليد
 إلى أرضك ففتح الله أرضا لست فيها وأمثلة لك
 كتب إلى معاوية لا أفرقة لك عليه وأخجل الناس
 على ما قال فإنه هو الأمر وعنه أبي سلة أن
 أبا هريرة قال قال رجل يا ابن أخي إذا حدثتكم
 عن رسول الله صلى الله عليه وسلم فلا تصرون
 له أمثال روى ابن ماجه الأحاديث الثلاثة
 في أوائل سنه وعنه قيس بن سعد قال
 آتيت الحيرة فقرأتهم يسجدون ثم رأيتهم
 آدم حمره

٤٣

فَقُلْتُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَحَقُّ

سب کفر خدا علیه السلام سزاوارتر است

أَنْ يُسَجَّدَ لَهُ قَالَ فَأَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

باینکه سجده کرده شود اورا گفت پس بن سعد بن ابی سخر علیه السلام

وَسَلَّمَ فَقُلْتُ إِنِّي أَتَيْتُ الْخَيْرَ فَفَرَّيْنَهُمْ كَيْسَجَدُوا

سجده گفتن من آید رفتم در خیر و پس دیدم اهل بیرون که سجده می کنند

لَوْ بَرَّانَ لَهُمْ فَأَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَحَقُّ أَنْ يُسَجَّدَ

مردمان خود را پس نه ای پیغمبر خدا سزاوارتری باینکه سجده کرده شود

لَكَ قَالَ أَرَأَيْتَ لَوْ مَرَرْتُ بِقَبْرِىْ أَكُنْتُ تُسَجَّدُ لَهُ

مردمان گفت آنحضرت مرا اگر بگذری قبر من آیا سب می کنی او را

قَالَ قُلْتُ لَا قَالَ فَلَا تَفْعَلُوا كُنتُمْ أُمَّرَأَ حَدًّا

گفت پس گفتن سجده نکنم گفت آنحضرت پس نکنید سجده مرا اگر بودم که زمان می کردم یکبار

أَنْ يُسَجَّدَ لِأَحَدٍ لَا قَمَرْتُ النِّسَاءَ أَنْ يُسَجَّدَ لَهَا

اینکه سجده کند یکی را تحقیق حکم میکردم زنان را آنکه سجده کنند

لَا زَوَاجَهُنَّ لِيَا جَعَلَ اللَّهُ لَهُمْ عَلَيْهِنَّ مِنَ الْحَقِّ

شوهران خود را از برای آنچه که گردانیده است خدا برای مردان و زنان حق

رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ فِي سُنَنِهِ فِي كِتَابِ النِّكَاحِ فِي

روایت کرده این حدیث را ابو داود در سنن ابی داود در کتاب النکاح در

بَابُ حَقِّ الزَّوْجِ عَلَى الْمَرْأَةِ

باب حق شوهر بر زن

حَقِّ اَكُوْنُ اَحَبُّ اِلَيْهِ مِنْ قَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَهَوَاهُ

منه في كل يوم من ايامنا هذه
في كل يوم من ايامنا هذه
في كل يوم من ايامنا هذه

[illegible]

فَقَالَ مَتَى السَّاعَةُ قَالَ وَمَا ذَا أَعَدَّ ذَاتَ لَهَا قَالَ

بِسُكُوتِ أَنْ مَرَدِي خُذُوا بَرَاءَتِي قِيَامَتُكُمْ كُنْتُ أَفْضَلُ مِنْكُمْ وَهِيَ مِيَاكِرُهُ بَرَاءَتُكُمْ أَنْ مَرَدِي

لَا شَيْءَ إِلَّا أَنِّي أَحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

فَقَالَ أَنْتَ مَعَ مَنْ أَحْبَبْتَ قَالَ

أَكُنْتُ مَعَ مَنْ أَحْبَبْتُ

فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْتَ مَعَ مَنْ أَحْبَبْتَ قَالَ أَكُنْتُ مَعَ

أَحِبِّ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَبَا بَكْرٍ وَعُمَرَ

وَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ مَعَهُمْ يَوْمَئِذٍ إِنْ كُنْتُ أَعْمَلُ

بِمِثْلِ أَعْمَالِهِمْ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ فِي صَحِيحِهِ

فِي

كِتَابِ الْأَنْبِيَاءِ فِي بَابِ مَنَاقِبِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ

وَرَوَاهُ مُسْلِمٌ مَعَ تَغْيِيرٍ يَسِيرٍ فِي صَحِيحِهِ فِي كِتَابِ الْبَيْتِ

وَرَوَاهُ

وَرَوَاهُ

وَرَوَاهُ

وَرَوَاهُ

[illegible][illegible]

وَالصَّلَاةُ وَعَنْ أَبِي وَاقِدٍ اللَّيْثِيِّ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ
 صَلَّيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَيْنَهُمَا هُوَ جَالِسٌ فِي الْمَسْجِدِ
 وَالتَّاسِ مَعَهُ إِذَا قَبِلَ ثَلَاثَةَ نَفَرٍ قَبْلَ إِنْشَاءِ
 إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَذَهَبَ
 وَاحِدٌ قَالَ فَوَقَّعَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّيَ اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ فَأَيُّ أَحَدٍ هُمَا قَرَأَ فُرْجَةً فِي الْحَقِّ
 فَجَلَسَ فِيهِمَا وَأَمَّا الْآخَرُ فَمَجْلِسٌ خَلْفَهُمَا وَالثَّلَاثُ
 ذَا بَرٍّ ذَاهِبًا فَلَمَّا فَرَغَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّيَ اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ الْآخِرُ كُمْ عَنِ النَّفَرِ الثَّلَاثِ
 أَمَّا أَحَدُهُمَا فَارَى إِلَى اللَّهِ فَأَوَاءَ اللَّهُ وَأَمَّا الْآخَرُ

فقد كنت قد كتبت لك في آخر مرة
في شهر ربيع الأول سنة ١٢٨٠ هـ
وذكرت لك أني كنت قد كتبت لك
في شهر ربيع الأول سنة ١٢٨٠ هـ
وذكرت لك أني كنت قد كتبت لك
في شهر ربيع الأول سنة ١٢٨٠ هـ

فَاسْتَبَقِي فَاسْتَبَقِي اللَّهَ مِنْهُ وَأَقَا الْآخِرَ فَأَعْرَضَ فَأَعْرَضَ

پس شرم کرد پس شرم کرد خدا ازلن طلیک دیگر پس روگردانید پس اعراض کرد

اللَّهُ عَنْهُ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ فِي صَحِيحِهِ فِي كِتَابِ الْعِلْمِ

خدا از او روایت کرد این حدیث را بخاری در صحیح بخاری در کتاب العلم

وَرَوَاهُ مُسْلِمٌ فِي صَحِيحِهِ فِي كِتَابِ السَّلَامِ فِي

روایت کرد این حدیث را مسلم در صحیح مسلم در کتاب السلام در

بَابٍ مِنْ أَنَّى فَجَلَسَ الْحَرَوِيُّ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ

باب شد که آمد در مجلس آن حدیث است از ابن عباس که گفت

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَحِبُّوا

گفت پیغمبر خدا صلی الله علیه وسلم دوست دارید

اللَّهَ لِيَأْخُذَ بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ وَأَحِبُّوا لِيَحِبَّ اللَّهُ

خدا را از برای آنکه طعام دهد شما را از نعمت و دوست دارید مرا از جهت دوستی خدا

وَأَحِبُّوا أَهْلَ بَيْتِي لِحُبِّي رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ فِي

و دوست دارید اهل بیت مرا از جهت دوستی من روایت کرد این حدیث را ترمذی در

جَامِعِهِ فِي أَبْوَابِ الْمَنَاقِبِ فِي بَابِ مَنَاقِبِ أَهْلِ

جامع ترمذی در ابواب المناقب در باب مناقب اهل

بَيْتِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَنْ أَسْلَمَ عَنْ عُمَرَ أَنَّهُ

بیت پیغمبر صلی الله علیه وسلم و روایت است از اسلم و او روایت کرد از عمر که آنرا

قَوْضَ لَأَسَامَةَ فِي ثَلَاثَةِ أَلْفٍ وَخَمْسِمِائَةٍ

مقرر کرد برای اسامه بن زید در سه هزار و پانصد

وَقَرَضَ لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ فِي ثَلَاثَةِ أَهْلِ فَقَالَ

و مقرر کرد برای عبد الله بن عمر ده سه چیز بود پس گفت

عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ لَا يَنْبَغِي لَهُ فَضْلَتُ أَسْمَاءَ عَلَى

عبد الله بن عمر هر چه درود را بپوشانید وادی اسامه را بر من

قَوْلِ اللَّهِ مَا سَبَقَنِي إِلَى مَبْشَرِهِ قَالَ لَأَنْ تَذِيذًا كَانَ

پس میگذرد بپوشانید بگفت که ده است اسامه را بسوی پیش از خود گفت عمر بن عمر میگوید که هرگز نپوشد

أَحَبَّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

دوست تر بسوی پیغمبر خدا صلی الله علیه وسلم

مِنْ أَمِيكَ وَكَانَ أَسْمَاءُ أَحَبَّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ

از پدر تو و بود اسامه محبوبتر بسوی پیغمبر خدا

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْكَ فَأَثَرْتُ حَبَّ

صلی الله علیه وسلم از تو پس اختیار کردم محبوب

رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى حُبِّي لِقَاءِ

رسول الله صلی الله علیه وسلم را بر محبوب خود روایت کردند

الْتِمِيزِي فِي الْكِتَابِ الْمَذْكُورِ فِي بَابِ مَنَاقِبِ

التمیزی در کتاب مذکور در باب مناقب

زَيْدِ بْنِ حَارِثَةَ قَالَ هَذَا أَحَدُ بَيِّنَاتِ حَسَنِ عَرِيبٍ

زید بن حارثه گفت و گفت ترمذی این حدیث حدیث حسن عریب است

وَعَنْ جَبَلَةَ بْنِ حَارِثَةَ قَالَ قَدِمْتُ عَلَى

و روایت است از جبله بن حارثه که گفتم آمدم نزد

مگر از نفسی من پس گفت پیغمبر صلی الله علیه وسلم

ایمان کامل نیست سوگند آن خدا که ذات من در دست قدرت اوست تا آنکه با شتم محبوب تر بودی

از نفس تو پس گفت مرا خنجر مرا عمر دم تیر بر تپنه خان ایست که اکنون سوگند خدا

المحب إبي بن كسرى فقال النبي صلى الله عليه وسلم

وَسَلِّمُ لَهُ الْإِنِّ يَا عَمْرُو أَلَا الْجَارِي فِي رَجَائِهِ

فِي أَوَّلِ كِتَابِ الْإِيمَانِ وَالنَّدْوَةِ وَعَنْ أَبِي ذَرٍّ

يَا أَيُّهَا الْمُسْلِمُونَ إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ بِكُمْ الدِّينَ بِثَمَنٍ خَسِيرٍ

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَثِيرٌ

و می تواند
آنکه عمل کند
مستلزم آن قوم
نفت اعفرت و ای ابا در

با کسے خواہی بود کہ دوست داری گفتیم پس تحقیق من دوست دارم خدا و رسول خدا را

گفت آنحضرت تو با کسی خوایی بود که از او دست داری و اوایت کرد این حدیث را دارمی در

[illegible]

فِي كِتَابِ الرِّقَاقِ فِي بَابِ الرَّمْعِ مَنْ أَحَبَّ
در باب بیان آنکه انسان با کسی بخوابد بود که او را دوست دارد
 وَعَنْ ابْنِ سِيرِينَ قَالَ قُلْتُ لِعَبِيدَةَ عِنْدَنَا
و روایت است از ابن سیرین گفت که
 مِنْ شَعْرِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَصَبْنَاكَ
از سوی پیغمبر صلی الله علیه وسلم است که آن خود را
 مِنْ قَبْلِ النَّبِيِّ أَوْ مِنْ قَبْلِ أَهْلِ النَّبِيِّ فَقَالَ
از جانب انبیا یا از جانب اهل انبیا پس گفت
 لَأَنْ تَكُونَ عِنْدِي شَعْرَةٌ مِنْهُ أَحَبُّ إِلَيَّ
بر آنکه بودن نزد من از آن محبوب تر است پس می
 مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ فِي صَحِيحِهِ
از دنیا و چیزی که در دنیا است روایت کرد ابن بخاری در صحیح بخاری و
 فِي كِتَابِ الْوُضُوءِ فِي بَابِ الْمَاءِ الَّذِي يُغْسَلُ
در کتاب الوضوء در باب آبی که
 بِهِ شَعْرُ الْإِنْسَانِ وَعَنْ عُبَيْسٍ عَنْ أَبِي عَيْنٍ
و روایت است از عیسی و اور فایت کرد از پدر خود و
 النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ أَحَدُ جَبَلٍ
پیغمبر صلی الله علیه وسلم گفت آنحضرت آمد که بیست
 يُعْبَأُ وَنُجْبَةٌ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ فِي صَحِيحِهِ فِي كِتَابِ
که درستی می دارد و مرا دوست میدارم او را بیست کرد این حدیث را بخاری در صحیح بخاری در کتاب

در کتاب الرقاق در باب الرمع
 در باب بیان آنکه انسان با کسی بخوابد بود که او را دوست دارد
 و روایت است از ابن سیرین گفت که
 از سوی پیغمبر صلی الله علیه وسلم است که آن خود را
 از جانب انبیا یا از جانب اهل انبیا پس گفت
 بر آنکه بودن نزد من از آن محبوب تر است پس می
 از دنیا و چیزی که در دنیا است روایت کرد ابن بخاری در صحیح بخاری و
 در کتاب الوضوء در باب آبی که
 و روایت است از عیسی و اور فایت کرد از پدر خود و
 پیغمبر صلی الله علیه وسلم گفت آنحضرت آمد که بیست
 که درستی می دارد و مرا دوست میدارم او را بیست کرد این حدیث را بخاری در صحیح بخاری در کتاب

وَأَنَّ اللَّهَ يَكُونُ
مَعَهُ فِي كُلِّ حَالٍ
وَأَنَّ اللَّهَ يَكُونُ
مَعَهُ فِي كُلِّ حَالٍ

سأله رجل عن رجل من بني النضير
قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
من آمن بالله ورسوله وجاهد نفسه
فإن الله يفتحه من حيث يشاء

قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
من آمن بالله ورسوله وجاهد نفسه
فإن الله يفتحه من حيث يشاء

الزَّكَاةَ فِي بَابِ خَصِصِ الْقُرْآنِ وَكَأَيِّهِ

حَيْنِ الْجِدْعِ وَهِيَ مُنَاسِبَةٌ لِهَذَا الْبَيَانِ

فِي بَابِ الْخَيْرِ اتَّيَسَّرَ اللَّهُ تَعَالَى

الْبَابُ السَّابِعُ فِي اتِّبَاعِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى فِي سُورَةِ الْأَعْرَافِ

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ

اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ

اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ

رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ أَكْبَرُ

فِي دِينِهِ وَأَكْبَرُ فِي عَمَلِهِ وَأَكْبَرُ فِي عَمَلِهِ

فِي دِينِهِ وَأَكْبَرُ فِي عَمَلِهِ وَأَكْبَرُ فِي عَمَلِهِ

فِي دِينِهِ وَأَكْبَرُ فِي عَمَلِهِ وَأَكْبَرُ فِي عَمَلِهِ

قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
من آمن بالله ورسوله وجاهد نفسه
فإن الله يفتحه من حيث يشاء

قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
من آمن بالله ورسوله وجاهد نفسه
فإن الله يفتحه من حيث يشاء

قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
من آمن بالله ورسوله وجاهد نفسه
فإن الله يفتحه من حيث يشاء

فَقَدْ اطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ عَصَى اللَّهَ
 پس بر تائید فرمان بر داری میکند خدا و کسی که با فراموشی میکند مرا پس بقیق با فراموشی میکند خدا را
 وَمَنْ اطَاعَ أَمِيرِي فَقَدْ اطَاعَنِي وَمَنْ عَصَا
 و کسی که با فراموشی میکند مرا پس بر تائید فرمان بر داری میکند مرا و کسی که با فراموشی میکند
 أَمِيرِي فَقَدْ عَصَانِي رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ فِي حَيْثُ
 پس بر تائید فرمان بر داری میکند مرا روایت کرده این حدیث را بخاری حدیث صحیح بخاری
 فِي أَوَّلِ كِتَابِ الْأَحْكَامِ وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ
 در شروع کتاب احکام و روایت است از عبدالله که گفت
 إِنَّ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَأَحْسَنُ الْمَعَادِ
 بهترین حدیث کتاب خداست و بهترین معاد
 هَذَا مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَشَرُّ الْأُمُورِ
 این محمد است که صلوات الله علیه و سلم است و بدترین کارها
 مُحَمَّدٌ تَاتَهَا وَإِنْ مَا تُوعَدُونَ لَاتَ وَمَا أَنْتُمْ
 محمد را آنچه آمده است و بدترین آنچه وعده داده شده و ای بقیق این حدیث را بدترین حدیث است
 بِمُحَمَّدٍ وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ
 را بخاری گفته که از خدا را روایت است از ابی هریره که بدترین حدیث است
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ كُلُّ أَمْتِي يَدْخُلُ
 صلوات الله علیه و سلم گفت هر امت من داخل بهشت میشود
 الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبِي قَالُوا وَمَنْ يَا بَنِي قَالُوا
 در جنت مگر کسی که سر کشی کرد گفتند و کدام کس سر کشی کرد گفتند بر فراموشی که در کتاب

فَقَدْ اطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ عَصَى اللَّهَ
 پس بر تائید فرمان بر داری میکند خدا و کسی که با فراموشی میکند مرا پس بقیق با فراموشی میکند خدا را
 وَمَنْ اطَاعَ أَمِيرِي فَقَدْ اطَاعَنِي وَمَنْ عَصَا
 و کسی که با فراموشی میکند مرا پس بر تائید فرمان بر داری میکند مرا و کسی که با فراموشی میکند
 أَمِيرِي فَقَدْ عَصَانِي رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ فِي حَيْثُ
 پس بر تائید فرمان بر داری میکند مرا روایت کرده این حدیث را بخاری حدیث صحیح بخاری
 فِي أَوَّلِ كِتَابِ الْأَحْكَامِ وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ
 در شروع کتاب احکام و روایت است از عبدالله که گفت
 إِنَّ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَأَحْسَنُ الْمَعَادِ
 بهترین حدیث کتاب خداست و بهترین معاد
 هَذَا مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَشَرُّ الْأُمُورِ
 این محمد است که صلوات الله علیه و سلم است و بدترین کارها
 مُحَمَّدٌ تَاتَهَا وَإِنْ مَا تُوعَدُونَ لَاتَ وَمَا أَنْتُمْ
 محمد را آنچه آمده است و بدترین آنچه وعده داده شده و ای بقیق این حدیث را بدترین حدیث است
 بِمُحَمَّدٍ وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ
 را بخاری گفته که از خدا را روایت است از ابی هریره که بدترین حدیث است
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ كُلُّ أَمْتِي يَدْخُلُ
 صلوات الله علیه و سلم گفت هر امت من داخل بهشت میشود
 الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبِي قَالُوا وَمَنْ يَا بَنِي قَالُوا
 در جنت مگر کسی که سر کشی کرد گفتند و کدام کس سر کشی کرد گفتند بر فراموشی که در کتاب

فَقَدْ اطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ عَصَى اللَّهَ
 پس بر تائید فرمان بر داری میکند خدا و کسی که با فراموشی میکند مرا پس بقیق با فراموشی میکند خدا را
 وَمَنْ اطَاعَ أَمِيرِي فَقَدْ اطَاعَنِي وَمَنْ عَصَا
 و کسی که با فراموشی میکند مرا پس بر تائید فرمان بر داری میکند مرا و کسی که با فراموشی میکند
 أَمِيرِي فَقَدْ عَصَانِي رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ فِي حَيْثُ
 پس بر تائید فرمان بر داری میکند مرا روایت کرده این حدیث را بخاری حدیث صحیح بخاری
 فِي أَوَّلِ كِتَابِ الْأَحْكَامِ وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ
 در شروع کتاب احکام و روایت است از عبدالله که گفت
 إِنَّ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَأَحْسَنُ الْمَعَادِ
 بهترین حدیث کتاب خداست و بهترین معاد
 هَذَا مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَشَرُّ الْأُمُورِ
 این محمد است که صلوات الله علیه و سلم است و بدترین کارها
 مُحَمَّدٌ تَاتَهَا وَإِنْ مَا تُوعَدُونَ لَاتَ وَمَا أَنْتُمْ
 محمد را آنچه آمده است و بدترین آنچه وعده داده شده و ای بقیق این حدیث را بدترین حدیث است
 بِمُحَمَّدٍ وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ
 را بخاری گفته که از خدا را روایت است از ابی هریره که بدترین حدیث است
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ كُلُّ أَمْتِي يَدْخُلُ
 صلوات الله علیه و سلم گفت هر امت من داخل بهشت میشود
 الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبِي قَالُوا وَمَنْ يَا بَنِي قَالُوا
 در جنت مگر کسی که سر کشی کرد گفتند و کدام کس سر کشی کرد گفتند بر فراموشی که در کتاب

[illegible]

وَدَخَلَ الْحَيَّةَ وَمِنْ عَصَائِي فَقَدَأْنِي وَعَنْ

در آید بهشت را و هر که نافرمانی کند مرا پس بر آئینه مرگش کرد در واپست است از

جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ حَاءُ تَمْ لَأَيْكَةَ إِلَى

جابر بن عبد اللہ کہ گفت جابر آمدند چند فرشتگان بسو و بود

لَنَبِيٍّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ نَائِمٌ فَقَالَ:

سید محمد علی احمد علیہ السلام و سلم در عالمیکه انکسرت عواید و در پس بسندج

نَّة نَائِمٍ وَقَالَ بَعْضُهُمْ إِنَّ الْعَيْنَ نَائِمَةٌ وَالْقَلْبُ

تُظَاهِرُ فِيكَ وَاللَّهِ احْصَا

پس گفتند آن فرشتگان بدرستی که مر حاجب شمارا که اینست حال نیست عجیب بیان کنید

هَمْ مِثْلًا فَقَالَ بَعْضُهُمْ إِنَّهُ نَائِمٌ وَقَالَ بَعْضُهُمْ

رای ادان حال عجیب پس گفتند بعضی از ان ملائکه وی خوابیده است و گفتند بعضی از انما

بِالْعَيْنِ نَائِمَةً وَالْقَلْبُ يَقْظَانُ فَقَالُوا امْثَلْهُ

بر آینه چشم او در خوابست و دل او بیدار پس گفتند از فرشتان سل

مِثْلَ رَجُلٍ بِي دَارٍ أَوْ جَعَلَ فِيهَا مَذْبَحًا وَ

[illegible]

فست اد آنم، خوشنوده را بر سر کسکه احاطت کرد و خواننده را داخل شد و در در

أَكَا مِنْ الْمَاءِ كَيْفَ وَمَنْ لَمْ يَحِبَّ الدَّاءَ كَمْ يَخِلْ

و خود اذان می‌خواند و کسی که اجابت نکرد آن خواننده را داخل نشد

[illegible]

فصل في بيان ما يجب من العلم والادب

[illegible][illegible]

[illegible]

رَأَيْتُ الْجَيْشَ بِعَيْنِي وَإِنِّي أَنَا الدَّيْرُ الْعُرْيَانُ

دیدهای لشکر بد و چنان خود و بدستیک من خبر خود دهند عریا نم

فَالْجَاءَ فَاطَاعَهُ طَائِفَةٌ مِّنْ قَوْمِهِ فَادُّجُواْ

پس زودی کنید تا بجای یابید پس فراموش داری که دهان مرد را گروی از قوم او پس سیر کرد و نگه داشت

بر آرام خود پس نجات یافتند و نگذیب کردند گردی از قوم او رفتند

فَاصْبِرُوا مَا كَانُوا فَعَصَوْا بِهِمُ الْجَبِشُ فَأَهْلَكَهُمْ

پس صبح کردند بمکان خود پس در وقت صبح آمد برین گروه لشکر پس بپا کردان لشکرین

واجتنبوا ذلك مثل من اطاعني فاتبع

مَا حِثُّ بِهِ وَمَثَلٌ مِنْ عَصَا زُكْرٍ حِثُّ

ان چیز را کہ آوردہ ام آنرا و مثل کہے است کہ تا فراموشی کرد مرا و نگذیب کرد بخیر کہ آوردہ ام

بِهِ مِنَ الْحَقِّ رَوَى ابْنُ خَارِئٍ الْإِسْطِثِي الْأَرْبَعَةَ

آزاد خی روایت کرد بخاری این چهار احادیث را

در صحیفه بخاری در کتاب الاعتصام در باب سروی کردن

سُنَنَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

بہشتی پھیرے خدا علیہ السلام روایت است

عن علقمة عن عبيد الله قال لعن الله الواسطي

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين أجمعين

فصل فی بیان احوال و حال

مجلس شورای اسلامی ایران
وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

[illegible]

کتابخانه عمومی

[illegible]

وَالْوُثَيَّاتِ وَالْمُتَّصَاتِ وَالْمُتَفَلِّجَاتِ لِلْحَسَنِ الْمُغَيَّرَاتِ
وہر یکندہان سرہ یا سبیل یا سبیلگر درود نہانیر کا رکھنا یا ان کا رکھ دینا اور خود نہانیر کا رکھنا درود و
خَلَقَ اللَّهُ فَبَلَغَ ذَلِكَ أَمْرًا مِّنْ بَنِي آسَدٍ يُقَالُ لَهَا
پیدا نشی خدا را پس سبیل بنی قول عبد اللہ بن مسعود را کہ از قبیل بنی آسَد بود کہ گفتی خدا و را
أَمْ يَعْقُوبُ فُجَاءَتْ فَقَالَتْ إِنَّهُ بَلَغَنِي أَنَّكَ
ام یعقوب پس آمد آن زن پس گفت ہر آئینہ نشان اینست کہ رسید مرا کہ تو
لَعَنْتَ كَيْتَ وَكَيْتَ فَقَالَ وَمَالِي لَا لَعْنٍ مِّنْ
لعنت میکنی چنین و چنین پس گفت عبد اللہ و چیست مرا کہ لعنت کنی کسی را
لَعْنِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَنْ
کہ لعنت کردہ است اورا یا سبیل خدا صلے اللہ علیہ وسلم
هُوَ فِي كِتَابِ اللَّهِ فَقَالَتْ لَقَدْ قَرَأْتُ مَا بَيْنَ الْأَوَّلِ
کہ او لعنت کردہ شدہ است و کتاب خدا پس گفت آن زن ہر آئینہ خواندہ ام چہ چیزیکہ در میان دو
فَمَا وَجَدْتُ فِيهِ وَمَا تَقُولُ قَالَ لَنْ كُنْتُ قَرَأْتِيهِ
پس نہا فتم در وی آن چیز را کہ میگوئی گفت عبد اللہ اگر ہستی تو کہ خواندہ آن
لَقَدْ وَجَدْتِيهِ أَمَا قَرَأْتَ وَمَا تَأْكُمُ الرَّسُولُ وَخَدُّ
ہر آئینہ یافتہ بودی آن چیز را آیا خواندہ و چہ چیزیکہ بدو شمارا یا سبیلگر کہ رسید مرا کہ
وَمَا تَأْكُمُ عَنْهُ فَانْتَبَهُوا قَالَتْ بَلَى قَالَ فَإِنَّهُ قَدْ
و چہ چیزیکہ منہ کند شمارا اذ ان پس باز آئیدہ از خبر گفت آن زن آری یا سبیل خواندہ ام کہ گفتی
عَنْهُ قَالَتْ فَإِنِّي أُرَى أَمَلَكُ يَفْعَلُونَهُ قَالَ فَأَذْ
از ان چیز گفت آن زن پس چون گمان میکنم اہل ہر گاہ کہتہ این کا ۔ گفت عبد اللہ پس و

[illegible]

[illegible]

جَعَلَهَا مُسْتَقِيمًا وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ
 رَاهِ رَاست و کسی که فاجر و داری کند خدا و پیغمبر را پس آن گروه
 مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ
 همراه آن کسانی که انعام کرده است خدا بر ایشان از پیغمبران و صدیقان
 وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا
 شهادت و صالحان و نیکو اند این جماعت رفیق
 ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ عِلْمًا عَنْ
 این فضل است از خدا و کفایت خدا دان را بهیت است از
 عُرْوَةٍ قَالَ خَاصَمَ الرَّبِيبُ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ فِي
 عروه گرفت خصومت کرد زبیر مردی که از انصار بود در
 شَيْءٍ مِنَ الْحَرَّةِ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 آب راه از سلگستان پس گفت پیغمبر صلی الله علیه و سلم
 اسْقِ يَا زُبَيْرُ ثُمَّ أَرْسَلَ الْمَاءَ إِلَى جَارِكَ فَقَالَ
 سیراب کن زمین خود را ای زبیر پس جاری کن آب را بسوی زمین همسایه خود پس گفت
 الْأَنْصَارِيُّ وَجْهًا ثُمَّ قَالَ اسْقِ يَا زُبَيْرُ ثُمَّ أَحْبَسَ الْمَاءَ
 ای انصاری بپنجه خدا از برای آن بود هر که میکی را که بر سر است
 پس چهلین شد روی مبارک آنحضرت پس گرفت آنحضرت سیراب کن زمین خود را ای زبیر پس از دار
 حَقِّ يَرْجِعْ إِلَى الْجَدْرِ ثُمَّ أَرْسَلَ الْمَاءَ إِلَى جَارِكَ
 تا آنکه بازگرد آب بسوی دیوار پس برگردان آب را که می شود بسوی زمین

حَرَامًا مُسْتَقِيمًا وَمَنْ يَطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ
 رَاسِدُونَ
 وکسی که فرمان خدا را کند خدا پیغمبر را پس آن گروه
 مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ
 همراه آن که نیکو کرد خدا بر ایشان از پیغمبران و صدیقان
 وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رِجَالًا
 و شایگان و صالحان و نیکواند این جماعت را اینقی
 ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ عِلْمًا
 این فضل است از خدا و کافیست خدا دانای رایت است از
 عَزَّ وَجَلَّ قَالَ خَاصَمَ الزُّبَيْرُ كُرَيْبًا مِنَ الْأَنْصَارِ فِيهِ
 عزم کرد گفت خصومت کرد زبیر بر کرب از انصار بود
 شَرَفٌ مِنَ الْحَرَّةِ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 آید راه از سنگستان پس گفت پیغمبر صلی الله علیه وسلم
 اسْقِ يَازُبَيْرُ ثُمَّ أَرْسِلِ الْمَاءَ إِلَى جَارِكَ فَقَالَ
 سیراب کن زمین خود را از سر پیر جاری کن آب را بسوی زمین پیر خود پس گفت
 الْأَنْصَارِيُّ يَأْذُرُكَ يَأْذُرُكَ قَالَ أَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ يَكُنَ مِنْ عَمَلِكَ
 انصاری آید پیغمبر خدا از برای آن باین قوم که منی که او را پست است
 فَتَكُونَ وَجْهًا ثُمَّ قَالَ اسْقِ يَازُبَيْرُ ثُمَّ أَخْبِلِ الْمَاءَ
 پس تان کن شد روی مبارک آن حضرت پس گفت اخفص سیراب کن زمین خود را از سر پیر خود از راه
 حَتَّى يَرْجِعَ إِلَى الْجَدْرِ ثُمَّ أَرْسِلِ الْمَاءَ إِلَى جَارِكَ
 تا آنکه باز گردد آب بسوی پیر خود پس برگردان آب را که جاری شود بسوی زمین

وَاحْذَرُوا فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَوُا أَعْمَاءَ عَلَى رَسُولِي

و ترجمه پس اگر رو برگردانید پس بدانید که نیست بر پیغمبر را که

الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ۝ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى فِي سُورَةِ الْكَافِلِ

و ترجمه ای که رسا بدین اشکارا و فرمود خدا تعالی در سوره انفال

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ

و ترجمه ای که ای کسانی که ایمان آورده اید بپسندید که بپسندید خدا را و رسول او را

لِمَا نَحْنُ بِكُمْ وَعَلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ

و ترجمه برای آنکه هر گاه شما را و بدانید که هر گاه خدا ماحول میشود در میان مرد و

وَأَنَّ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ

و ترجمه و تحقیق بسوی وی حشر کرده خواهد شد روایت است از ابی سعید

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ كُنْتُ أَصْبِي فِي الْمَسْجِدِ قَدْ عَافَى رَسُولُ اللَّهِ

و ترجمه که گفتم بودم که نماز می گزاردم در مسجد پس خواندم مرا پیغمبر خدا

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمَّ أَحْبَبَهُ فَقُلْتُ

و ترجمه صلوات الله علیه و سلم پس به او آب نهادم و محبت را بپس گفتم

يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي كُنْتُ أَصْبِي فَقَالَ أَلَمْ يَقُلِ اللَّهُ

و ترجمه یا رسول الله هر چند که بودم که نماز می گزاردم پس گفت آنحضرت ایضا که گفت است

اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ ثُمَّ قَالَ لِي

و ترجمه ایست که گفت خواندن خدا و رسول را بخت بخواند رسول ایضا که گفت آنحضرت

لَا عَلَيْكَ سُورَةٌ مِنْ أَعْظَمَ السُّورِ فِي الْقُرْآنِ

و ترجمه که فرمود آنحضرت که تو را نیست از بزرگترین سوره ها در قرآن است

و ترجمه ای که رسا بدین اشکارا و فرمود خدا تعالی در سوره انفال

و ترجمه ای که ای کسانی که ایمان آورده اید بپسندید که بپسندید خدا را و رسول او را

و ترجمه برای آنکه هر گاه شما را و بدانید که هر گاه خدا ماحول میشود در میان مرد و

و ترجمه و تحقیق بسوی وی حشر کرده خواهد شد روایت است از ابی سعید

و ترجمه که گفتم بودم که نماز می گزاردم در مسجد پس خواندم مرا پیغمبر خدا

و ترجمه صلوات الله علیه و سلم پس به او آب نهادم و محبت را بپس گفتم

و ترجمه یا رسول الله هر چند که بودم که نماز می گزاردم پس گفت آنحضرت ایضا که گفت است

و ترجمه ایست که گفت خواندن خدا و رسول را بخت بخواند رسول ایضا که گفت آنحضرت

و ترجمه که فرمود آنحضرت که تو را نیست از بزرگترین سوره ها در قرآن است

و ترجمه ای که رسا بدین اشکارا و فرمود خدا تعالی در سوره انفال

و ترجمه ای که ای کسانی که ایمان آورده اید بپسندید که بپسندید خدا را و رسول او را

و ترجمه برای آنکه هر گاه شما را و بدانید که هر گاه خدا ماحول میشود در میان مرد و

و ترجمه و تحقیق بسوی وی حشر کرده خواهد شد روایت است از ابی سعید

و ترجمه که گفتم بودم که نماز می گزاردم در مسجد پس خواندم مرا پیغمبر خدا

و ترجمه صلوات الله علیه و سلم پس به او آب نهادم و محبت را بپس گفتم

و ترجمه یا رسول الله هر چند که بودم که نماز می گزاردم پس گفت آنحضرت ایضا که گفت است

و ترجمه ایست که گفت خواندن خدا و رسول را بخت بخواند رسول ایضا که گفت آنحضرت

و ترجمه که فرمود آنحضرت که تو را نیست از بزرگترین سوره ها در قرآن است

قل ان الله تعالى قد افاض على رسوله الكتاب وهدى له الصراط المستقيم
 قل ان الله تعالى قد افاض على رسوله الكتاب وهدى له الصراط المستقيم
 قل ان الله تعالى قد افاض على رسوله الكتاب وهدى له الصراط المستقيم
 قل ان الله تعالى قد افاض على رسوله الكتاب وهدى له الصراط المستقيم

قل ان الله تعالى قد افاض على رسوله الكتاب وهدى له الصراط المستقيم
 قل ان الله تعالى قد افاض على رسوله الكتاب وهدى له الصراط المستقيم
 قل ان الله تعالى قد افاض على رسوله الكتاب وهدى له الصراط المستقيم
 قل ان الله تعالى قد افاض على رسوله الكتاب وهدى له الصراط المستقيم

قُلْ لَنْ تَخْرُجَ مِنَ الْمَسْجِدِ ثُمَّ آخِذٌ بِيَدِي قُلْ لَّا ارَادُ
 أَنْ تَخْرُجَ قُلْتُ لَهُ أَلَمْ تَقُلْ لَا عَلَيْكَ سُورَةٌ هِيَ
 أَكْبَرُ مِنْهُ وَتُحَدِّثُ مَا يَأْتِيهِمْ كَقَوْلِهِمْ كَذَبُوا سُوْرَةً
 أَكْبَرُ مِنْهُ سُوْرَةٌ مِنَ الْقُرْآنِ قَالَ أَمَّا اللَّهُ وَرَبِّي
 الْعَالَمِينَ هِيَ السَّبْعُ لِلثَّانِي وَالْقُرْآنُ الْعَظِيمُ
 الَّذِي أَوْتَيْنَاهُ زَوَاةَ الْبُعَايْرِ فِي حَبِيْبِهِ فِي أَوَّلِ
 كِتَابِ التَّفْسِيرِ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى فِي أَحَدِ سُوْرَةِ التَّوْبَةِ
 لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ
 الَّذِينَ اتَّبَعُوْهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ
 يَزِيغُ فُلُوْبُ قُلُوبِهِمْ مِنْهُمْ ثَمَنٌ تَابَ عَلَيْهِمْ ذُنُوبُهُمْ
 رَوْفٌ رَحِيْمٌ وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا

قل ان الله تعالى قد افاض على رسوله الكتاب وهدى له الصراط المستقيم
 قل ان الله تعالى قد افاض على رسوله الكتاب وهدى له الصراط المستقيم
 قل ان الله تعالى قد افاض على رسوله الكتاب وهدى له الصراط المستقيم
 قل ان الله تعالى قد افاض على رسوله الكتاب وهدى له الصراط المستقيم

قل ان الله تعالى قد افاض على رسوله الكتاب وهدى له الصراط المستقيم
 قل ان الله تعالى قد افاض على رسوله الكتاب وهدى له الصراط المستقيم
 قل ان الله تعالى قد افاض على رسوله الكتاب وهدى له الصراط المستقيم
 قل ان الله تعالى قد افاض على رسوله الكتاب وهدى له الصراط المستقيم

حِينَ طَابَتِ الثَّارُ وَالْأَلَدُ وَتُحْمَزُ رُسُوفُ اللَّهِ

وَتُحْمَزُ رُسُوفُ اللَّهِ وَتُحْمَزُ رُسُوفُ اللَّهِ وَتُحْمَزُ رُسُوفُ اللَّهِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالْمُسْلِمُونَ مَعَهُ فَطَفِقَتْ

أَعْدُو لِي أَنْجَحُوا مَعَهُمْ فَأَرْجِعْ وَلَمْ أَقْضِ شَيْئًا

فَأَقُولُ فِي نَفْسِي وَأَنَا قَادِرٌ عَلَيْهِ فَلَمْ يَنْزِلْ يَمَقَادُ

بِي حِينَ أَشْتَدُّ بِالنَّاسِ لِحُجْدٍ فَأَصْبَحَ رَسُولُ

اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالْمُسْلِمُونَ مَعَهُ وَلَمْ أَقْضِ

مِنْ جِهَانِي شَيْئًا فَقُلْتُ أَنْجَحُوا بَعْدَ الْيَوْمِ وَيَوْمَ

ثُمَّ لِحُجْدِهِمْ فَعَدَدْتُ بَعْدَ أَنْ فَضَلُوا لِأَنْجَحُوا

فَرَجَعْتُ وَلَمْ أَقْضِ شَيْئًا ثُمَّ عَدَدْتُ فَرَجَعْتُ

وَلَمْ أَقْضِ شَيْئًا فَلَمْ يَنْزِلْ بِي حَقِّي أَسْرَعُوا

وَمَا أَكْرَمُ حِينَ رَأَى بِي بِشَيْءٍ بَدَأَ يَوْمَ بَدَأَ يَوْمَ بَدَأَ يَوْمَ

والله اعلم بالصواب

وَتَفَارَقَ الْغُرُوءُ وَهَمَّتْ أَنْ ارْتَحِلَ فَأَذَرَهُمْ
وَلَكِنِّي فَعَلْتُ فَلَمْ يُقَدِّرْ لِي ذَلِكَ فَكُنْتُ إِذَا
خَرَجْتُ فِي النَّاسِ بَعْدَ خُرُوجِ رَسُولِ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَطِفْتُ فِيهِمْ مَا خَرَجْتُ
إِنِّي لَا أَرَى إِلَّا رَجُلًا مُخَوَّصًا عَلَيْهِ التَّخَفُّقُ
أَوْ رَجُلًا مِّنْ عَدَدِ اللَّهِ مِنَ الضَّعَفَاءِ لَمْ يَذْكُرْ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَقِّي بِلَهْ تَوَكُّا
فَقَالَ وَهُوَ جَالِسٌ فِي الْقَوْمِ يَتَوَكَّأُ مَا فَعَلَ كَب
فَقَالَ رَجُلٌ مِّنْ بَنِي سَيْلَةَ يَا رَسُولَ اللَّهِ حَسْبُكَ
يُرْدَاةُ وَنَظَرَهُ فِي عَظْفِهِ فَقَالَ مُعَاذُ بَنِي جُلْ
دُوَّاجِدَ وَسْ وَنَظَرَ كَسْبُ دَر دُوَّاجِبِ وَيْ إِبْسُ كُفْتُ مُعَاذُ بَنِي جُلْ

[illegible]

94

[illegible]

م. ايضاً نصرت ذكر المائدة سببها لهذا المقام خير ام

بِئْسَ مَا قُلْتِ وَاللّٰهُ يَٰرَسُولَ اللّٰهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ اِلَّا
 بدست آنچه گفتی سوگند بخدا یا رسول الله خداستیم بروی تو
 خَيْرًا فَاَسْكَنْتِ رَسُوْلَ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 نیکی را پس قاشوش شد پیغمبر خدا صلی الله علیه و سلم
 قَالَ كَعْبُ بْنُ مَالِكٍ فَلَمَّا بَلَغْنِيْ اَنَّهُ تَوَجَّهَ قَافِلًا
 گفت کعب بن مالک پس چون رسید مرا آنکه آنوقت متوجه شد از سفر بازگشتن
 حَضَرَنِيْ هُوَ وَطَفِيقُ ابْنِ كُرَّ الكَذِبِ وَقَوْلُ
 لایق شد مرا اندوه من و شروع کرد که یاد میکردم دروغ را و می گفت
 بِمَاذَا اُخْرِجُ مِنْ سَخَطِهِ غَدًا اَوْ اسْتَعْنَتْ عَلٰی
 آنچه سب بیرون شوم از خشم آنحضرت فردا و مدد خواستم بر
 ذٰلِكَ يَكُلُّ ذِيْ رَايٍ مِنْ اَهْلِىْ فَلَمَّا قِيلَ اِنْ
 آن ازهر صاحب رای از اهل من پس چون گفتند بر تحقیق
 رَسُوْلَ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ اَظْلَمَ
 پیغمبر خدا صلی الله علیه و سلم قریب آمد در حالیکه
 قَادِمًا زَا حَقِّ الْبَاطِلِ وَعَرَفْتُ اَنِّيْ لَنْ اُخْرِجَ
 باز نماند و است از سطر تا اهل شد از من باطل و دانستم که هرگز نیامد از من
 مِنْهُ اَبَدًا اِشْتَرِيْ فِيْهِ كَذِبًا فَاجْمَعْتُ صِدْقًا
 از آن گاه بخرم که دروغ باشد پس جمع کردم حق خود را با راست گوئی
 وَاَصْبَحَ رَسُوْلُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 و بیدار کرد پیغمبر خدا صلی الله علیه و سلم

ای ازین قسمی که در ظاهر و باطن
توکل در ظاهر و باطن و در ظاهر و باطن
ای ازین قسمی که در ظاهر و باطن
توکل در ظاهر و باطن و در ظاهر و باطن

ای ازین قسمی که در ظاهر و باطن
توکل در ظاهر و باطن و در ظاهر و باطن
ای ازین قسمی که در ظاهر و باطن
توکل در ظاهر و باطن و در ظاهر و باطن

ای ازین قسمی که در ظاهر و باطن
توکل در ظاهر و باطن و در ظاهر و باطن
ای ازین قسمی که در ظاهر و باطن
توکل در ظاهر و باطن و در ظاهر و باطن

ای ازین قسمی که در ظاهر و باطن
توکل در ظاهر و باطن و در ظاهر و باطن
ای ازین قسمی که در ظاهر و باطن
توکل در ظاهر و باطن و در ظاهر و باطن

قَادِمًا وَكَانَ إِذَا قَدِمَ مِنْ سَفَرٍ يَدُّ أَبَا الْمَسِيكِ
 باز آید و از سفر بیرون می آید از سفر اول می آید و از سفر
 فَمِنْكُمْ فِيهِ رَكْعَتَيْنِ ثُمَّ جَلَسَ لِلتَّاسِ فَلَمَّا فَعَلَ
 پس یکی از دو رکعت نماز کجاست برای نشست کردن از رکعت خود مردم را
 ذَلِكَ جَاءَهُ الْخَلْفُونَ فَطَفِقُوا يَعْتَنِي رُونَ
 این کار آمدند نزد آنحضرت پس ماندگان پس شروع کردند که عزرو غایبی می کردند
 إِلَيْهِ وَيَجْلِفُونَ لَهُ وَكَانُوا بَاضِعَةً وَثَمَانِينَ رَجُلًا
 پیش آنحضرت و سرگردانی خود و در برای خوشنودی آنحضرت می بودند چند و شصت و دو
 فَقِيلَ مِنْهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 پس مذکور شد از ایشان پس فرمود خدا
 عَلَانِيَةً مِمَّا بَاعَهُمْ وَاسْتَغْفَرَهُمْ وَوَكَّلَ سَعَادَةَ
 از ایشان پس و بیعت قبول کرد از ایشان و طلب آمرزش کرد برای ایشان و گرداشت از ایشان
 إِلَى اللَّهِ فَمَجِئَتْهُ فَلَمَّا سَلَّمَ عَلَيْهِ تَبَسَّمَ تَبَسُّمًا
 بخدا پس آمد نزد آنحضرت پس چون سلام کرد بر آنحضرت تبسم کرد مانند تبسم
 إِلَيْهِ تَبَسَّمَ ثُمَّ قَالَ تَعَالَى فَجِئْتُ أَمِشِي حَتَّى جَلَسْتُ
 پس گفت آنحضرت بیا پس آمد در جای که می رفتم تا آنکه نشستم
 بَيْنَ يَدَيْهِ فَقَالَ لِي مَا خَلَفَكَ أَلَمْ تَكُنْ قَدِ
 پیش آنحضرت حاضر پس گفت آنحضرت مرا چه چیز سپرد و این را بگوید که
 بَعَثْتَ ظَهْرَكَ فَقُلْتُ بَلَى إِنِّي وَاللَّهِ لَوْ جَلَسْتُ
 بریدی ستود خود را پس گفتم آری که تحقیق من سرگردانم اگر نشستم

سفر اول می آید

از رکعت خود مردم را

از رکعت خود مردم را

از رکعت خود مردم را

از رکعت خود مردم را

از رکعت خود مردم را

از رکعت خود مردم را

از رکعت خود مردم را

از رکعت خود مردم را

از رکعت خود مردم را

از رکعت خود مردم را

از رکعت خود مردم را

از رکعت خود مردم را

از رکعت خود مردم را

از رکعت خود مردم را

از رکعت خود مردم را

عِنْدَ غَيْرِكَ مِنْ أَهْلِ الدُّنْيَا كَأَنَّكَ سَاخِرٌ
 زود غیر تو از اهل دنیا برآیند و پند آنگه بیرون شوم
 مِنْ سَخَطِهِ يُعَذِّبُكَ وَلَقَدْ أُعْطِيتُ جَدًّا وَلَكِنِّي
 از خشم او سبب عذ و برآیند تحقیق داده شده ام ضاعت و یکن من
 وَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُ لَئِنْ حَدَّثْتُكَ الْيَوْمَ حَدِيثٌ
 سوگند بخدا تحقیق دانستم برآیند اگر گویم بتو امروز سخن
 كَذِبٌ تَرْضَى بِهِ عَقِّي لِيُوشِكَنَّ اللَّهُ أَنْ يَخْطُبَكَ
 دروغ خوشنودشی بان سخن از من برآیند قریب است آنکه خدا خشتین گرداند ترا
 عَلَيَّ وَلَكِنْ حَدَّثْتُكَ حَدِيثَ صِدْقٍ تَجِدُ
 بر من و برآیند اگر گویم ترا سخن راست خشم گیری
 عَلَيَّ فِيهِ إِنِّي لَأَرْجُو فِيهِ عَفْوًا لِلَّهِ لَا وَاللَّهِ
 بر من در آن سخن برآیند من امید دارم در آن سخن درگذشتن خدا از گناه البته سوگند بخدا
 مَا كَانَ لِي مِنْ عَذْرٍ وَاللَّهُ مَا كُنْتُ قَطُّ أَقْوَى
 نبود برای من عذر پس از عذر سوگند بخدا نبودم برگز نه اتاثر
 وَلَا أَيْسَرُ لِي حِينَ تَخْلُفْتُ عَنْكَ فَقَالَ
 و تو آنگه زیاده از آن که بودم من و تو سبب ماندم از تو پس گفت
 رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمَا هَذَا
 پیغمبر خدا صلی الله علیه وسلم لیکن این
 فَقَدْ صَدَقَ فَقَمُّ حَقِّي يَقْضِي اللَّهُ فِيمَكَ فَقَمْتُ
 پس بقیق راست گفت پس بایست تا آنکه حکم کند خدا در شان تو چه استاد منی هم

لَقَدْ تَوَلَّى رَأْفَةً عَنِ عِلَلِهَا
 وقوفی از امانت از عجز من حدیثی را
 الی ان لا اوردی شی الامور
 ایستادن من بر کفایت حدیثی را
 قوله ولئن صدقت
 سخن او و اگر راست باشد
 السطحا لانی ۱۲
 عذر من حدیثی را
 ۹۵

[illegible]

وَسَارِجَالٌ مِّنْ بَنِي سُلَيْمَةَ فَاتَّبَعُونِي فَقَالُوا لِي
 وَرَفَعْتُمْ ^{مردم از قبیل بنی سلمه} هَذَا ^{پس پسروی کردیم مرا} قُلْ هَذَا
 وَابْنُ مَاعِلٍ نَّكَ كُنْتُ أَذْنَبْتُ ذُنُوبًا قَبْلَ هَذَا
 لَقَدْ عَجِزْتُ أَنْ لَا أَكُونَ ^{نمی توانستم ترا} أَعْتَذَرْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ^{برائتینم بختیغ عاوذ شدی آنکه بودی} كَعَذْرَتِي لَكَ ^{پیشرو و پیشرو خدا}
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ^{صلی الله علیه و سلم} عَاذَرْتُ إِلَيْكَ الْخَلْفُونَ
 قَدْ كَانَ كَأَيْفِكَ ذُنُوبِكَ اسْتِغْفَارُ رَسُولِ اللَّهِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ^{کافی ترا میبخشد برای گناه تو} لَكَ فَوَاللَّهِ مَا ذَا الْوَأُ
 يُؤْتِيُونِي حَتَّى أَرُدُّهُ أَنْ أَرْجِعَ فَأَلْزَبَ نَفْسِي
 ثُمَّ قُلْتُ لَمْ يَهْل لِقَى هَذَا مَعِيَ أَحَدٌ قَالُوا نَعَمْ
 رَجُلَانِ قَالَا مِثْلَ مَا قُلْتَ فَقَبِلَ لَهَا مِثْلَ مَا قُلْتُ
 لَكَ فَقُلْتُ مَنْ هُمَا قَالُوا أُمُّ رَدَاةُ بِنْتُ أَبِي سَعِيدٍ الْعَمْرَوِي

وَهَذَا مِنْ أَمِيَّةِ الْوَاقِعِ فَذَكِّرُوا لِي رَجُلَيْنِ

دلیل بن امیه واقعی اند پس ذکر کردند بن دوم مرد

صَالِحَيْنِ قَدْ شَهِدَا بَذْرًا فِيهَا أَسْوَةٌ مُخْصِيَةٌ

صالح را که تحقیق حاضر شده بودند در غزو و بدر و در ایشان قابلیت پیشوایی بود پس از

حِينَ ذَكَّرُوا لِي وَهِيَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

و هنگامی که ذکر کردند آن دوم مرد را بن و باز داشت پیغمبر خدا صلی الله

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمُسْلِمِينَ عَنْ كَلَامِنَا أَيُّهَا الثَّلَاثَةُ

علیه وسلم مسلمانان را از کلام ما که سه مرد بودیم

مِنْ بَابَيْنِ مِنْ تَخَلَّفَ عَنْهُ فَأَجْتَنَبْنَا النَّاسُ وَتَغَيَّرُوا

از میان کسانی که پس ماندند از انحضرت پس پیچید کردند ما را مردم و تغییر شدند

لَنَا حَتَّى تَنَكَّرْتُ فِي نَفْسِي الْأَرْضُ فَمَا هِيَ إِلَّا عَرَفٌ

از ما تا آنکه متغیر شد در ضم من زمین پس نبود آن زمین که پیشتر اسم او را

فَلَيْتُنَا عَلَى ذَلِكَ خَمْسِينَ لَيْلَةً فَأَمَّا صَاحِبَايَ

پس درنگ کردم بر آن حال پنجاه شب پس یکی دو باران من

فَأَسْتَبَاكَ نَا وَقَعْدَا فِي بَيْوتِهِمَا يَكْبَانُ وَأَمَّا أَنَا فَكُنْتُ

پس خود تنی کردند و نشستند در خانه های خود در حالیکه می گویند و لیکن من پس بودم

أَشْبَ الْقَوْمِ وَأَجْلَدُهُمْ فَكُنْتُ أَخْرَجُ فَأَشْهَدُ

توانا ترین قوم و پهلوترین ایشان پس بودم که بیرون می شدم پس حاضر می شدم

الصَّلَاةَ مَعَ الْمُسْلِمِينَ وَأَطُوفُ فِي الْأَسْوَاقِ

برای نماز با مسلمانان و می گردیدم در بازارها

سوره اعراف

أَحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَسُكِّتَ فَعَدَّتْ لَهُ فَنَشَدَتْ

فَسُكِّتَ فَعَدَّتْ لَهُ فَنَشَدَتْهُ فَقَالَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ

أَعْلَمُ فَفَاضَتْ عَيْنَايَ وَتَوَلَّيْتُ حَتَّى تَسُورَتْ

الْحِجَارُ قَالَ فَيِنَا أَنَا أَمْشِي بِسُوقِ الْمَدِينَةِ

إِذَا نَبَيْتُ مِنْ أَنْبَاءِ أَهْلِ الشَّامِ مِمَّنْ قَدِمَ بِالطَّعَامِ

بِذِيْعَةٍ بِالْمَدِينَةِ يَقُولُ مَنْ يَكْدُلُ عَلَى كَعْبِ بْنِ

مَالِكٍ فَطُفِقَ النَّاسُ يُشِيرُونَ لَهُ مَحَقٌّ إِذَا جَاءَ

دَفَعَ إِلَيَّ كِتَابًا مِنْ مَالِكٍ غَشَّانَ فَإِذَا فِيهِ أَمَّا

بَعْدَ فَإِنَّهُ قَدْ بَلَغَنِي أَنَّ صَاحِبَكَ قَدْ جَفَاكَ

وَلَمْ يَجْعَلْكَ اللَّهُ بِدَارِ هَوَايَ وَلَا مَضِيْعَةٍ

وَنُكْرًا نِيدُ تَرَا

وَنُكْرًا نِيدُ تَرَا

[illegible]

فَالْحَقُّ بَيْنَاوَأَسِيكَ فَقُلْتُ لِمَ قَرَأْتَهَا وَهَذَا أَيْضًا
 مِنَ الْبَلَاءِ فَتَقَيَّمْتُ بِهَا الشُّوْرَ مَسْجَرَةً يَهْدِي
 حَتَّى إِذَا مَضَتْ أَرْبَعُونَ لَيْلَةً مِنَ الْخَمْسِينَ
 إِذَا رَسُولُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 يَأْتِينِي فَقَالَ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 يَأْمُرُكَ أَنْ تَعْتَزِلَ أَمْرًا تَكُ فَقُلْتُ
 أَطْلِقْهَا أَمْ مَاذَا أَفْعَلُ قَالَ لَا بَلِ اعْتَزِلْهَا وَ
 لَا تَقْرُبْهَا وَأَوْسَلَ إِلَيَّ صَاحِبِي مِثْلَ ذَلِكَ
 فَقُلْتُ لَا أَمْرَ آتِي الْحَقُّ بِأَهْلِكَ فَتَكُونُ عِنْدَهُمْ
 حَتَّى يَقْضِيَ اللَّهُ فِي هَذَا الْأَمْرِ قَالَتْ كَيْفَ جَاءَتْ
 بِهَا

[illegible]

امْرَأَةٌ هَلَالِي بِنُ امِّيَّةَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ هَلَالِي بِنُ امِّيَّةَ
 شَيْخٍ ضَالِّ لَيْسَ لَهُ خَادِمٌ فَهَلْ تَتْرُكُهُ أَنْ أَخَذَ
 قَالَ لَا وَلَكِنْ لَا يَقْرَبُكَ قَالَتْ إِنَّهُ وَاللَّهِ مَا يَه
 حَرَكَةً إِلَى شَيْءٍ وَاللَّهُ مَا ذَا لِي بِنِي مُنْذُ كَانَتْ
 مِنْ أَمْرِ مَا كَانَ إِلَى يَوْمِهِ هَذَا فَقَالَ لِي بَعْضُ
 أَهْلِي لَوْ اسْتَأْذَنْتَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ فِي أَمْرِ آتِكَ كَمَا آذَنْتَ لَأَمْرَأَةَ هَلَالِي بِنِ
 امِّيَّةَ أَنْ تَخْدُمَهُ فَقُلْتُ وَاللَّهِ لَا اسْتَأْذِنْ فِيهَا
 رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَا يَذَرْنِي

زن هلال بنی امیه نزد پیغمبر خدا علیه السلام
 پس گفت یا رسول الله
 پریت تلف شونده نیست مراد را چاکر
 گفت آنحضرت نه ولیکن مباشرت کند با تو
 بوی چیزیست سگند بخدا همیشه است که برگردد از و قویک شد
 از امر او آنچه کرشد تا امروز
 اهل من اگر طلب اذن کنی از پیغمبر خدا علیه السلام
 در حال زن خود چنانکه دستوری داد آنحضرت برای من هلال بن
 امیه خدمت کند آن زن هلال بن امیه را پس گفت سگند بخدا طلب اذن نکرد و همانند آن
 از پیغمبر خدا علیه السلام و چه چیز را باند مرا

[illegible]

التَّاسُ فَوَجَّاهُ جَاهَهُ فَنِي بِالْتَّوْبَةِ يَقُولُونَ
 گروه گروه مبارکباد گویند مرا بسبب توبه در حالیکه میگفتند
 لَتَهْذِكُ تَوْبَةُ اللَّهِ عَلَيْكَ قَالَ كَعْبٌ حَتَّى دَخَلْتَ
 مبارکباد ترا بجهت بازگشتن خدا بگو گفت کعب تا آنکه در آمدم
 الْمَسْجِدَ فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 در مسجد پس ناگاه ملائی چشمم را پایشان خدا علیه علیه وسلم
 جَالِسٌ حَوْلَهُ النَّاسُ فَقَامَ إِلَيَّ طَلْحَةُ بْنُ عُبَيْدٍ
 در حالیکه نشسته بودند گرد آنحضرت من را پس استاد بسوی من طلحه بن عبید الله
 يَمْشِي حَتَّى صَافَحَنِي وَهَاتَانِي قَالَ مَا قَامَ إِلَيَّ
 در حالیکه تیزی آمد تا آنکه صفاهم کرد مرا و مبارکباد داد مرا سوگند بخدا استاد بسوی من
 دَجَلٌ مِنَ الْمَاجِرِينَ غَيْرُهُ وَلَا أَسْأَلُهَا لَطَمَةً
 مردی از مجاورین سواى علم و فراموشی کنم این ضلالت را از علم
 قَالَ كَعْبٌ فَلَمَّا سَلَّمْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 گفت کعب پس چون سلام کردم بر پیغمبر خدا علیه علیه وسلم
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 علیه وسلم گفت پیغمبر خدا علیه علیه وسلم
 وَسَلَّمَ وَهُوَ يَبْرُقُ وَجْهُهُ مِنَ السُّرُورِ أَكْبَرُ
 در حالیکه آنحضرت می درخشید و مبارک بسبب شادى شاه دستو
 هُيُوفُ مَقَرَّ عَلَيْكَ مِنْذُ وَكَذَلِكَ أَمَّاكَ قَالَ
 خوشتر از این روزی که گذشت بمن از وقتیکه زاده ام ترا مادر تو گفت کعب

[illegible]

قُلْتُ أَمِنْ عِنْدَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَمِنْ عِنْدَ اللَّهِ
گفتم آری از نزد تو یا رسول الله یا از نزد خدا

قَالَ لَا بَلْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
گفت آنحضرت بلکه از نزد خدا و بود پیغمبر خدا

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا سُرَّ اسْتَنَارَ وَجْهُهُ حَتَّى كَانَتْ
الله علیه وسلم چون شاد میشد روشن میشد روی مبارک آنحضرت تا آنکه گویا

قِطْعَةُ قَمَرٍ وَكَانَ يَعْرِفُ ذَلِكَ مِنْهُ فَلَمَّا جَلَسَتْ
پاره ماه بود و بودیم ما که می شناختیم آنرا از آن پس چون نشست

بَيْنَ يَدَيْهِ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ مِنْ تَوْبَتِي
پیش آنحضرت گفتم یا رسول الله هر گاه از توبه منست

أَنْ أَخْلِكَ مِنْ مَالِي صَدَقَةٌ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى
آنکه بیرون شوم از مال خود از روی صدقه بسوی خدا و بسوی

رَسُولِ اللَّهِ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ
پیغمبر خدا گفت پیغمبر خدا علیه و آله و سلم

سَلَّمَ أَمْسِيكَ عَلَيْكَ بَعْضُ مَالِكَ فَهُوَ خَيْرٌ
سلام بدار نزد خود بعض مال خود را پس این کار نیکوتر است

لَكَ قُلْتُ فَإِنِّي أَمْسِيكَ سَهْمِي الَّذِي يَجْزِي
منرا گفتم پس هر آنچه من میدارم نزد خود آن بهره خود را که بخیر است

فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ لَمْ يَأْتِ نَجَاءً
پس گفتم یا رسول الله هر گاه نرسد خبری که نجات داد مرا

بِالصِّدْقِ وَإِنْ مِنْ تَوْبَتِي أَنْ لَا أَحْدِثَ

سبب راستی و برآیند از توبه من است که

الْأُحْدِثُ قَامًا بَقِيتُ فَوَاللَّهِ مَا أَعْلَمُ أَحَدًا

راست تازنده نامم پس سوگند بخدا نمی دانم هیچ یک را

مِنَ الْمُسْلِمِينَ أَبْلَاةَ اللَّهِ فِي صِدْقِي الْحَدِيثِ

از مسلمانان گزینش داده باشد در راستی سخن

مُنْذُ ذَكَرْتُ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

از وقتی که ذکر کردم سرچ آنرا از پیغمبر خدا صلی الله علیه و آله

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى يَوْمِي هَذَا أَحْسَنَ مِمَّا أَبْلَاَنِي

و مسلم تا امروز نیکوتر از آنکه گفت داورا

وَمَا تَعَدَّتْ مُنْذُ ذَكَرْتُ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ

و آنچه نگردم از وقتی که ذکر کردم آنرا از پیغمبر خدا

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى يَوْمِي هَذَا أَكْثَرًا

در حق گوئی را

وَإِنِّي لَا رَجْوَا أَنْ يَحْفَظَنِي اللَّهُ فِيمَا بَقِيتُ وَأَتْرَكَ

و تحقیق من هرگز امید نمی دارم آنکه نگاه خدا در آن زمان که زنده نامم و باز نگردد

اللَّهُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

خدا بر پیغمبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَى قَوْلِهِ

لقد تاب الله على النبي و المهاجرین تا قول خدا

لقد تاب الله
بالعلم الصادق
المسلمين بالله
بالوحدانية
أي أنهم عليه السلام
الأنبياء والمرسلين

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ قَوْلَ اللَّهِ مَا أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ
 عفو خدا نتا الصادقین پس قسم خدا انعام کرد خدا بر من
 مِنْ نِعْمَةٍ قَطُّ بَعْدَ أَنْ هَدَانِي لِلْإِسْلَامِ أَعْظَمَ
 ایچ یک نعمت بزرگ پس از آنکه راه راست نمود مرا برای اسلام بزرگتر
 فِي نَفْسِي مِنْ صِدْقِي لِرَسُولِ اللَّهِ إِنْ لَا أَكُونُ
 نفس من راست گوئی من یا پیغمبر خدا آنکه یهودم
 كَذِبَتَهُ فَأَهْلِكَ كَمَا هَلَكَ الَّذِينَ كَذَبُوا قَوْلَ اللَّهِ
 که دروغ گفتند یا از حقیت پس هلاک گردیدی چنانکه هلاک شدند کسانی که دروغ گفتند پس بر اینست خدا
 قَالَ لِلَّذِينَ كَذَبُوا حِينَ أَنْزَلَ الْوَحْيَ شَرًّا مَا
 گفت در شان کسانی که دروغ گفتند و تنگی نازل کرد خدا بر ایشان و بر اینست پیغمبر
 قَالَ لِأَحَدٍ فَقَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى اسْمِعُونِ
 گفت در شان یحیی یک پس گفت خدا تبارک و تعالی اسمیعون
 يَا لِلَّهِ لَكُمْ إِذْ انْقَلَبْتُمْ إِلَيْكُمْ إِلَى قَوْلِهِ فَإِنَّ اللَّهَ
 یا الله لکم ایضا انقلبتم الیهم تا قول خدا فان الله
 لَا يَرْضَى عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ قَالَ كَعْبٌ وَ
 لا یرضی عن القوم الفاسقین کعب و
 كَمَا تَخْلَفْنَا آيَتِهَا الثَّلَاثَةَ عَنْ أَمْرٍ أَوْلَئِكَ الَّذِينَ
 بودیم پس کرده شدیم یا سه مردم از امر کسانی که
 قِيلَ مِنْهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 پذیرفت از ایشان پیغمبر خدا صلوات الله علیه وسلم

عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ كَعْبٍ بْنِ مَالِكٍ

عبدالرحمن بن عبد الله بن كعب بن مالک

عَنْ أَبِيهِ قَالَ سَمِعْتُ أَبِي كَعْبَ بْنَ مَالِكٍ

از پدر خود عبد الله گفت عبد الله شنیدم پدر خود کعب بن مالک را

وَهُوَ أَحَدُ الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ تَنَبَّأَ عَلَيْهِمْ أَنََّّهُ

وَأَنَّهُ يَكُونُ إِمَامًا مِنْ كِسْفَاتِ كَرِيحٍ تَارِكَةٍ شَدِيدَةٍ لَيَالٍ كَرَاهِيَةٍ

لَمْ يَخْلَفْ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ

کعب پس نماند از پیغمبر خدا صلوات الله علیه و

سَلَّمَ فِي غَزْوَةِ غَزَاةٍ غَيْرِ غَزْوَتَيْنِ

یکبار در هیچ غزوه که غزوه که اخفرت جنگ سوا سه دو غزوه

غَزْوَةِ الْعُسْرِ وَغَزْوَةِ بَدْرٍ قَالَ فَأَجْمَعْتُ

غزوة العسرة یعنی غزوه تبوک و غزوه بدر گفت کعب پس هم کردم قصه خدا

صِدْقَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

براست گوئی با پیغمبر خدا صلوات الله علیه و سلم

ظَنَنْتُ وَكَانَ قَلَّ مَا يَقْدِرُ مِنْ سَفَرٍ سَافَرَةٍ إِلَّا

بوقت چاشت دیدم اخفرت کم باز می آمد از سفر که سفر که اخفرت کرد

ظَنَنْتُ وَكَانَ يَبْدَأُ بِالْمَسْجِدِ فَيَرْكَعُ رَكْعَتَيْنِ

پاشگاه دیدم اخفرت که اول می آمد در مسجد پس بگزارد دو رکعت

وَهِيَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ كَلَامِي

و باز داشت پیغمبر صلوات الله علیه و سلم از کلام من

الحمد لله الذي
هدانا لهذا وما كنا
لنا الهادي

له وادع من كان
 الا من اجل اني قد علمت
 فليس ينبغي ان ياتي مني
 كلام ولا امر مني من
 وكلمة من الله تعالى
 الذين لا يسمعون له
 فاني انا الذي اقول
 ان الله تعالى
 ان الله تعالى
 ان الله تعالى

وَكَلَامٍ صَاحِيٍّ وَلَمْ يَنْهَ عَنْ كَلَامٍ أَحَدٍ مِنْ
 كَلَامٍ دُعَا جَانِ مِنْ دَهْزَنَاتِ اِنْ كَلَامٍ يَنْجِي اِنْ
 الْمُخْلَفِينَ غَيْرَ نَافَا جَتَبَ النَّاسُ كَلَامَنَا
 پس اندگان سواي ما بهما برپيز کردند مردم اِنْ كَلَامِ ما
 فَلَيْتُ كَذَلِكَ حَتَّى طَالَ عَلَيَّ الْكَلَامُ وَمَا مِنْ
 پس درنگ کردم بچنان حال تا آنکه دراز شد بر من امر و نهود
 شَيْءٌ أَهَمُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أَمُوتَ فَلَا يُصَلِّي عَلَيَّ
 چيزی که از من ترسم بآنکه بمیرم پس بگزارند نماز بر من
 النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَوْ يَمُوتَ رَسُولُ اللَّهِ
 پيغمبر صلی الله علیه و سلم یا وقت پايداي پيغمبر خدا
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَكَوْنُ مِنَ النَّاسِ يَتْلُو
 صلی الله علیه و سلم پس ايشان از جانب مردم اين
 الْمَنَازِلَ فَلَا يَكُنِّي أَحَدٌ مِنْهُمْ وَلَا يُصَلِّي عَلَيَّ
 مرتبه پس کلام نگذرد مرا نبي يک از ايشان و نماز نگذارد بر من
 فَأَنْزَلَ اللَّهُ مُوَيْبِنًا عَلَيَّ نَبِيَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 پس نازل کرد خداوند بر من پيغمبر خود صلی الله علیه
 وَسَلَّمَ حِينَ بَقِيَ الثَّلَاثُ الْأَخْرَجَ مِنَ الْبَيْتِ وَ
 و سلم و تنگد باني اند سوم حصه سپيد از شب و
 رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عِنْدَ أَمِّ سَلَمَةَ
 پيغمبر خدا صلی الله علیه و سلم نزد ام سلمه بود

[illegible]

وَأَتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيْتَ وَآيَدْنَاهُ نُورًا

وَدَاوِیْمُ عِیْسٰی پسر مریم را مَجْنُونًا و قُوْت دَاوِیْم اورا ہَرَوَع
الْقَدِیْسُ وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ مَا قَتَلَ الذِّیْنَ مِنْ

بَعْدَ هِمٍّ مِنْ بَعْدٍ مَا جَاءَ تَحْتَهُ الْبَيْتُ وَلَكِنْ

اٰخِذُوا مِنْهُمْ مِّنْ اٰمَنٍ وَمِنْهُمْ مِّنْ كٰفِرٍ وَّ

لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَلَوْا وَلَكِنْ اللَّهُ يَفْعَلُ

مَا يُرِيدُ عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ أَنَّ

النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ أُعْطِيَ

خمساً لم يخطئوا أحد قولي نصرت بالرعب
 پنج چیز را که نه داده شدند پنج کس پیش من نصرت داده شده ام

مَسِيرَةُ شَهْرٍ وَجُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَ

طهوّراً قايماً رَجُلٌ مِّنْ أُمَّتِي أَدْرَكْتَهُ الصَّلَاةَ

[illegible]

112

[illegible]

الحمد لله
والسلام على
الذين آمنوا

مجلس

ام الندي

المجلس
الوطني
البرلماني

والله اعلم

لایحه

فیضانِ حیات

بسم الله الرحمن الرحيم

من قول الخليل

فمنهم من

التفتيش

اليوم الذي كان فيه
كان في ذلك

سكانه قبلي دور
ناتق اليه الجوار
السر على

میں نے اس کو دیکھا ہے

مفتی محمد صالح المنجد

مجلس

مجلس

بسم الله الرحمن الرحيم

一

التَّيُّونَ رَوَاهُ مُسْلِمٌ فِي الْكِتَابِ الْمَذْكُورِ وَ

عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

روایت است از ابی هریره که گفت فرمود پیغمبر خدا

دستما ناسید لکلی آدم بوم ایستاد
دستما ناسید لکلی آدم بوم ایستاد

من یسوی عنه القبر واول شایع واول
آن شخص که گرفته شود از او قهر واول شفاعت کننده وختین

مَشْفَعٌ رَوَاهُ مُسْلِمٌ فِي صَحِيحِهِ فِي أَوَّلِ كِتَابِ

الْفَضَائِلُ وَعَنْهُ قَالَ كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي دَعْوَةٍ رَفَعَ إِلَيْهِ الذِّبَاعُ

[illegible]

خوشی، اندر گوشت دست انحضرت ما پس بگردان حضرت از آن گوشت به دندان گردید و گوشت من مستتر

الناس يوم القيمة هل يدرون يوم يجمع الله
 آدميكم روز قیامت ای سیدانید کدام سبب دران روز میکنید خدا

اولین و آخرین را بر دوش نگذاشته است و این نشان از بی‌گناهی و بی‌طرفی او است.

۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲
 ۴۸۳
 ۴۸۴
 ۴۸۵
 ۴۸۶
 ۴۸۷

قال محمد بن عبد
الاحقاص اذ
هو احد رواة
في الحديث رواه
عن ابی حسان
عن ابی زرعة عن
ابی هريرة عن
الحديث في
وقال في آخره
ما اخذت من
قال الطبري في
منه في الحديث
احد حديث
محل الحديث
رواه غيره في

مِثْلَهُ وَنَهَا نِي عَنِ الشَّجَرَةِ فَعَصَيْتُ نَفْسِي نَفْسِي
مانند این چشم و باز داشت مرا از درختی پس بازمانی کردم نفسی نفسی
اِذْ هَبُوا إِلَى غَيْرِي اِذْ هَبُوا إِلَى نُوْحٍ فَيَا نُوْحُ
بروید بسوی غیر من بروید بسوی نوح پس آیند
نُوْحًا فَيَقُولُونَ يَا نُوْحُ أَنْتَ أَوَّلُ الرُّسُلِ
نوح را پس گویند ای نوح تو اول بنی مرسل هستی
إِلَى أَهْلِ الْأَرْضِ وَسَمَّاكَ اللَّهُ عَبْدًا شَكُورًا
بسوی اول زمین و نام نهاد ترا خدا عبد شکور یعنی بسیار ستودار
أَلَا تَرَى مَا تَحْنُ فِيهِ أَلا تَرَى إِلَى مَا بَلَّغْنَا
آیا نمی بینی چه راهی را که ما در اینیم آیا نمی بینی که کنی بسوی چه رسید ما را
أَلَا تَشْفَعُ لَنَا إِلَى رَبِّكَ فَيَقُولُ رَبِّي غَضِبَ
آیا شفاعت کنی برای ما نزد پروردگار خود پس گوید نوح پروردگار من خشم گرفت
الْيَوْمَ غَضِبَ الْمَلِكُ بِغَضَبٍ قَبْلَهُ مِثْلَهُ وَلَا يَغْضَبُ
امروز خشم گرفتم من خشم گرفتم مانند آن خشم که بر من گرفت
بَعْدَ كَمِثْلِهِ نَفْسِي نَفْسِي اَيْتُوا النَّبِيَّ فَيَا نُوْحُ
بعد از کماشند آن نفسی نفسی بیایید نزد آنحضرت پس آیند مرا
فَأَسْجَدُ مَقْعَ الْعَرْشِ فَيَقَالُ يَا مُحَمَّدُ اِرْفَعْ
پس سجده کن منبر عرش را پس گفته شود ای محمد ایستاده باش
رَأْسَكَ وَاشْفَعْ تَشْفَعُ وَرَسُولُ نِعْمَةٍ قَالَ مُحَمَّدٌ
وشتافت کن منبر شفاعت شوی و بطلب داده شوی گفت محمد

وله مسلم
انما كان
تثابته قال سنة
الفاخر نس
والثامن
الاجل
راحت
ومع
ويعني
الاجل
الاجل

فَخَانَتْ الصَّلَاةُ فَاَمْتَهُمْ فَلَمَّا قَرَعْتُ مِنَ الصَّلَاةِ
پس آن وقت نماز
 قَالَ لِي قَاتِلْ يَا مُحَمَّدُ هَذَا مَا لَكَ صَاحِبُ
گفت مرا گوینده ای محمد این مالک
 النَّارِ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ وَالتَّفْتُ إِلَيْهِ فَبَدَأَنِي بِالسَّكَا
آتشست پس سلام کن برو پس نظر کردم چنانچه ای پس اول مرا مالک سلام کرد
 رَوَاهُ مُسْلِمٌ فِي صَحِيحِهِ فِي كِتَابِ الْإِيمَانِ
روایت کرد این حدیث را مسلم در صحیح مسلم در کتاب الایمان
 فِي بَابِ الْإِسْرَاءِ بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
در باب اسراء پیغمبر خدا صلی الله علیه
 وَسَلَّمَ وَعَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ قَالَ
روایت است از انس بن مالک که گفت گفت
 رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَا أَكْثَرُ
پیغمبر خدا صلی الله علیه وسلم من زیادترین
 الْأَنْبِيَاءِ تَبْعًا يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَأَنَا أَوَّلُ مَنْ يَقْرَعُ
از روی زمین کهندگان روز قیامت ومن اول شخصم که کوبد
 بَابِ الْجَنَّةِ وَعَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ
در بابشت را روایت است از انس که گفت فرمود پیغمبر خدا
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنِّي بَابُ الْجَنَّةِ
صلی الله علیه وسلم بیایم نزد در بهشت

يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَاسْتَفْتَيْهِ فَقَالَ الْخَازِنُ مَرَّاتٍ
 در روز قیامت نه مرتبه طلب گشتن خادم گویم که میترسید تو
 فَاَقُولُ هَيْدَ فَقَالَ هَيْدَ هَيْدَ هَيْدَ هَيْدَ هَيْدَ هَيْدَ هَيْدَ
 پس گویم من میترسم
 قَبْلَكَ رَوَاهُ مُسْلِمٌ فِي صَحِيحِهِ فِي كِتَابِ
 پیش از تو روایت گردان برود حدیث را مسلم در صحیح مسلم
 الْإِيمَانِ فِي بَابِ الشَّفَاعَةِ وَعَنْهُ قَالَ
 ایمان باب الشفاعة در باب است از آن که گفت
 قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 پیامبر خدا
 أَنَا أَوَّلُ النَّاسِ خُرُوجًا إِذْ أَبْعَثُوا وَأَنَا خَاصِمُهُمْ
 من اول آدمیانم از روزی خارج شدن برگاه برانگیزند خود من تمام کنم
 إِذَا وَقَدُوا وَأَنَا مُبْتَدِئُهُمْ إِذَا أَسْأَلُوا وَأَنَا كَافِرٌ
 برگاه بیايند من خبر خوش دهنده ایشانم برگاه قیامت شوند نیز من کافر
 يُفْضِلُونَ بَيْنِي وَأَنَا أَكْرَمُ وَلِأَدَمَ عَلِيٌّ
 در آن روز دوستدارم بود من بزرگترین اولاد آدم نزد پروردگار خود
 وَلَا فَرْقَ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ هَذَا حَدِيثٌ
 و تفاوتی ناز روایت گردان حدیث را ترمذی گفت این حدیث
 حَسَنٌ غَرِيبٌ وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ
 حسن غریب است روایت است از ابی هریره که گفت گفت

122

[illegible]

[illegible]

حَدِيثٌ حَسَنٌ وَصَحِيحٌ غَرِيبٌ رَوَى التِّرْمِذِيُّ
 حسن صحیح غریب است روایت کرد ترمذی
 الْأَحَادِيثُ الثَّلَاثَةُ فِي جَامِعِهِ فِي أَوَّلِ أَبْوَابِ
 این حدیثها سه سوره در جامع ترمذی در شروع ابواب
 الْمَنَاقِبِ وَعَنْ عِكْرَمَةَ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ
 المناقب و روایت است از عکرمه و روایت کرد ابن عباس
 قَالَ إِنَّ اللَّهَ فَضَّلَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 گفت این خداوند برگزید محمد را و برگزید الله علیه
 وَسَلَّمَ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ وَعَلَى أَهْلِ السَّمَاءِ فَقَالُوا
 و مسلم را بر انبیا و بر اهل آسمان پس گفتند
 يَا ابْنَ عَبَّاسٍ بِمُفَضَّلَةٍ عَلَى أَهْلِ السَّمَاءِ
 ای ابن عباس چه بزرگی دارد حضرت شما بر آسمانیان
 قَالَ إِنَّ اللَّهَ قَالَ لِأَهْلِ السَّمَاءِ وَمَنْ تَقِلُّ
 گفت این خداوند فرموده خدا گفت در باره آسمانیان و هر کس که کمتر است
 مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهُ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ يُخْرِجُهُ جَهَنَّمَ
 از دوزخ آن بر من خداوند است پس بر آنرا جزا دهم و دوزخ را
 كَذَلِكَ يُخْرِجِي الظَّالِمِينَ الْآيَةُ وَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى
 به چنین است که من بیرون دهم ظالمان را آیه و گفت خدا تعالی
 لِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّا فَخَّرْنَاكَ فَخَا
 بخون محمد علیه و سلم هرگز نه فخر کردیم بر تو نه فتح

[illegible]

مجلس العلماء
بدرہ شاہی
کراچی

محکم دلائل سے مزین و متنوع ومنفرد موضوعات پر مشتمل مفت آن لائن مکتبہ

۱۲

الدَّارِ فِي أَوَّلِ سُنَّتِهِ
 وَارِى در شرح سنن دارى
 الْبَابُ التَّاسِعُ فِي دَعْوَةِ سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ مَرَّعَثَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 وَفِي أَوَّلِ شَأْنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 وَمِيلَادِهِ وَصَلَمَهُ وَهُوَ سَيِّدُنَا مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ابْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ بْنِ
 هَاشِمٍ بْنِ عَبْدِ مَنَافٍ بْنِ قُصَيٍّ بْنِ كِلَابِ بْنِ
 أُمَيَّةَ بْنِ كَعْبٍ بْنِ لُؤَيٍّ بْنِ غَالِبِ بْنِ فِهْرٍ بْنِ
 مَالِكِ بْنِ النَّضْرِ بْنِ كِنَانَةَ بْنِ خُزَيْمَةَ بْنِ مُدَرَّةَ
 ابْنِ الْيَاسِرِ بْنِ مُضَرَ بْنِ نِزَارِ بْنِ مَعَدٍ بْنِ عَدْنَةَ

وَالْحَاجُّ إِلَى الْوَسْطَى
 كُنْ مِنْ أَهْلِ الْوَسْطَى
 وَارِى در شرح سنن دارى
 الْبَابُ التَّاسِعُ فِي دَعْوَةِ سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ مَرَّعَثَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 وَفِي أَوَّلِ شَأْنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 وَمِيلَادِهِ وَصَلَمَهُ وَهُوَ سَيِّدُنَا مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ابْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ بْنِ
 هَاشِمٍ بْنِ عَبْدِ مَنَافٍ بْنِ قُصَيٍّ بْنِ كِلَابِ بْنِ
 أُمَيَّةَ بْنِ كَعْبٍ بْنِ لُؤَيٍّ بْنِ غَالِبِ بْنِ فِهْرٍ بْنِ
 مَالِكِ بْنِ النَّضْرِ بْنِ كِنَانَةَ بْنِ خُزَيْمَةَ بْنِ مُدَرَّةَ
 ابْنِ الْيَاسِرِ بْنِ مُضَرَ بْنِ نِزَارِ بْنِ مَعَدٍ بْنِ عَدْنَةَ

وَالْحَاجُّ إِلَى الْوَسْطَى
 كُنْ مِنْ أَهْلِ الْوَسْطَى
 وَارِى در شرح سنن دارى
 الْبَابُ التَّاسِعُ فِي دَعْوَةِ سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ مَرَّعَثَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 وَفِي أَوَّلِ شَأْنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 وَمِيلَادِهِ وَصَلَمَهُ وَهُوَ سَيِّدُنَا مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ابْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ بْنِ
 هَاشِمٍ بْنِ عَبْدِ مَنَافٍ بْنِ قُصَيٍّ بْنِ كِلَابِ بْنِ
 أُمَيَّةَ بْنِ كَعْبٍ بْنِ لُؤَيٍّ بْنِ غَالِبِ بْنِ فِهْرٍ بْنِ
 مَالِكِ بْنِ النَّضْرِ بْنِ كِنَانَةَ بْنِ خُزَيْمَةَ بْنِ مُدَرَّةَ
 ابْنِ الْيَاسِرِ بْنِ مُضَرَ بْنِ نِزَارِ بْنِ مَعَدٍ بْنِ عَدْنَةَ

۱. **تاریخ و حداثہ**
 ۲. **تاریخ و حداثہ**
 ۳. **تاریخ و حداثہ**
 ۴. **تاریخ و حداثہ**
 ۵. **تاریخ و حداثہ**
 ۶. **تاریخ و حداثہ**
 ۷. **تاریخ و حداثہ**
 ۸. **تاریخ و حداثہ**
 ۹. **تاریخ و حداثہ**
 ۱۰. **تاریخ و حداثہ**

[illegible]

كَذَلِكَ قَالَ النَّبِيُّ فِي حَقِّهِ فِي كِتَابِ الْأَنْبِيَاءِ
 فِي تَرْجُمَةِ بَابِ مَبْعَثِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 قَالَ اللَّهُ تَعَالَى فِي سُورَةِ الْبَقَرَةِ وَأَذِيقُوا إِبْرَاهِيمَ
 الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا
 إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا
 مُسْلِمِينَ لَكَ وَمَنْ ذُرِّيَّتَنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً
 لَكَ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَيْنَا وَتَبَّ عَلَيْنَا إِنَّكَ
 أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ
 رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ
 الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

[illegible]

علی بن ابی طالب علیه السلام را در میان جمعی از اصحاب و ائمه می بینیم که در مجلسی نشسته اند و در میان آن بزرگواران، عده ای از اصحاب و ائمه نیز ایستاده اند و در میان آن بزرگواران، عده ای از اصحاب و ائمه نیز ایستاده اند و در میان آن بزرگواران، عده ای از اصحاب و ائمه نیز ایستاده اند.

تعلیمی فنکاران کا اسٹوڈیو

انسخی کلام الحق و منع الخفا کتب الکلیچہ

عجیبی فی الحالی القنصلی قال الرواة
ان السعدی کے حلقوں میں منع العیبت
قبل الارض باقی عام و کما
یضار علی الارض

عاشقانه و با سبب المود و اطمینان
استوشتن فکرتا الی العودتک لک فاضل

ان ابن علی

عَنِ الْإِمْرَاءِ بْنِ سَادَةَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ إِنْ عُدَّ اللَّهُ
 مَكْتُوبٌ خَاتَمُ النَّسِيِّنَ وَإِنْ أَدَمَ لَمْ يَجِدْ فِي
 طَبِئَتِهِ وَسَأَخْبِرُكُمْ بِأَوَّلِ أَمْرِ دَعْوَةِ إِبْرَاهِيمَ
 وَخِشْيَةِ عِيسَى وَرُؤْيَا أُمِّي الَّتِي رَأَتْ جِبْنَ
 وَصُغْتَنِي وَقَدْ خَرَجَ لَهَا نَوَاصِءُ لَهَا مِثْنَهُ
 فَصَوَّرَ الشَّامَ رَوَاهُ فِي شَرْحِ السُّنَنِ وَرَوَاهُ
 أَحْمَدُ عَنْ أَبِي أُمَامَةَ مِنْ قَوْلِهِ سَأَخْبِرُكُمْ بِأَوَّلِ
 آخِرِهِ كَذَلِكَ فِي مَشْكُوتِ الْمَصَلِّينَ فِي بَابِ فَضْلِ
 سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَنْ أَبِي سَفْيَانَ

[illegible][illegible]

فی طبعیہ فی طبعیہ

هَذَا الرَّجُلُ فَإِنْ كَذَبَنِي فَكَذَّبُوهُ فَوَاشُوا لَوْ
 مردی که رسول الله صلی الله علیه و آله را دروغ گوید مردی است که دروغ گویند و او را پس
 لا اُحِبُّهُ مِنْ أَنْ يَأْتِيَهُ وَاعَلَيْ كَيْدٍ مَا لَكَ دَيْتُ
 نه دوست ندارم از آنکه بر او آید و او را کینه دارم و او را کینه دارم
 عَنْهُ ثُمَّ كَانَ أَوَّلُ مَا سَأَلَنِي عَنْهُ أَنْ قَالَ
 از حال پیغمبر بهتر بود اول چیزی که سوال کردم از اهل انصاریت آنکه گفت
 كَيْفَ نَسَبُهُ فَيَكُمُ قُلْتُ هُوَ فِينَادُ وَنَسَبُ الْيَمِ
 چگونه است نسب او و در میان شما گفتیم او در میان ما صاحب نسب است
 رَوَاهُ الْيَمَارِيُّ فِي أَوَّلِ حِكْمِهِ فِي حَدِيثِ
 روایت کرده این حدیث را یحیی در شروع حکم خود در حدیث
 طَوِيلٍ وَرَوَاهُ مُسْلِمٌ فِي حِكْمِهِ فِي كِتَابِ
 دراز و روایت کرده این حدیث را مسلم در حکم خود در کتاب
 الْجِهَادِ لَكِنَّهُ اشْتَمَى عِنْدَ قَوْلِ أَبِي سَفْيَانَ فِي
 الجهاد لیکن حدیث مسلم شتمند بود از این قول ابی سفیان درین
 هَذَا الْحَدِيثِ حَتَّى أَذْخَلَ اللَّهُ عَلَى الْمُسْلِمِ
 حدیث حتی داخل الله علی المسلم
 وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 و روایت است از ابی هریره که گفت رسول خدا صلی الله علیه و آله
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ بُعِثْتُ مِنْ خَيْرِ رِوَيْهِ بَنِي آدَمَ
 علیه و سلم فرمودم که من از بهترین طبقات اولاد آدم

من الافان من الشان من هو محمد في
 على الصراط مستقيما لا يميل الى اليمين ولا الى الشمال
 من الافان من الشان من هو محمد في
 على الصراط مستقيما لا يميل الى اليمين ولا الى الشمال

[illegible]

۱- در صورتی که در این کتاب هیچ یک از اینها را پیدا نکنم، من به خداوند متعال عرض می‌کنم که اینها را در این کتاب قرار بدهد.
 ۲- در صورتی که در این کتاب هیچ یک از اینها را پیدا نکنم، من به خداوند متعال عرض می‌کنم که اینها را در این کتاب قرار بدهد.
 ۳- در صورتی که در این کتاب هیچ یک از اینها را پیدا نکنم، من به خداوند متعال عرض می‌کنم که اینها را در این کتاب قرار بدهد.

12

قال دولت انما رسول الله
عليه وسلم عام الغيل

في البيت
الذي فيه

قال القاص
الطيب في
الصباح

عقیدہ سنی

مجلس الامم المتحدة
الجمعية العامة
الجلسة العامة الاولى
الاجتماع الثاني
الاجتماع الثاني
الاجتماع الثاني

الاسم
الاسم
الاسم

الحجرات

الحمد لله

بسم الله الرحمن الرحيم

فصل فی تفسیر

فصل

فیلڈی ۱۶۱

John A. ...

بسم الله الرحمن الرحيم

—

[illegible][illegible]

تقریر

عبدالرحمن بن علی بن ابی طالب

سَنَاقَاتِ شَمْسِ قَدْسَا

عبدالله بن محمد بن عبدالمطلب

بجائے

اے نبی! اے رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم!

بسم الله الرحمن الرحيم

فہم فی نور اہل

[illegible][illegible][illegible]

وَكَا نُؤَاقِبَلْ ذٰلِكَ يَمُرُّونَ بِهِ فَلَا يَخْرُجُ إِلَيْهِمْ
و چون ایشان قتل از آن می گذشتند بسوی سبب می رسیدند و نمی آمدند بسوی ایشان
وَلَا يَكْتَفَتْ قَالَتْ فَهَمْ يَحْلُونَ رِحَالَهُمْ جَعَلَ
و التفات نمی کرد گفت ای موسی بن ایشان می کشند بارهای خود را پس بآید
يُخْلِكُهُم الرَّاهِبُ حَتَّى جَاءَ فَأَخَذَ بِيَدِ
که در می آمد میان ایشان راهب تا آنکه آمد راهب پس گرفت دست
رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ
پیغمبر خدا صلی الله علیه و سلم را پس گفت
هَذَا سَيِّدُ الْعَالَمِينَ هَذَا رَسُولُ رَبِّ
این سر داور جهانانست این پیغمبر پروردگار است
الْعَالَمِينَ يَبْعُهُ اللَّهُ رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ فَقَالَ
جهانانست فرستاد او را خدا باعث رحمت برای جهانان پس گفتند
لَهُ أَشْيَاخٌ مِّنْ قُرَيْشٍ مَا عَلَيْكَ فَقَالَ لَكُمْ
مرآن راهب را ایشان قریش چه جزوه دارد ترا پس گفت راهب را
حِينَ أَشْرَفْتُمْ مِنَ الْعَقَبَةِ لَمْ يُبْقِ جَعْرًا
و تکیه بالا برد آمدید ازین راه میان دو کوه باقی نماند سبزه
وَلَا شَجَرًا إِلَّا خَرَسًا جَدًّا أَوْ لَا يَسْجُدَانِ
درختی که افتاد سجده کنند سجده نمی کنند و
إِلَّا لِيَّيَّ وَآفِيْ أَعْرُفُهُ بِخَاتَمِ السُّوْفَةِ أَسْفَلَ
مگر برای پیغمبر و بر آئینه من می ستایم او را بپوشش پاپان تر

[illegible]

بِاللهِ اِيَكُمْ وَلِيَّهُ قَالُوا اَبُو طَالِبٍ فَلَمْ يَزَلْ
وگویند ای شما را خداوند شما را که ای شما قریب است گفتند ابو طالب است
 يَنْشُدُكَ حَتَّى رَدَّكَ اَبُو طَالِبٍ وَبَعَثَ
وگویند خدا را ابو طالب را تا آنکه بازگرداندند آنحضرت را ابو طالب و فرستاد
 مَعَهُ اَبُو بَكْرٍ يَلَاكُ وَزَوْدُهُ الرَّاهِبُ
همراه آنحضرت ابو بکر و فرستاد او آنحضرت را راهب
 مِنَ الْكَلْبِ وَالزَّيْتِ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ
از کلب و روغن زیتون روایت کرد این حدیث را ترمذی
 فِي جَامِعِهِ فِي ابْوَابِ الْمَنَاقِبِ وَقَالَ
در جامع ترمذی در ابواب المناقب گفت ترمذی
 هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا
این حدیث حسن غریب است نمی شناسم این حدیث را
 مِنْ هَذَا الْوَجْهِ
 الْبَابُ الْعَاشِرُ فِي حِلْيَةِ النَّبِيِّ صَلَّى
باب دهم در حلیه نبی
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ
روایت است از جابر بن سمرة
 قَالَ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
گفتم دیدم پیغمبر خدا صلی الله علیه

حلقه زلف و زود و از راهب
 من الکلب دارت حال من
 اقامه سبک الکلب ختم غار من
 و قال ابن المازنی رحمه الله
 و روایت است از جابر بن سمرة
 و روایت است از جابر بن سمرة
 و روایت است از جابر بن سمرة

۱۴۳

وَاَلَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ نَفْسٌ مِمَّنْ قَالَتْ اِنَّكُمْ كَذِبًا
 وَلَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ نَفْسٌ مِمَّنْ قَالَتْ اِنَّكُمْ كَذِبًا
 وَلَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ نَفْسٌ مِمَّنْ قَالَتْ اِنَّكُمْ كَذِبًا
 وَلَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ نَفْسٌ مِمَّنْ قَالَتْ اِنَّكُمْ كَذِبًا

فَسَلَّمَ فِي لَيْلَةٍ اِخْيَافًا وَعَلَيْهِ حُلَّةٌ حُمْرَاءُ
 فَجَعَلَتْ اَنْظُرَ اِلَيْهِ وَآلِ الْفَقِيرِ قَالَ فَاهْوُ
 كَانَ اَحْسَنَ فِي عَيْنِي مِنَ الْفَقِيرِ وَعَنْ
 ابْنِ عَبِيدَةَ عَنْ بَنِي مُحَمَّدٍ بْنِ عَمَّارٍ بْنِ يَاسِرٍ قَالَ
 قُلْتُ لِلرَّبِّ بَيْعَ بَيْتٍ مَعُوذُ بْنُ عَفْرَاءَ صَفِي
 لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 فَقَالَتْ يَا بَنِي كُرْدٍ كُرْدِي تَوَافَقْتُ دُرِّي
 طَالِعَةٌ رَوَاهُ الدَّارِمِيُّ فِي اَوَائِلِ سُنَنِ
 وَعَنْ اَتَيْسَ بْنِ مَالِكٍ يَصِفُ النَّوْصَلَةَ
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ كَانَ رُبْعَةً مِمَّنْ

وَاَلَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ نَفْسٌ مِمَّنْ قَالَتْ اِنَّكُمْ كَذِبًا
 وَلَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ نَفْسٌ مِمَّنْ قَالَتْ اِنَّكُمْ كَذِبًا
 وَلَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ نَفْسٌ مِمَّنْ قَالَتْ اِنَّكُمْ كَذِبًا
 وَلَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ نَفْسٌ مِمَّنْ قَالَتْ اِنَّكُمْ كَذِبًا

وَاَلَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ نَفْسٌ مِمَّنْ قَالَتْ اِنَّكُمْ كَذِبًا
 وَلَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ نَفْسٌ مِمَّنْ قَالَتْ اِنَّكُمْ كَذِبًا
 وَلَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ نَفْسٌ مِمَّنْ قَالَتْ اِنَّكُمْ كَذِبًا
 وَلَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ نَفْسٌ مِمَّنْ قَالَتْ اِنَّكُمْ كَذِبًا

١٢٢

[illegible][illegible][illegible]

۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲

10/10/20

مات الشَّابُّ نَيْبُ ابْنِي عَلِيٍّ عَلَيْهِ
السلام

عَنْ أَبِي قَتِيلٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ
عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

والعین و یطین علی

اسلامی تحریکوں کے لئے

كان في عطفه - ورجع
الحبيب على الربيع

مسلّم عن الرّسول

قال وهو
وفي الصدر

فَرَّقَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
رَأْسَهُ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ فِي حَيْثُ فِي كِتَابِ
الْأَنْبِيَاءِ فِي بَابِ صِفَةِ النَّبِيِّ صَلَاحُهُ
رَوَاهُ مُسْلِمٌ فِي حَيْثُ فِي كِتَابِ الْفَضْلِ
وَعَنْ قَتَادَةَ قَالَ سَأَلْتُ أَنَسًا هَلْ خُضِبَ
النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا أَعْلَمُ
كَانَ شَيْءٌ فِي صُدْعِهِ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ
فِي الْبَابِ الْمَذْكُورِ وَعَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ
قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
مَقْدُومًا مَقْدَمًا رَأْسُهُ وَلِحْيَتُهُ

واما كان اليافض في مقتضى
 قال وكون من الراس بنى المتون
 شامس مقتضى وكن ان اللى
 قالوا الله رافعا ثابته خبرا
 وقال الامم النبوى ان شاع
 بعد من الانكشاف من خيال
 عيسى وادخل عبد عيسى
 من ان دلت وراى من الامم
 فاعلى كلى الامم وراى الامم
 فافض من الامم وراى الامم
 وكن وراى الامم وراى الامم

[illegible][illegible]

وخرج رسول الله
 صلى الله عليه وسلم
 آه قال العطار واطلا
 في شيخ شيخ البخاري
 في شيخ شيخ البخاري
 رسول الله صلى الله عليه وسلم
 من فقهه ارم من ارم
 بالا طبع من كذا كذا
 على طبع من كذا كذا
 الى البخاري
 ١٥٠

وَلَا بِالْقَصِيرِ وَعَنْ شُعْبَةَ عَنْ الْحَكَمِ قَالَ
وخرج رسول الله صلى الله عليه وسلم
 سَمِعْتُ أَبَا جَحْفَةَ قَالَ خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ
وخرج رسول الله صلى الله عليه وسلم
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِهَا جَرَّةً إِلَى الْبَطْحَاءِ
وخرج رسول الله صلى الله عليه وسلم
 فَقَضَا ثُمَّ صَلَّى الظُّهْرَ رَكَعَتَيْنِ وَالْعَصْرَ
وخرج رسول الله صلى الله عليه وسلم
 رَكَعَتَيْنِ وَبَيْنَ يَدَيْهِ عَنَزَةٌ قَالَ شُعْبَةُ
وخرج رسول الله صلى الله عليه وسلم
 وَزَادَ فِيهِ عَوْنٌ عَنْ أَبِيهِ أَبِي جَحْفَةَ قَالَ
وخرج رسول الله صلى الله عليه وسلم
 كَانَ يَمْرُؤٌ مِنْ رَأْيِهَا الْمَاءُ وَقَامَ النَّاسُ
وخرج رسول الله صلى الله عليه وسلم
 فَجَعَلُوا يَأْخُذُونَ يَدَيْهِ فَيَسْمَعُونَ بِهَا
وخرج رسول الله صلى الله عليه وسلم
 وَجُوهَهُمْ قَالَ فَآخَذْتُ بِيَدِهِ فَوَضَعْتُهَا
وخرج رسول الله صلى الله عليه وسلم
 عَلَى وَجْهِهِ فَإِذَا هِيَ أَبْرَدُ مِنْ التَّلِيٍّ وَاطْبَقَ
وخرج رسول الله صلى الله عليه وسلم

المسألة الأولى: ما هو الذي لا يخرج من الدين؟
الجواب: ما لا يخرج من الدين هو ما لا يخرج من الدين.

وَرَوَاهُ مُسْلِمٌ فِي حَيْثِيهِ فِي كِتَابِ الْفَضَائِلِ

در روایت کرد این حدیث را مسلم

فی باب خاتم النبوة و عن جابر بن سمرة

در باب خاتم النبوۃ و روایت است از جابر بن سمره
 قَالَ رَأَيْتُ خَاتِمًا فِي ظَهْرِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَتْ بَيْضَةً حَامِيَةً وَاسْمُهُ

الله عليه وسلم هو الذي أن سيقه كجوت است رویت کرد این حدیث را
 في الباب المذكور وعن أبي جحيفة قال

دُفِعْتُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَ

هو لا يطم في قبلة كان بالهاجرة فخرج بلال

فَنَادَىٰ بِالصَّلَاةِ ثُمَّ دَخَلَ فَاتَّخَذَ فَضْلُ

وَمَا دَادَ   بِرَأْيِ نَارِ   دَاخِلُ شَمْسِ   پَسِ بِيَرْوِيهِ أَهْرُو بَاقِي مَانِدُ

فوق النابذ عليه راحة خا على الله عليه وسلم

پس واقع شدند مردم بران آب در حالیکه می گفتند ازان آب پستزد داخل شد

[illegible][illegible]

سَلَامٌ
فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ
فَرَّقَ وَجَاهَتِ
أَيُّ بَقَارٍ وَرَفَعِي
أَيُّ بَقَارٍ قَالَ
الْوَدَّاعِي نَسِي
الْحَبِيبِ الْقَرِيبِ
مِنْ بَقَارِ الرَّادِيَةِ
فِي بَيَانِ كَانِ الْبَقَارِ
سَلَامٌ عَلَى الْعَرَفِ

۱۵۴

فِي بَيَانِ كَانِ الْبَقَارِ
فِي بَيَانِ كَانِ الْبَقَارِ
فِي بَيَانِ كَانِ الْبَقَارِ
فِي بَيَانِ كَانِ الْبَقَارِ
فِي بَيَانِ كَانِ الْبَقَارِ
فِي بَيَانِ كَانِ الْبَقَارِ
فِي بَيَانِ كَانِ الْبَقَارِ
فِي بَيَانِ كَانِ الْبَقَارِ
فِي بَيَانِ كَانِ الْبَقَارِ
فِي بَيَانِ كَانِ الْبَقَارِ

النَّبِيُّ قَالَ دَخَلَ عَلَيْنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ عِنْدَنَا فَعَرَقَ وَجَاءَ
أَيُّ بَقَارٍ وَرَفَعِي
فَاسْتَيْقِظَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ
يَا أَمَّ سَلِيمٍ مَا هَذَا الَّذِي تَصْنَعِينَ قَالَتْ
هَذَا عَرَقُكَ تَجْعَلُهُ فِي طِينِنَا وَهُوَ مِنْ
أَطْيَبِ الطِّيبِ رَوَاهُ مُسْلِمٌ فِي حَيْثُ فِي
كِتَابِ الْفَضَائِلِ فِي بَابِ طِيبِ عَرَقِهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَنْ حَبِيبِ بْنِ
خُذْرَةَ حَدَّثَنِي رَجُلٌ مِنْ بَنِي حَرْثِ بْنِ

[illegible]

[illegible]

قال في حال الام البصر
 في ساهم واستمر اختلاف
 ابن عباس هو الموت لابي
 الاضرب قول جده على طرف
 والكل يدعي بالوفاة و
 قال ابو الحسن في الوفاة
 الى يوم الدين في الوفاة
 على طهر في الوفاة
 فاجبت الى ان ثلث الام
 الاضرب الى الابد الجبال
 وما يسطرون ابن عباس
 اكله وساق بهمت

[illegible]

۱۲۰۰
 ۱۲۰۱
 ۱۲۰۲
 ۱۲۰۳
 ۱۲۰۴
 ۱۲۰۵
 ۱۲۰۶
 ۱۲۰۷
 ۱۲۰۸
 ۱۲۰۹
 ۱۲۱۰
 ۱۲۱۱
 ۱۲۱۲
 ۱۲۱۳
 ۱۲۱۴
 ۱۲۱۵
 ۱۲۱۶
 ۱۲۱۷
 ۱۲۱۸
 ۱۲۱۹
 ۱۲۲۰
 ۱۲۲۱
 ۱۲۲۲
 ۱۲۲۳
 ۱۲۲۴
 ۱۲۲۵
 ۱۲۲۶
 ۱۲۲۷
 ۱۲۲۸
 ۱۲۲۹
 ۱۲۳۰
 ۱۲۳۱
 ۱۲۳۲
 ۱۲۳۳
 ۱۲۳۴
 ۱۲۳۵
 ۱۲۳۶
 ۱۲۳۷
 ۱۲۳۸
 ۱۲۳۹
 ۱۲۴۰
 ۱۲۴۱
 ۱۲۴۲
 ۱۲۴۳
 ۱۲۴۴
 ۱۲۴۵
 ۱۲۴۶
 ۱۲۴۷
 ۱۲۴۸
 ۱۲۴۹
 ۱۲۵۰
 ۱۲۵۱
 ۱۲۵۲
 ۱۲۵۳
 ۱۲۵۴
 ۱۲۵۵
 ۱۲۵۶
 ۱۲۵۷
 ۱۲۵۸
 ۱۲۵۹
 ۱۲۶۰
 ۱۲۶۱
 ۱۲۶۲
 ۱۲۶۳
 ۱۲۶۴
 ۱۲۶۵
 ۱۲۶۶
 ۱۲۶۷
 ۱۲۶۸
 ۱۲۶۹
 ۱۲۷۰
 ۱۲۷۱
 ۱۲۷۲
 ۱۲۷۳
 ۱۲۷۴
 ۱۲۷۵
 ۱۲۷۶
 ۱۲۷۷
 ۱۲۷۸
 ۱۲۷۹
 ۱۲۸۰
 ۱۲۸۱
 ۱۲۸۲
 ۱۲۸۳
 ۱۲۸۴
 ۱۲۸۵
 ۱۲۸۶
 ۱۲۸۷
 ۱۲۸۸
 ۱۲۸۹
 ۱۲۹۰
 ۱۲۹۱
 ۱۲۹۲
 ۱۲۹۳
 ۱۲۹۴
 ۱۲۹۵
 ۱۲۹۶
 ۱۲۹۷
 ۱۲۹۸
 ۱۲۹۹
 ۱۳۰۰
 ۱۳۰۱
 ۱۳۰۲
 ۱۳۰۳
 ۱۳۰۴
 ۱۳۰۵
 ۱۳۰۶
 ۱۳۰۷
 ۱۳۰۸
 ۱۳۰۹
 ۱۳۱۰
 ۱۳۱۱
 ۱۳۱۲
 ۱۳۱۳
 ۱۳۱۴
 ۱۳۱۵
 ۱۳۱۶
 ۱۳۱۷
 ۱۳۱۸
 ۱۳۱۹
 ۱۳۲۰
 ۱۳۲۱
 ۱۳۲۲
 ۱۳۲۳
 ۱۳۲۴
 ۱۳۲۵
 ۱۳۲۶
 ۱۳۲۷
 ۱۳۲۸
 ۱۳۲۹
 ۱۳۳۰
 ۱۳۳۱
 ۱۳۳۲
 ۱۳۳۳
 ۱۳۳۴
 ۱۳۳۵
 ۱۳۳۶
 ۱۳۳۷
 ۱۳۳۸
 ۱۳۳۹
 ۱۳۴۰
 ۱۳۴۱
 ۱۳۴۲
 ۱۳۴۳
 ۱۳۴۴
 ۱۳۴۵
 ۱۳۴۶
 ۱۳۴۷
 ۱۳۴۸
 ۱۳۴۹
 ۱۳۵۰
 ۱۳۵۱
 ۱۳۵۲
 ۱۳۵۳
 ۱۳۵۴
 ۱۳۵۵
 ۱۳۵۶
 ۱۳۵۷
 ۱۳۵۸
 ۱۳۵۹
 ۱۳۶۰
 ۱۳۶۱
 ۱۳۶۲
 ۱۳۶۳
 ۱۳۶۴
 ۱۳۶۵
 ۱۳۶۶
 ۱۳۶۷
 ۱۳۶۸
 ۱۳۶۹
 ۱۳۷۰
 ۱۳۷۱
 ۱۳۷۲
 ۱۳۷۳
 ۱۳۷۴
 ۱۳۷۵
 ۱۳۷۶
 ۱۳۷۷
 ۱۳۷۸
 ۱۳۷۹
 ۱۳۸۰
 ۱۳۸۱
 ۱۳۸۲
 ۱۳۸۳
 ۱۳۸۴
 ۱۳۸۵
 ۱۳۸۶
 ۱۳۸۷
 ۱۳۸۸
 ۱۳۸۹
 ۱۳۹۰
 ۱۳۹۱
 ۱۳۹۲
 ۱۳۹۳
 ۱۳۹۴
 ۱۳۹۵
 ۱۳۹۶
 ۱۳۹۷
 ۱۳۹۸
 ۱۳۹۹
 ۱۴۰۰
 ۱۴۰۱
 ۱۴۰۲
 ۱۴۰۳
 ۱۴۰۴
 ۱۴۰۵
 ۱۴۰۶
 ۱۴۰۷
 ۱۴۰۸
 ۱۴۰۹
 ۱۴۱۰
 ۱۴۱۱
 ۱۴۱۲
 ۱۴۱۳
 ۱۴۱۴
 ۱۴۱۵
 ۱۴۱۶
 ۱۴۱۷
 ۱۴۱۸
 ۱۴۱۹
 ۱۴۲۰
 ۱۴۲۱
 ۱۴۲۲
 ۱۴۲۳
 ۱۴۲۴
 ۱۴۲۵
 ۱۴۲۶
 ۱۴۲۷
 ۱۴۲۸
 ۱۴۲۹
 ۱۴۳۰
 ۱۴۳۱
 ۱۴۳۲
 ۱۴۳۳
 ۱۴۳۴
 ۱۴۳۵
 ۱۴۳۶
 ۱۴۳۷
 ۱۴۳۸
 ۱۴۳۹
 ۱۴۴۰
 ۱۴۴۱
 ۱۴۴۲
 ۱۴۴۳
 ۱۴۴۴
 ۱۴۴۵
 ۱۴۴۶
 ۱۴۴۷
 ۱۴۴۸
 ۱۴۴۹
 ۱۴۵۰
 ۱۴۵۱
 ۱۴۵۲
 ۱۴۵۳
 ۱۴۵۴
 ۱۴۵۵
 ۱۴۵۶
 ۱۴۵۷
 ۱۴۵۸
 ۱۴۵۹
 ۱۴۶۰
 ۱۴۶۱
 ۱۴۶۲
 ۱۴۶۳
 ۱۴۶۴
 ۱۴۶۵
 ۱۴۶۶
 ۱۴۶۷
 ۱۴۶۸
 ۱۴۶۹
 ۱۴۷۰
 ۱۴۷۱
 ۱۴۷۲
 ۱۴۷۳
 ۱۴۷۴
 ۱۴۷۵
 ۱۴۷۶
 ۱۴۷۷
 ۱۴۷۸
 ۱۴۷۹
 ۱۴۸۰
 ۱۴۸۱
 ۱۴۸۲
 ۱۴۸۳
 ۱۴۸۴
 ۱۴۸۵
 ۱۴۸۶
 ۱۴۸۷
 ۱۴۸۸
 ۱۴۸۹
 ۱۴۹۰
 ۱۴۹۱
 ۱۴۹۲
 ۱۴۹۳
 ۱۴۹۴
 ۱۴۹۵
 ۱۴۹۶
 ۱۴۹۷
 ۱۴۹۸
 ۱۴۹۹
 ۱۵۰۰
 ۱۵۰۱
 ۱۵۰۲
 ۱۵۰۳
 ۱۵۰۴
 ۱۵۰۵
 ۱۵۰۶
 ۱۵۰۷
 ۱۵۰۸
 ۱۵۰۹
 ۱۵۱۰
 ۱۵۱۱
 ۱۵۱۲
 ۱۵۱۳
 ۱۵۱۴

والله اعلم بالصواب

الموافق ١٩٩٩

الموافق ١٩٩٩

مع رسول

القضاة
الحاكم
القاضي

منه

غطفان دیو

موضوع من دیار علی
علی راس غسود

عشک لاله امن و کامنت

11/20/15

فِيهَا وَجَّهَ اللَّهُ فَقُلْتُ وَاللَّهِ لَأُخْبِرَنَّ النَّبِيَّ

دران رضای خدا پس نعم سوگند بخدا بر آنکه خبر خواهم داد و بیستم

صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاتَتْهُ فَاخْبَرَتْهُ

عَلَيْهِ السَّلَامُ دَسْمُ رَا مَسْ أَدَمُ بَيْسِ خِرَادَمُ أَخْفَرْتَا رَا

عَقَالُ فِي بَعْدَا اِذَالُ بَعْدَا اِللّٰهُ وَ

پس گفت آنحضرت پس کدام شخص عدل می کند چون عدل نمی کند خدا

رسول خدا   مردانی که خدا   برحمتی   بخشنیدنی بر جاننده شد موسی زاده تر

ازین پس صبر کرد و آب خوردن و صحبت را بخاری در محضر بخاری

در کتاب الجهاد فی باب ما کان النبی

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعْطِي الْمَوْلَةَ قَلْبًا

وَرَوَاهُمَا مُسْلِمٌ فِي صَحِيحِهِ فِي كِتَابِ الزَّكَاةِ

فِي بَابِ اعْطَا الْمُؤَلَّفَةَ الْحِمْلَ بِغَيْرِ اسْتِئْذَانٍ

وَعَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ أَخْبَرَنَا غَزَا

در ایت استاز جابر بن عبد الله که بر او در تحقیق من برای غرضه رفتم

وہابیوں کی تحریکوں کی طرف سے مذکورہ بالا تمام امور کے خلاف کارروائی کے لیے ایک خصوصی کمیٹی تشکیل دی گئی ہے۔

کتابخانه ای ریج موهو

ما قاله القسط

ایک ایسی قوم
الفاظ کا خزانہ

وَالنَّوْمُ فِيهَا أَشَقُّ وَقَدْ

الحسين بن علي بن أبي طالب

مجلس الشورى

الحمد لله الذي جعل القرآن
موسى بن جعفر السمين
عليه السلام

افضل مدرسہ عربیہ اسلامیہ

امام غفران
زید اور دیوان حجام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بیشتر از یک میلیارد نفر

وفاقی وفاقہ

وَزَيْدُ الْخَيْلِ وَالرَّايِمُ امَّا عَلَقَةُ وَاَمَّا عَامِرُ بْنُ الطُّفَيْلِ

و زید الخیل و رایم یا علقت است و یا عامر بن طفیل

فَقَالَ تَجُلُّ مِنْ أَصْحَابِهِ كَمَا نَحْنُ أَحَقُّ بِهَذَا مِنْ

پس گفت ای مرد که بپادشاهان اصحاب آنحضرت بودیم ما را زودتر برای این قسمت این

هُوَ قَالَ فَلَبِمَ ذَلِكَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

کسان گفت رادی پس دید این گفتار پیغمبر صلی الله علیه و سلم

فَقَالَ لَا تَأْمَنُونِي وَأَنَا أَمِينٌ مَنْ فِي السَّمَاءِ يَأْتِينِي

پس گفت آنحضرت ای امین نمی دارید شما را و من امانت دار صاحب آسمان می آید مرا

خَبَرُ السَّمَاءِ صَبَاحًا وَمَسَاءً قَالَ فَقَامَ رَجُلٌ

خبر آسمان گفت رادی این صبح و شب دوام گفت ای ایستاد مرد

غَايِرُ الْعَيْنَيْنِ مُشْرِفُ الْوُجُتَيْنِ نَاشِئُ الْجَهْمَةِ

خود رفتن چشمان در سر بلند برآمد و شارب بالا بر آمد پیشانی

كَتُّ الْيَحْيَةِ فَمَلُوقُ الرِّائِسِ مُشْتَرِكُ الْأُذُنِ فَقَالَ

کشتن ریش سترده صوبای سر بالا دارنده از او را پس گفت آن مرد

يَا رَسُولَ اللَّهِ اتَّقِ اللَّهَ قَالَ وَيْلَكَ أَوَلَيْسَتْ أَحَقُّ

ای رسول الله بترس از خدا گفت آنحضرت وای بر تو ای ایستاد مرد از او را

أَهْلُ الْأَرْضِ أَنْ يَنْفَعِيَ اللَّهَ قَالَ ثُمَّ وَلَّى الرَّجُلُ

اهل زمین آنکه برسد از خدا گفت رادی حدیث پیغمبر رفت و او را آن مرد

قَالَ خَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَكَاخِرُ

گفت خالد بن ولید ای رسول الله ای ایستاد که بدترم

عامة المؤمنين أي نجيبين
عامة المؤمنين أي نجيبين
فأما الراس فلو كانت
فأما الراس فلو كانت
الوجنتين أي على طرفي
الوجنتين أي على طرفي
ورفعته إلى علي بن أبي طالب
عنه فخرجت من تحت راسه
فخرجت من تحت راسه
من الوجنتين فخرجت
من الوجنتين فخرجت
الوجه من تحت راسه
الوجه من تحت راسه
دو دوگانه از آن طرفی
شمارا دو دوگانه از آن
ای صوفی و علی را می
نی تعیین می یافت صاحب
شمارا دو دوگانه از آن
قال فی وجهه ای ای ایستاد
ای ایستاد ای ایستاد

لَا صَلَٰفَ لِأَفْزَلِنَا سَكِينَةً عَلَيْنَا وَنُتِ الْأَقْدَامَ

146

كِتَابُ الْأَنْبِيَاءِ فِي بَابِ صِفَةِ النَّبِيِّ صَلَاحُ
كتاب الانبياء باب صفت
 وَعَنْ سَمِيعِ بْنِ سَعْدٍ قَالَ جَاءَتْ امْرَأَةٌ
در روایت است از سمیع بن سعد که گفت آمد
 بِبُرْدَةٍ قَالَ أَتَدْرُسُونَ مَا الْبُرْدَةُ فَقِيلَ لَهُ نَعَمْ
برده را گفت ای می دانید چیست برده پس گفتند ادعا کردیم
 هِيَ الشَّمْلَةُ مَكْنُوسَةٌ فِي حَاشِيَتِهَا قَالَتْ
برده شمل نیست هفت در آن شمله در حاشیه آن گفت آن زن
 يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي كَسَبْتُ هَذِهِ بِيَدَيَّ أَكْسُوها
یا رسول الله بر کنایه من هفت ام این را بدست خود با پیشام تو این برده
 فَأَخَذَهَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَحَتَا حَا
پس گرفت آن برده را پیشام علیه وسلم در حاکم و جامه بدو فروخت
 إِلَيْهَا فَخَرَجَ إِلَيْنَا وَأَنَّمَا إِزَارُهُ فَقَالَ رَجُلٌ مِّنَ
برای آن برده پس بیرون آمد حضرت بسوی مادر ما که آن باره از او پرسید گفت مردی که از
 الْقَوْمِ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَكْسَيْنَاهَا فَقَالَ نَعَمْ فَجَلَسَ
قوم بود یا رسول الله پدرشان مرا این باره را پیش گفت و حضرت آن سگش
 النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْجَلِيسِ ثُمَّ
پیشام علیه وسلم علیه وسلم در مجلس
 رَجَعَ فَطَوَّاهَا ثُمَّ أَرْسَلَ بِهَا إِلَيْهِ فَقَالَ لَهُ الْقَوْمُ
و برگشت پس بعد از آن حضرت آن برده را پیش فرستاد و آنحضرت آن برده را پیش خود نشاند و او را

در روایت است از سمیع بن سعد که گفت آمد
 امْرَأَةٌ بِبُرْدَةٍ
 در حاشیه آن
 در آن شمله
 در حاکم و جامه
 بدو فروخت
 برای آن برده
 پس بیرون آمد
 حضرت بسوی مادر ما
 که آن باره از او پرسید
 گفت مردی که از
 قوم بود یا رسول الله
 پدرشان مرا این باره را
 پیش گفت و حضرت آن
 سگش
 پیشام علیه وسلم
 علیه وسلم در مجلس
 و برگشت پس بعد از آن
 حضرت آن برده را پیش
 فرستاد و آنحضرت آن
 برده را پیش خود نشاند
 و او را

مَا أَحْسَنْتَ سَأَلْتَهَا إِيَّاهُ وَلَقَدْ عَرَفْتُ أَنَّهُ لَا يُدْرِي

خوب نکردی سوال کردی تو برای این برده از انحضرت و تحقیق می دانی که انحضرت باز نمی گوید داند

سَأَيْلًا فَقَالَ الرَّجُلُ وَاللَّهِ مَا سَأَلْتُهُ إِلَّا لِيَكُونَ

ساخته ما پس گفت آن مرد سوگند بخدا سوال نکردم از آن حضرت مگر برای آنکه تا شود

لَقِنِي يَوْمَ مَوْتٍ قَالَ سَهْلٌ فَكَانَتْ لَقْنَةً رَوَاهُ

النُّجَارَى فِي مَكَّةَ وَفِي كِبَابِ السُّورَةِ فِي بَابِ

بجاری در شرح بخاری در کتاب البیوع در باب

النَّبَاِ وَعَنِ الْمِوَرِّثِ فَرْمَةٌ إِنَّ آبَاءَهُ خَشَرُوا

در روایت است از مسعود بن عمار که گفت هر آینه پدر من عمار

قال يا بني إنه يكفي أن النبي صلى الله عليه وسلم

وقت ای پسران بجای رسیدن بر این بزم بر این پیر

عادل گردیدند وی را قبا نام پس آنحضرت قسمت می کند آن قبا را پس بر فارابی و آنحضرت

فَذَهَبْنَا فَوْجَدُنَا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

پس رفیقیم پس یافتم پس پندبرخصلت احمد علیہ وسلم

فِي مَنْزِلِهِ فَقَالَ لِي أَيُّ يَوْمٍ أَدْعِي النَّبِيَّ صَلَّى

در سرائی آنحضرت پس گفت مؤمنه مرا ای پسر کمن بخوان برای ما پیغمبر صلی

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَعْظَمْتَ ذَلِكَ وَفَلْتَ أَدْعُوكَ
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَيْسَ سَخْتِ خَاشَتِهِ ابْنِ أَمْرٍ أَذْكَرَ مَا خَوَّلَهُمْ بَرَاءً تَوَلَّى

ابن اسیرا صدر شتران پسترد وادی پسترد وادی پسترد

ابن شہابؒ فحمدنی سعید بن مسیبؒ ان

صَفْوَانٌ قَالَ وَاللَّهِ لَقَدْ آتَانِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا أَعْطَانِي وَأَنَّهُ لَا بَغْضَ النَّاسِ

إِلَىٰ مَا يَرَىٰ بَعْضُنِي حَتَّىٰ أَنَّهُ لَا حَبَّ النَّاسِ إِلَيَّ

وَعَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ

صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَوْ قَدْ جَاءَ نَامِلُ الْبَحْرَيْنِ

لَقَدْ اَعْطَيْنَاكَ هٰكَذَا وَهٰكَذَا وَهٰكَذَا وَقَالَ

بِيَدِهِ جَمِيعًا فَقِضَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ قَبْلَ أَنْ يُحْيِيَ مَالُ الْبَحْرَيْنِ فَقَدِمَ عَلَيَّ

[illegible]

الحمد لله
باسم الله الرحمن الرحيم

الحاج عبد السلام بن
في القاموس

بالکسر ضايقه استحقاق

فوق المیزان

بسم الله الرحمن الرحيم

القانوني

سید انجی و فوہ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين

2

142

مِنَ الْعَرَبِ قَالَ زَحْمَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

عَلَىٰ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ حَنْدِئٍ وَفِي رَجُلٍ نَعْلٌ

کَیْفَةً قَوَّیْتُ بِهَا عَلٰی رَجُلٍ رَّسُولِ اللّٰهِ صَلَّی

اللہ تعالیٰ علیہ وسلم

بیکدہ و قال یسّم اللہ او جعنتی قال فیت لیفسی

لَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا آلَكُمْ دِينًا ۚ إِنَّكُمْ عِنْدَ اللَّهِ فِي حَقٍّ عَظِيمٍ

وَعَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَبِتَّ بِلَيْلَةٍ كَمَا يَعْلَمُ اللَّهُ فَلَمَّا أَصْبَحْنَا

در آنجا که می گفت: ای فلان! قال قلت لهذا الولی
 که است فلان گفت آن مرد گفت: بخت سگانه بخدا

اللّٰہی کان مئی پالا میں وال فاطمہ

رسالة سيوت كان في راس الكتاب في سنة
 ١٠٠٠ من زمان بوم رس گشت مرا پيغمبر خدا عليه السلام

[illegible]

فَمَا قَبْلَ أَنْ أَفْضَى سُبْحَتِي وَلَوْ أَدْرَكْتُهُ كَرِهْتُ

پس استاد پیش از آنکه گزافم فعل خود را و اگر یا نخته ادما هرگز نکرده

عَلَيْهِ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

بر روی من بر حقین پند خدا صلوات الله علیه وسلم

لَمْ يَكُنْ يُسِرُّ الْحَدِيثَ كَسَرْدِكُمْ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ

نبود که پیاپی می گفت سخن را مانند پیاپی گفتن شما روایت کرد این حدیث را بخاری

فِي صَحِيحِهِ فِي كِتَابِ الْأَنْبِيَاءِ فِي بَابِ صِفَةِ

در صحیح بخاری در کتاب انبیاء در باب صفت

النَّبِيِّ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ

صلوات الله علیه و سلم روایت است از برادر من گفت شنیدم پیغمبر

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْرَأُ فِي الْعِشَاءِ بِالْثَّنِينَ

صلوات الله علیه و سلم را می خواند در نماز عشاء سوره الثنین

وَالزَّيْنُونَ وَمَا سَمِعْتُ أَحَدًا أَحْسَنَ صَوْتًا

و الزینون و شنیدم هیچ یک را خوشتر صدای

مِنْهُ أَوْ قِرَاءَةً رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ فِي صَحِيحِهِ فِي

از آن بهتر یا در قرات روایت کرد این حدیث را بخاری در صحیح بخاری در

بَابِ الْقِرَاءَةِ فِي الْعِشَاءِ

باب قرات در نماز عشاء

الْبَابُ الثَّانِي عَشَرَ فِيمَا كَانَ عَلَيْهِ النَّاسُ

باب دوم در میان حالتی که بودند بران مردم

عَلَّمَ نَزَلَ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

إِنَّ اللَّهَ يُدْعِي إِلَى الْإِسْلَامِ فَاسْتَجِبُوا لَهُ

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

إِنَّ اللَّهَ يُدْعِي إِلَى الْإِسْلَامِ فَاسْتَجِبُوا لَهُ

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

إِنَّ اللَّهَ يُدْعِي إِلَى الْإِسْلَامِ فَاسْتَجِبُوا لَهُ

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

إِنَّ اللَّهَ يُدْعِي إِلَى الْإِسْلَامِ فَاسْتَجِبُوا لَهُ

فِي الْجَاهِلِيَّةِ مِنَ الضَّلَالَةِ وَفِي بَيَانِ الْوَحْيِ إِلَى
 رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَكَوْنِهِ صَلَاحًا
 لِلنَّبِيِّينَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى فِي سُورَةِ الْجُمُعَةِ هُوَ
 الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمِينَ رُسُلًا مِمَّنْ تَلَوْا عَلَيْهِمْ
 آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا
 مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينَةٍ وَالْآخِرِينَ مِنْهُمْ
 لَمَّا يَلْقَاوُا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ذَلِكَ فَضْلُ
 اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ
 عَنْ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ قَالَ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا أَوَّاهُ

١٤٩

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 إِنَّ اللَّهَ يُدْعِي إِلَى الْإِسْلَامِ فَاسْتَجِبُوا لَهُ
 وَكَوْنِهِ صَلَاحًا لِلنَّبِيِّينَ
 وَالَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمِينَ رُسُلًا
 مِمَّنْ تَلَوْا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ
 وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
 وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينَةٍ
 وَالْآخِرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْقَاوُا بِهِمْ
 وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ذَلِكَ فَضْلُ
 اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو
 الْفَضْلِ الْعَظِيمِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ
 قَالَ قَالَ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ رَضِيَ
 اللَّهُ عَنْهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا أَوَّاهُ

وَكَاثَتْ عِنْدِي ابْنَةُ لِي فَلَمَّا آجَبْتُ وَكَانَتْ مَسْرُورَةً
 وید وضرے مرا پس چون قابل جواب دادن و چون خوش و دلگوشه
 بَدَعَانِي إِذْ ادْعَوْنَهَا فَدَعَوْهُمَا يَوْمَ مَا فَاتَبَعْتَنِي فَمَرَرْتُ
 بخانه من چون یوسف نام اورا پس بخانم آن دختر را روزی پس پسرو حکم را می گذارم
 حَتَّى آتَيْتُ بِمَا مِِنْ أَهْلِ غَيْرِ بَعِيدٍ فَآخَذْتُهَا
 تا آنکه کردم نزد چایه کز اهل من دور نمود پس گرفتنم
 يَبِيدُهَا فَدَرَيْتُ بِهَا فِي الْيَتْرِ وَكَانَ اخْرُجَ عَهْدِي
 دست آن دختر پس انگشتم اورا در خانه و بعد از این خانه دیوار کردن من
 بِهَا أَنْ تَقُولَ يَا أَبَتَا هَؤُلَاءِ قَبْلِي رَسُولُ اللَّهِ
 آن دختر را که می گفت آن دختر را آیتا و ایام پس گریست پیشتر خدا
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَقٌّ وَكَانَ دَمْعُ عَيْنَيْهِ
 می آمد علی و سلم تا آنکه چکید اشک چشمهای بزرگوارش
 فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ مِّنْ جُلَسَاءِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 بر گفت غرضش را در دے از هشتینان خدا پیشتر خدا صلوات الله
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَخْبَرْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 و سلم اندو گویان کردی پیشتر خدا می آمد
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ لَهُ كَذِبٌ فَإِنَّهُ يَسْأَلُ عَمَّا هُوَ
 علی و سلم بر گفت حضرت زان هشتین را از آیتا پس از آن ای شخص مجرب و دانا
 ثُمَّ قَالَ لَهُ أَعِدْ عَلَيَّ حَدِيثَكَ فَأَعَادَهُ وَكَانَ
 پسر گفت حضرت اورا عود کن بر من سخن خود را پس بر گفت اورا عود کن

[illegible]

حَتَّى وَكَفَّ الدَّمْعُ مِنْ عَيْنَيْهِ عَلَى لِحْيَتِهِ ثُمَّ
 قَالَ لَهُ إِنَّ اللَّهَ وَضَعَ عَنِ الْجَاهِلِيَّةِ مَا عَمِلُوا
 فَاسْتَأْنِفَ عَمَّاكَ وَعَنْ جَاهِدٍ حَدَّثَنِي مَوْلَا
 أَنَّ أَهْلَهُ بَعَثُوا مَعَهُ بَقْدَحَ فِيهِ زُبْدٌ وَلَبَنٌ إِلَى
 الْهَيْمِ قَالَ مَنَعْنِي أَنْ أَكُلَ الزُّبْدَ مَخَافَتَهُ قَالَ
 فَمَا أَكَلْتُ فَكُلِ الزُّبْدَ وَشَرِبِ اللَّبَنَ ثُمَّ قَالَ
 عَلَى الصَّيِّمِ وَهُوَ إِسَافُ وَنَائِلَةُ قَالَ هَا مَرْوَنُ
 كَانَ الرَّجُلُ فِي الْجَاهِلِيَّةِ إِذَا سَافَرَ حَمَلَ مَعَهُ
 اثْبَعَةَ أَجَارٍ ثَلَاثَةً يُقَدِّرُ بِهِ وَالرَّابِعَ يُعْبِدُ وَفِيهِ
 كَلْبَةٌ وَيَقْتُلُ وَلَدَهُ وَعَنْ أَبِي الرَّجَاءِ قَالَ

ملاحظه فرموده شد
 که کتاب در حدیث
 در فضیلت و حسن
 علی الصفا و در حدیث
 و کان در حدیث
 تعلیم و ادب
 ۱۸۲
 در حدیث
 در حدیث
 در حدیث
 در حدیث

در حدیث

در حدیث

وَمَا أَصْنَا عَلَىٰ قَوْمِكَ وَلَا لِقَائِهِمْ
فِي مَا كُنَّا لَهُم بِشَاقِينَ

۱۶۱۲

سلامه زلفی
فمن تولى بعد
ذلك ما بعد
البيان والتركيب
بالاثر والاشارة
فادرك
بما لا يتصور
من الكثرة
فانما لا ينحصر
۱۲۱۱۱۱

ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ

پس بیاید بشما پیغمبر می باشد و دارنده چنینی که را که پادشاه است برکنایه بیان آن

بِهِ وَلِتُنَظِّرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَضْتُمُوهُ وَآخَذْتُمُوهُ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ

پس او را در پیشه نصرت کنی و او را گفت خدا را اقرار کردید و گرفتید

أَيُّرَىٰ قَالُوا أَأَقْرَضْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ

چون مرا گفتند اقرار کردیم پس خود را بخدا پسر گواه شدید و من

مِّنَ الشَّاهِدِينَ هـ مَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ

آنکه از گواهانم پس هر که بعد از این عهد پس آن گروه

هُمُ الْفَاسِقُونَ هـ عَنِ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالُوا

ایشانند سرکشان رعایت است از الهی هر گروه که گفت گفتند

يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَتَىٰ وَجِئْتُكَ

ای پیغمبر من و تو را که آمدی در میان روح و بدن بود

لَكَ النَّبُوءَةُ قَالَ وَآدَمُ بَيْنَ الرُّوحِ وَالْجَسَدِ

روایت کرد این حدیث را ترمذی در جامع ترمذی در مناقب در باب

فَضَّلَ النَّبِيُّ صَلَاحًا وَقَالَ هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ

نخست پیغمبر می باشد و گفت ترمذی این حدیث حسن

صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِّنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ لَا نَعْرِفُهُ

صحیح غریب است از حدیث ابی هریره نمی شناسیم

وَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى فِي سُورَةِ
النِّسَاءِ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَ
إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقْبِلْ عَلَى التَّوْبَةِ وَأَنِصِرْ
رَبَّكَ وَاتَّقِ اللَّهَ إِنَّكَ كَمَعَظَمُ الْعَالَمِينَ

إِنَّمَا هَذَا الْوَجْهُ وَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى فِي سُورَةِ
النِّسَاءِ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَ
إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقْبِلْ عَلَى التَّوْبَةِ وَأَنِصِرْ
رَبَّكَ وَاتَّقِ اللَّهَ إِنَّكَ كَمَعَظَمُ الْعَالَمِينَ

وَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى فِي سُورَةِ
النِّسَاءِ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَ
إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقْبِلْ عَلَى التَّوْبَةِ وَأَنِصِرْ
رَبَّكَ وَاتَّقِ اللَّهَ إِنَّكَ كَمَعَظَمُ الْعَالَمِينَ

وَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى فِي سُورَةِ
النِّسَاءِ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَ
إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقْبِلْ عَلَى التَّوْبَةِ وَأَنِصِرْ
رَبَّكَ وَاتَّقِ اللَّهَ إِنَّكَ كَمَعَظَمُ الْعَالَمِينَ

۱۸۵

تفصیل و تفسیر از امام علی بن ابی طالب علیه السلام
 این کتاب در بیان احوال و سیرت ائمه اطهار علیهم السلام است
 و در بیان احوال و سیرت ائمه اطهار علیهم السلام است
 و در بیان احوال و سیرت ائمه اطهار علیهم السلام است

فِيهِمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ
 و در میان ایشان پیغمبری است که از ایشان است و بر ایشان آیات خدا را میخواند و پاکیزگی میدهد
 وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِن كَانُوا مِن قَبْلُ
 و او ایشان را تعلیم کتاب و حکمت میدهد و اگر پیش از این
 لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ وَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى فِي سُورَةِ
 گمراهی و در کتابی که در آنست خداوند تعالی در سوره
 الْمَائِدَةِ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ
 ای اهل کتاب بدرستی که آمده است پیغمبر ما که بیان میکند
 لَكُمْ عَلَى دِينِكُمْ مِنَ الرَّسُولِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا
 برای شما از دین شما که میگوئید آنچه آمده است
 مِن بَشِيرٍ وَلَا نُنِيرُ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ
 آنچه بیک گروه دهنده و در ترساننده پس بقیق آمده است و خبر خوش دهنده و ترساننده
 وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى
 و خدا بر هر چیز قادر است و گفت خداوند تعالی
 فِي سُورَةِ الْفُرْقَانِ وَمَا أَنزَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا
 در سوره فرقان و آنچه فرستادیم ترا مگر بشارت دهنده
 وَنَذِيرًا وَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى فِي سُورَةِ الْأَحْزَابِ
 و ترساننده و گفت خداوند تعالی در سوره احزاب
 يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا
 ای پیغمبر بدرستی که ما فرستادیم ترا گواه و دهنده و ترساننده

و در بیان احوال و سیرت ائمه اطهار علیهم السلام است
 و در بیان احوال و سیرت ائمه اطهار علیهم السلام است
 و در بیان احوال و سیرت ائمه اطهار علیهم السلام است
 و در بیان احوال و سیرت ائمه اطهار علیهم السلام است

۱۶۶

و در بیان احوال و سیرت ائمه اطهار علیهم السلام است
 و در بیان احوال و سیرت ائمه اطهار علیهم السلام است
 و در بیان احوال و سیرت ائمه اطهار علیهم السلام است
 و در بیان احوال و سیرت ائمه اطهار علیهم السلام است

الوزير ابي طالب بن علي
المؤيد بن عبد الله بن علي
شاهي ابي طالب بن علي
بابا ابي طالب بن علي

وَكَذَٰلِكَ أَعْيَا إِلَى اللَّهِ بِأَذْنِهِ وَسَمِعَ جَاءَ مُنِيرًا وَكَفَى
 و خوانده بسوی خدا بتوفیق او و پدیدار روشن روایت است از
 عطاء بن یسار قَالَ لَقِيتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرِو بْنِ
 عطارد بن یسار گوگفت ملاقات کردم محمد بن عبد الله بن عمرو بن
 العاصِ قُلْتُ أَخْبِرْنِي عَنْ صِفَةِ رَسُولِ اللَّهِ
 العاص بن یسار از من خبر کن از صفات رسول خدا
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي التَّوْرَةِ قَالَ أَجَلُ
 صلوات الله علیه و سلم که در تورات است گفت آن که
 وَاللَّوَايَةِ لَوْ صُوِّفَ فِي التَّوْرَةِ بِبَعْضِ صِفَتِهِ
 قسم خدا بر آنکه این چیز در صورتی که در تورات است به بعضی صفات او
 فِي الْفُرَانِ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا
 که در قرآن است ای نبی ما تو را فرستاده ایم ترا شاهد
 مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا وَخَرَجْنَا إِلَيْكَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْ
 بشارت دهنده و ترساننده و نماندیم از پیش تو
 وَرَسُولِي سَمِّيكَ الْمُتَوَكِّلِ لَيْسَ بِفَيْضٍ وَلَا عِلْمٍ
 و پیغمبر من تو را می نامم متوکل کننده نیست به فضل و علم
 وَلَا خَبْرًا فِي الْأَسْوَاقِ وَلَا يَدْفَعُ بِالسَّيِّئَةِ
 و خبر ندارد در بازارها و دفع نمی کند از بدی
 السَّيِّئَةِ وَلَٰكِنْ يَغْفِرُ وَيَغْفِرُ وَلَكِنْ يَغْفِرُ اللَّهُ
 بدی را ولیکن عفو میکند و بخشش میکند و بخشش می کند خدا

۱۲- اعلیٰ درجہ کے افسران کی تعیناتی و ترقی کے لیے ایک ایسی کمیٹی تشکیل دی جائے جو ان کے لیے مناسب و مستحق افسران کی تلاش کرے۔
 ۱۳- اعلیٰ درجہ کے افسران کی تعیناتی و ترقی کے لیے ایک ایسی کمیٹی تشکیل دی جائے جو ان کے لیے مناسب و مستحق افسران کی تلاش کرے۔
 ۱۴- اعلیٰ درجہ کے افسران کی تعیناتی و ترقی کے لیے ایک ایسی کمیٹی تشکیل دی جائے جو ان کے لیے مناسب و مستحق افسران کی تلاش کرے۔
 ۱۵- اعلیٰ درجہ کے افسران کی تعیناتی و ترقی کے لیے ایک ایسی کمیٹی تشکیل دی جائے جو ان کے لیے مناسب و مستحق افسران کی تلاش کرے۔
 ۱۶- اعلیٰ درجہ کے افسران کی تعیناتی و ترقی کے لیے ایک ایسی کمیٹی تشکیل دی جائے جو ان کے لیے مناسب و مستحق افسران کی تلاش کرے۔
 ۱۷- اعلیٰ درجہ کے افسران کی تعیناتی و ترقی کے لیے ایک ایسی کمیٹی تشکیل دی جائے جو ان کے لیے مناسب و مستحق افسران کی تلاش کرے۔
 ۱۸- اعلیٰ درجہ کے افسران کی تعیناتی و ترقی کے لیے ایک ایسی کمیٹی تشکیل دی جائے جو ان کے لیے مناسب و مستحق افسران کی تلاش کرے۔
 ۱۹- اعلیٰ درجہ کے افسران کی تعیناتی و ترقی کے لیے ایک ایسی کمیٹی تشکیل دی جائے جو ان کے لیے مناسب و مستحق افسران کی تلاش کرے۔
 ۲۰- اعلیٰ درجہ کے افسران کی تعیناتی و ترقی کے لیے ایک ایسی کمیٹی تشکیل دی جائے جو ان کے لیے مناسب و مستحق افسران کی تلاش کرے۔

لا

دولت و ملت کے لئے
مصلحت و فائدہ

فنی عشرہ نامہ حال
شکادہ عدالت

قال في نهج المشقة
يا جودني الكلمة

انصار احمد علی بن ابی طالب

و انقلدتم من ايامه

عظمیٰ قادری

الحبيب بن الربيع

عن علقمى قال سئل عن رجل
أراد أن يتزوج امرأة فقال

الغداور بعمارة تسمى

انظر قول الجبراء
ان يكونوا الخلد

وقال في قوله
في الحديث الذي يروى

3

فَوَصَّيْنَا فِجْجَشَ النَّاسُ نَحْوَهُ قَالَ مَا لَكُمْ قُلُوْا لَيْسَ

عِندَ نَآمَاءٍ تَنَاقُضًا وَلَا تَنَاقُضُ إِلَّا مَا لَيْسَ بِدِينِكَ

تو ما آجے کہ وضو کنیں وند آسہ کہ بخوریں

پس نداد آنحضرت دست مبارک خود را و مذکور است که هر کس آب که در پیشانی او بگشتان

کامنای العیون صیریا و کوضا ناعلت لمرسم
چشما پس خورم آب را و وضو کردیم
کافور چند قطره بود

لو کہ اسی وقت کوئی ایک سو تیس ہزار روپے کا مالک پیدا ہو جاتا تو اس کے لئے یہ سب کچھ کافی تھا۔

وَعَنِ الْبَرَاءِ قَالَ كُنَّا يَوْمَ الْحَدِيثِ بِأَرْبَعِ عَشْرَةَ

مِائَةً وَالْحَدِيدِيَّةُ يُؤْتِيَتْ حَتَّى حَاقَتْ لَمْ تَنْزُكْ

فِيهَا قَوْلُهُ فَجَلَسَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

وَعَلَىٰ شَفْعِ الْبُتْرِ فَدَعَا عَامَةً فَمَضَىٰ وَفَجَّ فِي الْبُتْرِ

پس ملید انجا کہ بودی دنیا نیم آنحضرت و ملاحت از دست آن

پس دنگ کردم / اعرک / چستر رکشیدیم آپ را سال زن / چاد تا آنکه سربلندیم / دسیر شد

عن جابر بن عبد الله عن أنس بن مالك عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: «الطهارة من الإيمان»

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ

فمن عظماء ما يملك

یادک و ال کن

کالو الفانوس نے روایت فرمادی کہ

الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم
الذي هو الكتاب العظيم

الفن وادب

۱۹۲۷

وَمِنْ قَالِ "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ"
تَزَاهِدًا مَادَانِيًّا عِبَادَةً لِلَّهِ

كانوا الفاضل والمفتي
والشيخ فريد الدين

آپ کا خط
میں نے پڑھا اور اس کا جواب دینا
میں نے کوشش کی ہے۔

وقال في الحديث
الطاهر ما رواه أبو عبد الله
عن أبيه عن الحسن بن علي

علی بن ابی طالب

والله اعلم
المستضاة

وَمَا تَقُولُ إِلَّا حَقًّا

2015-12-15

اَوْصَدَدَتْ سِرَّ كَابِنَا وَكَفَّنْ عَبْدُ اللَّهِ قَالَ كُنَّا
 نَعْدُ الْآيَاتِ بَرَكَةً وَأَنْتُمْ تَعْدُوْنَهَا خَوْفًا كُنَّا
 مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ
 فَقَالَ أَطْلُبُوا أَفْضَلَ مِنْ هَذَا فَمَا وَارٍ
 بَانَ فِيهِ مَاءٌ قَلِيلٌ فَأَدْخَلَ يَدَهُ فِي الْأَنْاءِ ثُمَّ
 قَالَ حَتَّى عَلَى الظُّهُورِ الْمُبَارَكِ وَالْبَرَكَةُ مِمَّنْ لِلَّهِ
 فَلَقَدْ رَأَيْتُ الْمَاءَ يَنْبِيعُ مِنْ بَيْنِ أَصَابِعِ رَسُولِ اللَّهِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَقَدْ كُنَّا نَسْمَعُ
 الطَّعَامَ وَهُوَ يُوْكَلُ رَوَى الْبُخَارِيُّ الْأَحَادِيثُ
 الثَّلَاثَةُ فِي صَحِيحِهِ فِي كِتَابِ الْأَنْبِيَاءِ فِي بَابِ

و در روایت است از عبد الله گرفت بودیم را
 می شنیدیم آن آیات را سبب ترساندن بودیم را
 خدا صلی الله علیه و سلم در سفر
 پس گفت آنحضرت بگویند زیاده افاده از آب را پس آوردند
 آنسب بود پس در دود و آنحضرت دست مبارک خود را در آن فرو برد
 گفت آنحضرت می بینید بر آب باران که می افتد
 پس آب را که در دود می آمد از میان آنستان مبارک و می بینیم خدا
 و سلم و برین یقینی می شنیدیم
 طعام را و می بینیم که در دود می افتد و برین یقینی می شنیدیم
 در صحیح بخاری در کتاب الانبیاء در باب

در حدیثی از عبد الله
 می شنیدیم آن آیات را سبب ترساندن بودیم را
 خدا صلی الله علیه و سلم در سفر
 پس گفت آنحضرت بگویند زیاده افاده از آب را پس آوردند
 آنسب بود پس در دود و آنحضرت دست مبارک خود را در آن فرو برد
 گفت آنحضرت می بینید بر آب باران که می افتد
 پس آب را که در دود می آمد از میان آنستان مبارک و می بینیم خدا
 و سلم و برین یقینی می شنیدیم
 طعام را و می بینیم که در دود می افتد و برین یقینی می شنیدیم
 در صحیح بخاری در کتاب الانبیاء در باب

در حدیثی از عبد الله
 می شنیدیم آن آیات را سبب ترساندن بودیم را
 خدا صلی الله علیه و سلم در سفر
 پس گفت آنحضرت بگویند زیاده افاده از آب را پس آوردند
 آنسب بود پس در دود و آنحضرت دست مبارک خود را در آن فرو برد
 گفت آنحضرت می بینید بر آب باران که می افتد
 پس آب را که در دود می آمد از میان آنستان مبارک و می بینیم خدا
 و سلم و برین یقینی می شنیدیم
 طعام را و می بینیم که در دود می افتد و برین یقینی می شنیدیم
 در صحیح بخاری در کتاب الانبیاء در باب

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ضَعِيفًا عَرَفَ فِيهِ الْجُوعَ
 صلي الله عليه وسلم را ضعيف مي شناسم و دانفترت گرسنگي را
 فَمَنْ عِنْدَكَ مِنْ شَيْءٍ فَقَالَتْ نَعَمْ فَأَخْرَجَتْ
 پس اياست نزد تو چيزي پس گفت ام سليم آرسه است پس بيرون آورد ام سليم
 أَفَرَأَيْتَ شَعِيرَتَهُ ثُمَّ أَخْرَجَتْ خِثْلَهَا فَلَقَتْ
 تا چو پشتر بيرون آورد ام سليم خمار خود را پس پشتر
 الْحَبْرَ بَعْضُهُ ثُمَّ دَسَّتهُ تَحْتَ يَدِي وَلَا تَنْتَنِي
 کان را ببوی آن خمار پشتر پوشيد آنرا زير دست من و دستا من سست
 بَعْضُهُ ثُمَّ أَرْسَلَنِي إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 بيض خمار پشتر فرستاد مرا بهوي پيغمبر خدا صلي الله
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ فَنَزَعْتُ يَدِي فَوَجَدْتُ رَسُولَ اللَّهِ
 عليه وسلم گفت انش پس بدم آن کان را پس يافتم پيغمبر خدا
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْمَسْجِدِ وَمَعَهُ النَّاسُ
 صلي الله عليه وسلم را در مسجد و درعا ليک دانفترت مردم بودند
 فَقُمْتُ عَلَيْهِمْ فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 پس ايستادم نزد ایشان پس گفت مرا پيغمبر خدا صلي الله
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَرْسَلَكَ أَبُو طَلْحَةَ فَقُلْتُ نَعَمْ قَالَ
 عليه وسلم ايا فرستاده است ترا ابو طلحه پس گفتم آرسه گفت آنحضرت
 يَطْعَمُ فَقُلْتُ نَعَمْ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 باطعام است فرستاده است پس گفتم آرسه پس گفت پيغمبر خدا صلي الله

[illegible]

[illegible]

عَلَيهِ وَسَلَّمَ لَمَّا مَعَهُ قَوْمٌ أَقْبَلُوا فَطَلَقُوا وَأَنْطَلَقَتْ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرْدُومٌ رَاكِبِينَ فَخَرَجَتْ بَعْدَهُمْ فَخَرَجَتْ
 بَيْنَ أَيْدِيهِمْ حَتَّى جَعَلَتْ أَبَا طَلْحَةَ فَأَخْبَرَتْهُ
 فَقَالَ أَبُو طَلْحَةَ يَا أُمِّ سَلِيمٍ قَدْ جَاءَ رَسُولُ اللَّهِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا لَنَا نَيْسٍ وَلَكَيْسَ عِنْدَنَا
 مَا نُخْرِجُهُمْ فَقَالَتْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ فَأَنْطَلَقَ
 أَبُو طَلْحَةَ حَتَّى رَفَعَ رِسْلَهُ لِيُصَلِّمَ فَأَقْبَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَعَهُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ هَلْ لَكُمْ يَا أُمِّ سَلِيمٍ مَا عِنْدَكَ فَآتَتْ بِذَلِكَ
 الْحَنْزَلِ فَأَمَرَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 فَقَتَّ وَعَصَرَتْ أُمُّ سَلِيمٍ عَصَا فَادَمَتْهُ ثُمَّ قَالَ

[illegible]

۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲
 ۴۸۳
 ۴۸۴
 ۴۸۵
 ۴۸۶
 ۴۸۷
 ۴۸۸
 ۴۸۹
 ۴۹۰
 ۴۹۱
 ۴۹۲
 ۴۹۳

عن انس بن مالك رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم

[illegible]

P. 4

کتابخانه جامعہ اسلامیہ دارالعلوم دیوبند

پرسوں کا انکار

وَالْحَقُّ عَلَى الْفُكْرَةِ وَالْأَمْرِ
كَاشَفَةٌ بِنْتِ ١٢١٢

بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَصَّاصِيكَ
 فَخَرَجَتْ إِلَى جَرَابٍ فِيهِ صَاعٌ مِّنْ شَعِيرٍ وَلَكِنَّا
 فِيهِمَا دَاحِجٌ فَذَبَحْتُمَا وَكَحْنَتِ الشَّعِيرَ فَفَرَّغْتَ
 إِلَى قَوَائِي وَقَطَعْتُمَا فِي بَرَمَتِهِمَا وَلَكِيتِ الرَّسُولَ
 اللَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ لَا تَصْنَعِي بِرَسُولِ
 اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمِمَّنْ مَّعَهُ فَبُحِثْنَا فَسَادَتْ
 فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ذَبَحْنَا بِهِمَا لَنَا وَكَحْنَتْ
 صَاحِبًا مِّنْ شَعِيرٍ كَانَ عِنْدَنَا فَتَعَالَ أَنْتَ وَ
 نَفَرْنَا مَعَكَ فَصَاحَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 فَقَالَ يَا أَهْلَ الْخَنْدَقِ إِنَّ دَاحِجًا مِّنْ صَنْعِ سُورَا
 بَرَمَتِهِمَا دَاحِجٌ مِّنْ خَنْدَقِ

فَاُخْرِجَتْ اِلَى الْجَاوَاكِ فِيهِ صَاعٌ مِّنْ شَعِيرٍ وَلَنَا

بھیمہ داجن فذبحتها وطحنت الشعير ففرغت
بزرگوار درختان پروردہ پس فسخ کردم آن بزرگوارا واورو کردن جو را پس غایب شدن

إلى فراغى وقطعتها في برصتها ثم ولت إلى رسول

اللّٰهُ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ لَا تَضَعْنِي بِرَسُولٍ

اللَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمِنْ مَعَهُ فَجِئَتْ فُسَادُ

فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ذُبْنَا بِهَيْمَةَ لَنَا وَطَحْنَتْ

صَاحِبًا مِّنْ شَعِيرٍ كَانَ عِندَ نَافِعَتِكَ أَنْتَ وَ

تَفَرَّعًا مَعَكَ فَصَاحَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

فَقَالَ يَا أَهْلَ الْخَنْدَقِ إِنَّ عَائِشَةَ صَنَعَتْ سُورًا

[illegible]

الله لا اله الا الله
 محمد بن عبد الله
 قالوا يا رسول الله
 الله لا اله الا الله
 محمد بن عبد الله
 الله لا اله الا الله
 محمد بن عبد الله

الله لا اله الا الله
 محمد بن عبد الله

لَيْشِيعِي فَمَرَّ وَلَمْ يَفْعَلْ ثُمَّ مَرَّ بِعَمْرِ قَسَالَتْ فَمَنْ يَنْتِ
 پس گشت خشنود ای کجاست و نه داشت بر او من پس گشت خشنود عمر را پس پرسیدم او را
 مَنِ يَكُنَّ ابْنُ اللَّهِ مَا سَأَلْتَهُ إِلَّا لَيْشِيعِي فَمَنْ يَنْتِ
 از کتاب خود پرسیدم او را که نامی که مرا پرسید که تو را می شناسد و
 ثُمَّ مَرَّ بِأَبِي الْقَاسِمِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَمَسَّحَ حَيْنَ
 پس گشت برین حضرت ابی القاسم علیه و سلم ایستاد و مسح بر پیشانی خود
 رَأَيْتِي وَخَرَّتْ مَعِيَ نَفْسِي وَمَا فِي وَجْهِهِ ثُمَّ قَالَ
 دیدم مرا و شناخت او بود در نفس من و آنچه بود خنده روی من پس گفت
 أَبَاهُ قُلْتُ لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ الْحَقُّ مَعِي
 ای ابا هریرة گفتن اینک یا رسول الله گفت آنحضرت که حق با من است
 فَاتَّبَعْتُهُ فَدَخَلَ فَاسْتَأْذَنَ فَأُذِنَ لِي فَدَخَلَ
 پس پیروی کردم آنحضرت را پس داخل شد آنحضرت پس خواست پس بر من و من بر او ایستاد پس داخل شد
 فَوَجَدَ كَبْنًا فِي قَدَحٍ فَقَالَ مِنْ أَيْنَ هَذَا اللَّبَنُ
 پس یافت شیر را در قحح پس گفت آنحضرت از کجا آمد
 قَالُوا أَهَذَا لَكَ فَلَانَ أَوْ فَلَانَةَ قَالَ أَبَاهُ
 گفتند این فرستاد از شیر ابراهیم تو فلان یا فلانة گفت آنحضرت ای ابا هریرة
 قُلْتُ لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ احْبَبْ إِلَى أَهْلِ
 گفتم اینک یا رسول الله گفت آنحضرت برو بسوی اهل
 الصُّفَّةِ فَادْعُهُمْ لِي قَالَ وَأَهْلُ الصُّفَّةِ أَصْيَافُ
 من پس خواند ایشان را برای من گفت و اهل الصفة را
 سلمان

محمد بن عبد الله

الله لا اله الا الله
 محمد بن عبد الله

الله لا اله الا الله
 محمد بن عبد الله

وَاَتَى الْوَيْلَ لِمَنْ يَكْفُرْ
 بِآيَاتِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
 وَلِقَاءِ يَوْمِهِ الَّذِي
 لَا يُنْفَعُ لَهُ شَيْءٌ مِمَّا
 كَسَبَ

قَالَ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ قُلْتُ لَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ
 خُذْ فَأَعْطِهِمْ فَأَخَذْتُ الْقَدَحَ فَجَعَلْتُ
 أُعْطِيهِ الرَّجُلَ فَيَشْرِبُ حَتَّى يَرَوْى ثُمَّ يَرُدُّهُ عَلَى
 الْقَدَحِ فَأَعْطِيهِ الْقَدَحَ فَيَشْرِبُ حَتَّى يَرَوْى
 ثُمَّ يَرُدُّهُ عَلَى الْقَدَحِ حَتَّى انْتَهَيْتُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَدْ رَوَى الْقَوْمُ كُلُّهُمْ فَأَخَذَ
 الْقَدَحَ فَوَضَعَهُ عَلَى يَدِهِ فَظَنَّا أَنِّي قَتَبْتُمُ
 فَقَالَ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ قُلْتُ لَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ
 بَقِيْتُ أَنَا وَأَنْتَ قُلْتُ صَدَقْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ
 قَالَ اقْعُدْ فَاشْرَبْ فَقَعَدْتُ فَشَرِبْتُ فَقَالَ

وَاَتَى الْوَيْلَ لِمَنْ يَكْفُرْ
 بِآيَاتِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
 وَلِقَاءِ يَوْمِهِ الَّذِي
 لَا يُنْفَعُ لَهُ شَيْءٌ مِمَّا
 كَسَبَ

وَاَتَى الْوَيْلَ لِمَنْ يَكْفُرْ
 بِآيَاتِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
 وَلِقَاءِ يَوْمِهِ الَّذِي
 لَا يُنْفَعُ لَهُ شَيْءٌ مِمَّا
 كَسَبَ

اشْرَبْ فَسَرِبْتُ فَمَا زَالَ يَقُولُ اشْرَبْ حَتَّى قُلْتُ

بخور پس خودم پس پیشہ می گفت آنحضرت بخور تا آنکہ کفتم

لَا الَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ مَا أَجْدَلُهُ مُسْلِكًا قَالِ

سوکند بذا تیکه فرستاد ترا بحق نمی یابم برای این تیسرهای نفوذ گفت آنحضرت

فَارِنِي فَأَعْطَيْتُهُ الْقَدَحَ فَحَمِدَ اللَّهُ وَسَمَّى وَشَرِبَ

پس بد مرا پس دادم آخرت را فتح پس ستود خدا را و لبم اسد گشت و خورد

الفضلۃ رواہ البخاری فی صحیحہ فی کتاب الرقاق

فَوَسَّاسُ الْكَافِرِينَ

در باب آنکه چگونه
بعد عیش پیغمبر صلعم و حسن

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَكُونَا لَهُ شَاكِرِينَ إِلَّا يَهْدِيََنَا رَبُّنَا لِلْيَقِينِ

مقداد گفت متوجه شدم من و دوپاران من و تحقیق

فَهَذِهِ الْأُمَمُ الْوَحِيدَةُ

گرم شد قوت شنوائی و بینائی ما بسبب گر سنگی پس شروع کردیم

نَعِزُّ أَنْفُسَنَا عَلَى أَهْلِ ابْنِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى

کہ پیش سیکر ویم خود را اصحاب پیغمبر خدا علی

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَيْسَ أَحَدٌ مِنْهُمْ يَقْلِنَا فَأَتَيْنَا

و سلم پس نمود بیچ کے انا نشان کر پذیرد مارا پس آدمی نزد

النبي صلى الله عليه وسلم فانطلق بنا الى اهله

پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم پس برد مارا بسوی اہل خود

ذی قعدہ ۱۴۱۰ھ
ذی قعدہ ۱۴۱۰ھ

تاریخ

مجلس الشورى

معاذ اللہ

اعمالیہ

محیس
موانع التورین

محمد علی
عبد علی

نور علی

Original

کرواقی شیخ مجاہد

11/11/2011

10

بسم الله الرحمن الرحيم

مع حضرت قاری

انفاق

۱۰۰

جانب

10

عن

112

11

فَإِذْ أَنذَرْتَهُ أَعْزَفَ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

اَحْبِلُوْا هٰذَ الْاَلْبَنَ بَيْنَنَا قَالِ فَاَكُنَّا مَخْتَلِكِيْ فَيَشْرُ

کُلُّ إِنْسَانٍ مِّمَّا نَاصِبَةٌ وَتَرْفَعُ لِلَّهِ صَلَّی اللہُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَضِيْبَةٌ قَالَ فَيَجِيءُ مِنَ اللَّيْلِ قَيْسَلَمٌ

عليه وسلم انصیب آنحضرت کراغت مقدماد پریم کما کراغت بوغشت شب
تَسْلِمًا لَا يُوقِظُ نَائِمًا وَيُسْمِعُ الْقَطَنَاتِ قَالَ ثُمَّ بَاقِي

المسجد فصل في شرحه وفي شرايه فشره فان اذ الشطر

در مسجد پس نماز پڑھا و پستری آمد نزد شیر خد پس محمود و بن شیر را پس آمد نزد مشیطان

ذاری لکاف و قد لله فی نصه

در ملک خرد بودم / نصیب خرد / پس گفت شیطان عذر می آید

۸ نصار جیسو دی بھیب خیدن امانیہ حاجہ
نزدانصار پس خدمت می کنند آخرت را می یابد آخرت نزد ایشان نیست آخرت را حاجت

پس آید نزد آن پس خودم آنرا پس چون داخل شد آن شیر

در حکمت و دانستنم بلکه نیست میباید راه گفت مقدار و بیشانی و ادراک

[illegible]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

رسم علی الاطلاق

د افغانستان د پښتو ژبې

سیدنا محمد بن عبد اللہ

الانجیل و انجیل

عليه السلام

الوقت
مجلس
مجلس

پیشانی

10

حسب ذوق و مزاج

— 33 —

عَرَفْتُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ رَوَى

وَأَصَبْتُ دَعْوَتَهُ فَضَحِكْتُ حَتَّى الْفَيْتُ إِلَيَّ

الْأَرْضِ قَالَ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

إِحْدَى سَوَآتِكَ يَا مِقْدَادُ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ

كَانَ مِنْ أَمْرِي كَذَا وَكَذَا وَفَعَلْتُ كَذَا فَقَالَ

النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا هَذَا إِلَّا رَحْمَةٌ مِنَ

اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ أَفَلَا كُنْتَ أَذْنَتِي فَوْقَ صَدْرِي

فَصَيَّبَانِ مِنْهَا قَالَ فَقُلْتُ وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ

مَا أَبَالِي إِذَا أَصَبْتَهُمَا وَأَصَابَتْهُمَا مَعَكَ مَنْ أَصَابَهَا

مِنَ النَّاسِ رَوَاهُ مُسْلِمٌ فِي صَحِيحِهِ فِي كِتَابِ

عَلَيْهِمْ فَسَكَنَتْ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ فِي صَحِيحِهِ فِي كِتَابِ
 برود پس ساکن شد آن بفرع روایت این دو حدیث را بخاری در مسیح بخاری در کتاب
 الْأَنْبِيَاءِ فِي بَابِ عِلَامَاتِ الشُّبُوحِ وَكَانَ عَلَيْهِ
 علامت باب علامات نبوت روایت است از صلح
 ابْنُ حَيَّانَ عَنْ ابْنِ بَرِيدَةَ عَنْ أَبِيهِ قَالَ كَانَ
 بن حیان وادروایت کرد از ابن بریدہ وادروایت کرد از پدر خود گرفت بود
 النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا خُطِبَ قَامَ فَاطَمًا
 پیغمبر صلی الله علیه وسلم چون خطبه میخواند می ایستاد و دست راست را بر سر
 الْقِيَامَ فَكَانَ يَشُقُّ عَلَيْهِ قِيَامُهُ فَأَنَّى يَجْزِعُ فَخَلَّ
 قیام برایش سخت میشد بر آن حضرت قیام پس آورده شد آن وقت فرمود
 فَخَفِرَ لَهُ وَأَقِيمَ إِلَى جَنْبِهِ قَائِمًا لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 پس زمین کنده شد برای او و ایستاد کرد و در سجده ای بپای او قائم برای پیغمبر صلی الله علیه
 وَسَلَّمَ فَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا خُطِبَ
 و سلم پس بود پیغمبر صلی الله علیه وسلم چون خطبه میخواند
 فَطَالَ الْقِيَامُ عَلَيْهِ اسْتَنْدَ إِلَيْهِ فَأَتَاكَ عَلَيْهِ فَعَجَزَ
 پس دراز میشد قیام بر آن حضرت پیش نهاد آنحضرت بسوی آن بفرع پس بگوید که در زمین بگفت
 بِهِ رَجُلٌ كَانَ وَدَدَ الْمَدِينَةَ فَرَأَاهُ قَائِمًا لِي
 آن مردی که در مدینه بود برید پس دید آنحضرت را ایستاده بسوی
 جَنْبِ ذَلِكَ الْجِذْعِ فَقَالَ لِمَنْ يُبَلِّغُ مِنَ النَّاسِ
 آن بفرع پس گفت آن مرد شخصی را که نزد وی بود از مردم

أَمِيهِ إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ سَمِعَ

چند خود آنکه هرگز پیشتر صلوات الله علیه وسلم چون شنید
حَنِينَ الْجَذَعِ رَجَعَ إِلَيْهِ فَوَضَعَ يَدَهُ عَلَيْهِ وَقَالَ

تالا جاذع را بازگشت بسوی آن جناب پس نهاد دست مبارک خود را بر او و گفت
اخْتَرَانِ أَعْرَسَكَ فِي الْمَكَانِ الَّذِي كُنْتَ فِيهِ

برگزین آنکه من ترا در جاییکه بودی شد
تَكُونَنَّ كَمَا كُنْتَ وَإِنْ شِئْتُ أَنْ أَعْرِسَكَ فِي الْجَنَّةِ

پس شوی چنانکه بودی و اگر خواهم که من ترا در جنت
فَتَشْرِبُ مِنْ أَنْهَارِهَا وَعِيُونُهَا فَيَحْسَنُ نَبْتُكَ وَ

پس نوشی از حیریاها و چشمهای آن پس نیکو شود رشتن تو و
تَتَوَفَّى كُلُّ أَوْلِيَاءِ اللَّهِ مِنْ شَرِّكَ وَتُحْلِلُكَ فَعَلْتُ

هرگز بر من خدند و دوستان خدا از شر تو و حلال تو گشتم
فَرَعَمَ أَنَّهُ سَمِعَ مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

پس او را که راوی حدیث آنکه آشنید از پیغمبر صلوات الله علیه وسلم
وَهُوَ يَقُولُ لَهُ نَعَمْ قَدْ فَعَلْتُ قَرْنَيْنِ فَسَأَلَ النَّبِيَّ

در حدیث آنحضرت گفت برای آن بزرگ آریستی بگویی کردم و دوبار
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ اخْتَارَ أَنْ أَعْرِسَهُ

صلوات الله علیه وسلم را پس گفت آنحضرت اختیار کردم که من ترا در
فِي الْجَنَّةِ وَعَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ

در جنت حدیث است از ابن عباس که هرگز پیشتر صلوات الله علیه وسلم

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَحْطُبُ إِلَى جَذْعٍ قَبْلَ أَنْ يَخْذَ الْمَنِيرَ
خطمه میخواند بسوی بیوی تنه داشت و پادشاهش از کلاهش که بر سرش بود
 فَلَمَّا اخْتَذَ الْمَنِيرَ وَتَحَوَّلَ إِلَيْهِ حَقَّ الْجَذْعِ فَاحْضَنَهُ
پس چون اختیار کرد منیر را و برگشت بسوی او ناله کرد جزع پس در کمر گرفت آنوقت
 فَسَكَنَ وَقَالَ لَكُمْ أَحْضَنُهُ لِحَنِّ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ
پس ساکن شد جزع و گفت آنحضرت اگر در روز نگرانی او را بر آئینه ناله کردی تا روز قیامت
 وَفِي رَوَايَةٍ الطَّفِيلُ بْنُ أَبِي بَنٍ كَعْبٍ عَنْ أَبِيهِ
در روایت طفیل بن ابی بن کعب از پدر او است
 فَلَمَّا جَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَرِيدُ
پس چون آمد پیغمبر خدا صلی الله علیه وسلم در راه میخواست
 الْمَنِيرَ مَرَّ عَلَيْهِ فَلَمَّا جَاوَزَهُ خَالَ الْجَذْعَ حَتَّى تَصَدَّعَ وَ
منیر را گذشت از تنه او پس چون گذشت از تنه او مانند بنگ که دو بنگ کرد و جزع تا کلاهش از تنه او جدا شد
 انْشَقَّ فَرَجَعَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
شکافته شد پس بازگشت بسوی آن پیغمبر خدا صلی الله علیه وسلم
 مَسْمُومَةً بِيَدِهِ حَتَّى سَكَنَ ثُمَّ رَجَعَ إِلَى الْمَنِيرِ قَالَ فَمَا
پس مسخ کرد او را آنحضرت دست مبارک خود تا کلاه ساکن شد جزع پس بازگشت آنحضرت بسوی پیغمبر و روی
 إِذَا صَلَّى صَلَّى إِلَيْهِ فَلَمَّا هَدِمَ الْمَسِيدَ اخْتَذَ ذَلِكَ
چون میگذارد نماز را میخواند و بسوی آن پس چون هدم شد مسید گرفت آن
 الْجَذْعَ أَبِي بَنٍ كَعْبٍ فَلَمْ يَزَلْ عِنْدَهُ حَتَّى بَلَ
جزع را ابی بن کعب پس پیش نهاد آن جزع را و روی تا کلاه کند شد

المَنِيرُ

المَنِيرُ

فَاَكَلَتْهُ الْاَكْضَةُ وَعَادَرُ فَاَتَا عَنْ أَبِي الْوَدَّ

پس خوردند او را که یکدیگر بخوار و گدیده ریزه ریزه و دایت است از ابی الوداد

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

و او روایت کرد از ابی سعید و گفت بود و پیشتر خدا صلی الله

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ إِلَى لُزْقٍ جَذَعٍ فَاَتَاَهُ رَجُلٌ

علیه وسلم خطبه میخواند بسوی بعلوی بنی دغث غزاه پس آمد نزد آنحضرت مردی

رُومِيٌّ فَقَالَ أَصْنَعُ لَكَ مِنْبَرًا يَخْطُبُ عَلَيْهِ فَصَنَعَكَ

رومی پس گفت ای سازم برای تو منبر خطبه بخوانی برو پس ساختند و آنحضرت

مِنْبَرًا هَذَا الَّذِي تَرَوْنَ قَالَ فَلَمَّا قَامَ عَلَيْهِ النَّبِيُّ

منبر اینک گفت ای سید منبر این استاد برو

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ حَنْ جَذَعٍ حَنِينَ

صلی الله علیه وسلم در حالیکه خطبه میخواند ناله کرد جذع حنین

النَّاقَةِ إِلَى وَلَدِهَا فَانْزَلَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

ناله شتر بسوی بچه خود پس زد آمد بسوی آن جذع و پیشتر خدا صلی الله

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَضَمَّهُ إِلَيْهِ فَسَكَنَ فَأَمَرَهُ أَنْ يَجْعَلَ لَهُ

علیه وسلم پس هم کرد او را بسوی خود پس ساکن شد پس فرمود آنحضرت بنی جذع که کند و شتر من را

وَيَذِفَنَّ وَفِي رَوَايَةٍ أُسْحَقُ بْنُ أَبِي طَلْحَةَ عَنْ أَنَسِ

و دوفن کرد و شتر و در روایت اسحاق بن ابی طلحه است از انس

بْنِ مَالِكٍ فَلَمَّا قَعَدَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

بن مالک پس چون نشست و پیشتر خدا صلی الله علیه وسلم

عَلَىٰ ذَٰلِكَ الْمُنْبِرِ خَارَ الْجِذْعُ كَخَوَارِ الثَّوْرِ حَتَّىٰ أَرْتَجَّ
 الْمَسْجِدَ حُزْنًا عَلَىٰ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 فَتَوَلَّى إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ
 الْمُنْبِرِ قَالَتِ زُمَرَةُ وَهُوَ يُخَوِّرُ فَلَا الْغَزْمَةَ رَسُولُ اللَّهِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَكَتَ قَالَهُمَا وَالَّذِي نَفْسِي
 فِي يَدَيْهِ لَوْ كُنَّا الْغَزْمَةَ لَمَا كُنَّا هَكَذَا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ
 حُزْنًا عَلَىٰ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَمَرَهُ
 رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَدَفِنَ رَوْسَ
 الدَّارِ فِي الْأَحَادِيثِ الْأَرْبَعَةِ فِي آوَائِلِ سُنَّتِهِ فِي
 بَابِ مَا أَكْرَمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِحَبَشِينَ الْمُنْبِرِ قَالَ اللَّهُ

پس آن
 مسجد
 بر
 پیغمبر
 خدا
 صلی
 الله
 علیه
 وسلم
 پس فرود آمد
 بهووی آن چرخ
 پیغمبر
 خدا
 صلی
 الله
 علیه
 وسلم
 از
 منبر
 پس من کرد
 آنحضرت
 چرخ
 را
 در
 علیه
 صلی
 الله
 علیه
 وسلم
 پس گشت
 آنحضرت
 آگاه
 داشتند
 که
 چنانکه
 نفس
 محمد
 در
 دست
 قدرت
 اوست
 اگر
 غزم
 بود
 ما
 در
 این
 روز
 قیامت
 در
 این
 روز
 قیامت
 در
 این
 روز
 قیامت

۳۳۳

ما رواه أبو حمزة عن أبي بصير عن أبي عبد الله عليه السلام قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
 ما رواه أبو حمزة عن أبي بصير عن أبي عبد الله عليه السلام قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
 ما رواه أبو حمزة عن أبي بصير عن أبي عبد الله عليه السلام قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
 ما رواه أبو حمزة عن أبي بصير عن أبي عبد الله عليه السلام قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
 ما رواه أبو حمزة عن أبي بصير عن أبي عبد الله عليه السلام قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم

ما رواه أبو حمزة عن أبي بصير عن أبي عبد الله عليه السلام قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
 ما رواه أبو حمزة عن أبي بصير عن أبي عبد الله عليه السلام قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
 ما رواه أبو حمزة عن أبي بصير عن أبي عبد الله عليه السلام قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
 ما رواه أبو حمزة عن أبي بصير عن أبي عبد الله عليه السلام قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
 ما رواه أبو حمزة عن أبي بصير عن أبي عبد الله عليه السلام قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم

تَعَالَى فِي سُورَةِ الْقَمَرِ اقْرَأْ تَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ
 وَإِنْ يَذَّرُ ذَا أَلَةٍ يُفْبِقُوا وَيَبْقَوُا يُخِرُّ مُسْتَقِرًّا وَ
 كَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أُمَّةٍ مُسْتَقِرَّةٌ عَنْ
 ابْنِ مَسْعُودٍ قَالَ انْشَقَّ الْقَمَرُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي رَقَّتَيْنِ فِي رَقَّةٍ فَوْقَ الْحَبْلِ
 وَفِي رَقَّةٍ دُونَهُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 اشْهَدُوا وَعَنْ أَبِي عَمْرِو عَنْ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ انْشَقَّ
 الْقَمَرُ وَخُنَّ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَصَارَ
 فِي مَتْنَيْنِ فَقَالَ لَنَا اشْهَدُوا وَعَنْ قَتَادَةَ عَنْ
 السَّيِّدِ قَالَ سَأَلَ أَهْلُ مَكَّةَ أَنْ يُرِيحَهُمْ فَأَرَاهُمْ

ما رواه أبو حمزة عن أبي بصير عن أبي عبد الله عليه السلام قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
 ما رواه أبو حمزة عن أبي بصير عن أبي عبد الله عليه السلام قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
 ما رواه أبو حمزة عن أبي بصير عن أبي عبد الله عليه السلام قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
 ما رواه أبو حمزة عن أبي بصير عن أبي عبد الله عليه السلام قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
 ما رواه أبو حمزة عن أبي بصير عن أبي عبد الله عليه السلام قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم

رواه الشيخان في مسندهما
 في صحيحهما قالوا في مسندهما
 في صحيحهما قالوا في مسندهما

رواه الشيخان في مسندهما
 في صحيحهما قالوا في مسندهما
 في صحيحهما قالوا في مسندهما

رواه الشيخان في مسندهما
 في صحيحهما قالوا في مسندهما
 في صحيحهما قالوا في مسندهما

رواه الشيخان في مسندهما
 في صحيحهما قالوا في مسندهما
 في صحيحهما قالوا في مسندهما

اشفاق القير روى البخاري في الاحادِيث الثَلَاثَةِ
 في صحيحه في كتاب التفسير في تفسير سورة
 اقتربت الساعة ورواها مسلم مع تغيير يسير
 في بعض الكفاظ في صحيحه في كتاب التوبة
 في باب اشفاق القير في رواية قتادة عن انس
 عند مسلم فاما هم لاشفاق القير مرتين
 الباب الرابع عشر في المعراج قال الله تعالى
 في اول سورة يني اسرائيل سبحن الذي
 اسرى يعقوب ولقد امين المسجد احراما الى
 المسجد الاقص الذي بركا حوله ليريه

رواه الشيخان في مسندهما
 في صحيحهما قالوا في مسندهما
 في صحيحهما قالوا في مسندهما

رواه الشيخان في مسندهما
 في صحيحهما قالوا في مسندهما
 في صحيحهما قالوا في مسندهما

الحمد لله

عبدالحق علی بیگ
شیخ الحدادی

الامنياتي باب العواج وخلقها
ان ليلها سر سرها

بہارِ عربیہ میں افغانی

حضرت علیؓ یلین الاسرار
الصلوة اما فخرت من

المولى والامام في كتابه
القدس مستوفى والى

د فاسطو لېکچورې ان دو
لېکچورې

شاهي پيدائش
صلي السحر

[Faint handwritten signature]

حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ وَلَا تَعْرِفُهُ إِلَّا آمِينَ

حَدِيثُ عَبْدِ الرَّزَّاقِ وَعَنْ قَتَادَةَ عَنْ

عن ابن ماجة عن مالك عن مالك بن ماجة

اِنْ نَبِيَّ اللّٰهِ هَمَلٌ اَللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَدَّثَهُ

عَنْ كَلْبَةَ أَسْمَى بِنْتِ أَبِي سَهْلٍ أَنَّهَا رَأَتْهُ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ فِي يَدَيْهِ كِتَابٌ

اد احوال شیخ کو بوقت شہر پہنچے۔ شہر کی حالت دیکھی کہ ہندوؤں کی فوجوں نے شہر کو آگ لگا دی ہے۔ شہر کی حالت دیکھی کہ ہندوؤں کی فوجوں نے شہر کو آگ لگا دی ہے۔

در ملک که خوابنده بودم چون آمد تروم آینه دلی پس بنگفت گشت قاصد و

سنتوں کی روشنی میں مابین ہندوؤں کی عبادت

فعلت یحار وید و هوایی جلیبی مایعی پیه

قال من عرف نفسه عرف ربه الى شعرة وسموته

یَقُولُ مِنْ قَصْدِهِ إِلَى شِعْرَتِهِ فَاسْتَنْجِ قَلْبِي

[illegible]

مفتی محمد رفیع الرحمن صاحب دیوبند
محکم دلائل سے مزین متنوع و منفرد موضوعات پر مشتمل مفت آن لائن مکتبہ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

فَسَلَّمَ عَلَيْهِ فَرَدَّ ثُمَّ قَالَ مَرْحَبًا يَا أَخَا الصَّالِحِ

پس سلام دادم بروے پس جواب سلام داد پس گفت او پس مرحبا به برادر صالح

وَالنَّبِيِّ الصَّالِحِ ثُمَّ صَعِدَ بِي حَتَّى أَتَى السَّمَاءَ

پس پیغمبر صالح پسر بلا برد مرا جبرئیل تا آنکه آمد آسمان

الْخَامِسَةَ فَاسْتَفْتَى قَبِيلَ مَنْ هَذَا قَالَ جَبْرِئِيلُ

پس طلب کرد جبرئیل که شادان در آسمان را گفته شد که کیست این گفت جبرئیل منم جبرئیل

قَبِيلَ وَمَنْ مَعَكَ قَالَ مُحَمَّدٌ قَبِيلٌ وَقَدْ أُرْسِلَ

گفته شد و کیست با تو گفت جبرئیل محمد است گفته شد آیا و جبرئیل کسے فرستاد

إِلَيْهِ قَالَ نَعَمْ قَبِيلٌ مَرْحَبًا بِهِ فَنِعِمَّ الْبُحِّي جَاءَ

بپسوی وی گفت جبرئیل آری که گفته شد مرحبا به پس خوش آمدنی است آمد

فَلَمَّا خَلَصْتُ فَإِذَا هَارُونُ قَالَ هَذَا هَارُونُ

پس چون رسیدم پس نگاه هارون بود گفت جبرئیل این هارون است

فَسَلَّمَ عَلَيْهِ فَسَلَّمَ ثُمَّ قَالَ مَرْحَبًا

پس سلام ده بروے پس سلام دادم بروے پس جواب سلام داد پس گفت هارون مرحبا

يَا أَخَا الصَّالِحِ وَالنَّبِيِّ الصَّالِحِ ثُمَّ صَعِدَ بِي حَتَّى

یا برادر صالح و پیغمبر صالح پسر بلا برد مرا جبرئیل تا آنکه

أَتَى السَّمَاءَ السَّادِسَةَ فَاسْتَفْتَى قَبِيلَ مَنْ هَذَا قَالَ

آمد جبرئیل آسمان ششم پس طلب کرد شادان در آ گفته شد کیست این گفت

جَبْرِئِيلُ قَبِيلٌ وَمَنْ مَعَكَ قَالَ مُحَمَّدٌ قَبِيلٌ وَقَدْ أُرْسِلَ

جبرئیل گفت جبرئیل محمد است گفته شد و کیست با تو گفت جبرئیل محمد است گفته شد آیا و جبرئیل کسے فرستاد

جَبْرِئِيلُ قَبِيلٌ وَمَنْ مَعَكَ قَالَ مُحَمَّدٌ قَبِيلٌ وَقَدْ أُرْسِلَ

جبرئیل گفت جبرئیل محمد است گفته شد و کیست با تو گفت جبرئیل محمد است گفته شد آیا و جبرئیل کسے فرستاد

أَمْضَيْتُ فَبُيِّضْتُ وَخَفْتُ عَنْ عِبَادِي رَوَاهُ
گزارانیدم فریفته خوردا و سبک گردانیدم از بندگان خود روایت کرده اند

الْبُخَارِيُّ فِي صَحِيحِهِ فِي كِتَابِ الْأَنْبِيَاءِ فِي بَابِ
بخاری در صحیح بخاری در کتاب الانبیا در باب

الْمِرَاجِ وَرَوَاهُ مُسْلِمٌ مَعَ اخْتِصَارٍ وَتَغْيِيرٍ فِي
الميراج روایت کرد این حدیث را مسلم با اختصار و تغیر در

بَعْضِ الْأَلْفَاظِ فِي صَحِيحِهِ فِي كِتَابِ الْإِيمَانِ
بعضی الفاظ در صحیح مسلم در کتاب ایمان

فِي بَابِ الْإِسْرَاءِ وَعَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ
در باب الاسراء روایت است از ابی سلمه بن عبد الرحمن

سَمِعْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ
و او گفت شنیدم جابر بن عبد الله که شنید رسول الله

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ مَا كُنْتُ بَنِي قُلَيْشٍ
صلی الله علیه و سلم که گفتم و منم بنی قلیش

فِي الْحَجِّ فَجَعَلَ اللَّهُ لِي بَيْتَ الْمَقْدِسِ فَطَقِيقْتُ أَنْبِيَاءَهُمْ
در حج پس رسول خدا برای من بیت المقدس را پس در ایام آنکه نبی و انبیا را

عَنْ آيَاتِهِ وَأَنَا أَنْظُرُ إِلَيْهِ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ فِي صَحِيحِهِ
از آیت های من و من نگاه می کنم به او روایت کرد بخاری در صحیح

فِي كِتَابِ الْأَنْبِيَاءِ فِي بَابِ الْإِسْرَاءِ وَرَوَاهُ مُسْلِمٌ
در کتاب الانبیا در باب الاسراء روایت کرد مسلم

قوله صلى الله عليه وسلم
المقدس فطققيت انبياءهم
من آياتي وأنا أنظر اليه
رواه البخاري في صحيحه
في كتاب الانبياء في باب الاسراء
رواه مسلم

واما من ان الله عز وجل قال في سورة النور
 لعلكم تتقون فان لم تجدوا على اهل البيت
 من العلم فليكن منكم من لم يجد من العلم
 فان لم تجدوا على اهل البيت من العلم
 فليكن منكم من لم يجد من العلم

واما من ان الله عز وجل قال في سورة النور
 لعلكم تتقون فان لم تجدوا على اهل البيت
 من العلم فليكن منكم من لم يجد من العلم
 فان لم تجدوا على اهل البيت من العلم
 فليكن منكم من لم يجد من العلم

واما من ان الله عز وجل قال في سورة النور
 لعلكم تتقون فان لم تجدوا على اهل البيت
 من العلم فليكن منكم من لم يجد من العلم
 فان لم تجدوا على اهل البيت من العلم
 فليكن منكم من لم يجد من العلم

فِي جَنَّاتٍ فِي كِتَابِ الْإِيمَانِ فِي بَابِ الْأَسْرَاءِ
 الْبَابُ الْخَامِسُ عَشَرَ فِي شَفَاعَةِ النَّبِيِّ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَكَوْنُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى فِي الرَّكْعَةِ الثَّانِيَةِ
 مِنْ سُورَةِ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَمِنْ اللَّيْلِ فَيَعْبُدُهُ
 نَافِلَةً لَكَ عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا
 مُمَجَّدًا عَنْ آدَمَ بْنِ عَلِيٍّ قَالَ سَمِعْتُ ابْنَ عُمَرَ
 يَقُولُ إِنَّ النَّاسَ يَصْنَعُونَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ جُحًى كُلَّ
 أُمَّةٍ تَتَّبِعُ نَبِيَّهَا يَقُولُونَ يَا فُلَانُ اسْقُمْ يَا فُلَانُ
 اسْقُمْ حَتَّى تَنْتَهِيَ الشَّفَاعَةُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

فِي جَنَّاتٍ فِي كِتَابِ الْإِيمَانِ فِي بَابِ الْأَسْرَاءِ
 الْبَابُ الْخَامِسُ عَشَرَ فِي شَفَاعَةِ النَّبِيِّ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَكَوْنُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى فِي الرَّكْعَةِ الثَّانِيَةِ
 مِنْ سُورَةِ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَمِنْ اللَّيْلِ فَيَعْبُدُهُ
 نَافِلَةً لَكَ عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا
 مُمَجَّدًا عَنْ آدَمَ بْنِ عَلِيٍّ قَالَ سَمِعْتُ ابْنَ عُمَرَ
 يَقُولُ إِنَّ النَّاسَ يَصْنَعُونَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ جُحًى كُلَّ
 أُمَّةٍ تَتَّبِعُ نَبِيَّهَا يَقُولُونَ يَا فُلَانُ اسْقُمْ يَا فُلَانُ
 اسْقُمْ حَتَّى تَنْتَهِيَ الشَّفَاعَةُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

فِي جَنَّاتٍ فِي كِتَابِ الْإِيمَانِ فِي بَابِ الْأَسْرَاءِ
 الْبَابُ الْخَامِسُ عَشَرَ فِي شَفَاعَةِ النَّبِيِّ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَكَوْنُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى فِي الرَّكْعَةِ الثَّانِيَةِ
 مِنْ سُورَةِ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَمِنْ اللَّيْلِ فَيَعْبُدُهُ
 نَافِلَةً لَكَ عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا
 مُمَجَّدًا عَنْ آدَمَ بْنِ عَلِيٍّ قَالَ سَمِعْتُ ابْنَ عُمَرَ
 يَقُولُ إِنَّ النَّاسَ يَصْنَعُونَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ جُحًى كُلَّ
 أُمَّةٍ تَتَّبِعُ نَبِيَّهَا يَقُولُونَ يَا فُلَانُ اسْقُمْ يَا فُلَانُ
 اسْقُمْ حَتَّى تَنْتَهِيَ الشَّفَاعَةُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

فِي جَنَّاتٍ فِي كِتَابِ الْإِيمَانِ فِي بَابِ الْأَسْرَاءِ
 الْبَابُ الْخَامِسُ عَشَرَ فِي شَفَاعَةِ النَّبِيِّ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَكَوْنُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى فِي الرَّكْعَةِ الثَّانِيَةِ
 مِنْ سُورَةِ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَمِنْ اللَّيْلِ فَيَعْبُدُهُ
 نَافِلَةً لَكَ عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا
 مُمَجَّدًا عَنْ آدَمَ بْنِ عَلِيٍّ قَالَ سَمِعْتُ ابْنَ عُمَرَ
 يَقُولُ إِنَّ النَّاسَ يَصْنَعُونَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ جُحًى كُلَّ
 أُمَّةٍ تَتَّبِعُ نَبِيَّهَا يَقُولُونَ يَا فُلَانُ اسْقُمْ يَا فُلَانُ
 اسْقُمْ حَتَّى تَنْتَهِيَ الشَّفَاعَةُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

[illegible][illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible][illegible][illegible]

۱۰۱۰

[illegible]

الْأَيَّامِ فِي بَابِ اثْبَاتِ الشَّفَاعَةِ وَفِي حِكَايَةِ
 عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَإِذَا
 فَأَنْطَلَقَ حَتَّى اسْتَأْذَنَ عَلَى رَبِّي فَيُودَنُ فَإِذَا
 رَأَيْتُ رَبِّي وَقَعْتُ سَاجِدًا فَيَدْعُنِي مَا شَاءَ ثُمَّ
 يَقَالُ ارْقُ رَأْسَكَ وَسَلْ نَعْطَهُ وَقُلْ لَسْمَعُ
 وَأَشْفَعُ تَشْفَعُ فَإَرْقُ رَأْسِي فَأَحْدُكِي تَحْمِيدُ
 بَعْلِينِي ثُمَّ أَشْفَعُ فَيَحْدُنِي حَدًّا فَإِذَا دَخَلَهُ الْجَنَّةُ
 ثُمَّ أَعُوذُ إِلَيْهِ فَإِذَا رَأَيْتُ رَبِّي مِثْلَهُ ثُمَّ أَشْفَعُ
 فَيَحْدُنِي حَدًّا فَإِذَا دَخَلَهُ الْجَنَّةُ ثُمَّ أَعُوذُ الرَّابِعَ
 فَأَقُولُ مَا بَقِيَ فِي التَّارِكِ الْأَمْنِ حَبِيسَهُ الْقُرْآنُ

۱۱۱

قوله قال نعم اس
 سمعته يقول ذلك فيه
 بطلان ما ذهب اليه من ترك
 الغائبين بشا الله
 للمصنف من ترك الغائبين
 لقوله لا تخفوا ولا تفرحوا
 بالذي قد مضى منكم
 في الدنيا منكم
 لا تخفوا ولا تفرحوا
 بالذي قد مضى منكم
 في الدنيا منكم

٢٣٨

بِالشَّفَاعَةِ مِنَ النَّارِ قَالَ نَعَمْ رَوَاهُ الْجَارِيُّ
 في صحيحه في كتاب الرِّقَاقِ فِي بَابِ صِفَةِ
 الْجَنَّةِ وَالنَّارِ وَرَوَاهُ مُسْلِمٌ مِنْ قَوْلِهِ قُلْتُ
 لِعِمْرُونٍ دِينًا إِلَى أَخِي الْحَدِيثِ مَعَ تَغْيِيرِ كَيْسَرٍ
 فِي بَعْضِ الْأَلْفَافِ فِي بَابِ اثْبَاتِ الشَّفَاعَةِ
 الْمَذْكُورِ وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَا سَيِّدُ وَلَدِ آدَمَ وَ
 لَا فَخْرَ وَآوِلُ مَنْ تَنْشَقُّ الْأَرْضُ عَنْهُ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا فَخْرَ وَآوِلُ شَافِعٍ وَآوِلُ شَفِيعٍ
 وَلَا فَخْرَ وَلَوْ أَنَّ الْحَدِيدَ يَبْدُو يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا فَخْرَ

الشفاعة من النار قال نعم رواه الجار
 في صحيحه في كتاب الرقاق في باب صفة
 الجنة والنار ورواه مسلم من قوله قلت
 لعمرون دينًا إلى أخي الحديث مع تغيير كيسر
 في بعض ألفاف في باب اثبات الشفاعة
 المذكور وعن أبي سعيد قال قال رسول الله
 صلى الله عليه وسلم أنا سيد ولد آدم و
 لا فخر واول من تنشق الأرض عنه
 يوم القيامة ولا فخر واول شافع واول شفيع
 ولا فخر ولو أن الحديد يبدو يوم القيامة ولا فخر

وَرَوَاهُ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ
وَالْإِسْلَامِيُّ وَابْنُ أَبِي عَرَبَةَ
وَالْبَيْهَقِيُّ وَابْنُ أَبِي عَرَبَةَ
وَالْبَيْهَقِيُّ وَابْنُ أَبِي عَرَبَةَ

وَرَوَاهُ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ
وَالْإِسْلَامِيُّ وَابْنُ أَبِي عَرَبَةَ
وَالْبَيْهَقِيُّ وَابْنُ أَبِي عَرَبَةَ
وَالْبَيْهَقِيُّ وَابْنُ أَبِي عَرَبَةَ

وَرَوَاهُ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ
وَالْإِسْلَامِيُّ وَابْنُ أَبِي عَرَبَةَ
وَالْبَيْهَقِيُّ وَابْنُ أَبِي عَرَبَةَ
وَالْبَيْهَقِيُّ وَابْنُ أَبِي عَرَبَةَ

رَوَاهُ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ فِي سُنَنِهِ فِي بَابِ ذِكْرِ
الشَّفَاعَةِ مِنْ أَبْوَابِ الزُّهْدِ وَعَنْ ابْنِ مَرْزُوقٍ
أَنَّهُ قَالَ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ أَسْعَدُ النَّاسِ
بِشَفَاعَتِكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَقَالَ لَقَدْ ظَنَنْتُ بِأَبَا هُرَيْرَةَ
أَلَّا يَسْئَلُنِي أَحَدٌ عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ أَوَّلُ مِنْكَ
لَمَّا رَأَيْتُ مِنْ حَرَمِكَ عَلَى الْحَدِيثِ يَا أَسْعَدُ النَّاسِ
بِشَفَاعَتِكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بِحَسَابِ
مَنْ قِيلَ تَقْسِيمُ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ فِي صَحِيحِهِ فِي كِتَابِ
الرِّقَاقِ فِي بَابِ صِفَةِ الْجَنَّةِ وَعَنْ جَابِرِ بْنِ
عَبْدِ اللَّهِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

٢٢٩

وَرَوَاهُ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ
وَالْإِسْلَامِيُّ وَابْنُ أَبِي عَرَبَةَ
وَالْبَيْهَقِيُّ وَابْنُ أَبِي عَرَبَةَ
وَالْبَيْهَقِيُّ وَابْنُ أَبِي عَرَبَةَ

وَرَوَاهُ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ
وَالْإِسْلَامِيُّ وَابْنُ أَبِي عَرَبَةَ
وَالْبَيْهَقِيُّ وَابْنُ أَبِي عَرَبَةَ
وَالْبَيْهَقِيُّ وَابْنُ أَبِي عَرَبَةَ

سُنِّيهِ هَذَا اخْرُجُوا ارْتَدَّاهُ فِي هَذَا التَّكْلِيفِ وَ

كَانَ الْفَرَاغُ مِنْهُ يُتَوَفَّقُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِي تَعْمِيرِ اللَّهِ

مَحَرَّمِ الْحَرَامِ مِنْ شُهُورِ السَّنَةِ السَّابِعَةِ مِنْ الْمِلَّةِ

الرَّابِعَةِ بَعْدَ الْكَفِّ مِنْ حِجْرَةِ سَيِّدِ الْعَالَمِينَ

صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَحَاشَهُ وَأَمَّتِهِ

أَجْمَعِينَ وَعَلَى الْمَلَائِكَةِ وَالْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ

يَرْحَمُكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خاتمة الكتاب

من جانب مطبع

بسم الله الرحمن الرحيم

اللهم لك الحمد والثناء ولك العظمة والكبرياء فصل سلام على رسولك محمد المرسل

و علی الاصفیاء و سید الاتقیاء بعد تخرجه حرد و نشت بر ضنا کر صوفی صفاء اہل یزد و نقی
 منفی و سبب سہا و کہ درین قرب زمان و مین توان کہ مردمان اہل ایمان از کثرت
 و اتباع خدا و نبی پیچیده گردان و از انظار و تبیان فضیلت و بیان حقوق مصطفی
 شکا سہ جبہ کہ باین حالت پر ملائکت کتابے کہ نور علی نور و موصل الی المدد و ہدیہ
 لا اولیاء و الاصفیاء المسمی تحفۃ الاتقیاء فی فضائل سید الانبیاء و معرب و مترجم
 مع حواشی مفیدہ و موافقہ معتقد عالم طبعی فاضل نو ذی محب الامجد ابو الطیب است
 جناب حافظ مولوی محمد عید الو احد صاحب مولوی غازی پوری سلمہ الباری
 تلمیذ ارشد شیخ اجل فخر ہند و شان غفران باب مسلم ہر شیخ و شاب جناب مولانا
 مولوی ابوالحسنات محمد عید الحی صاحب طباشیر فراء و جبل البیضاء شوالہ کتب
 فرنگی محلی بحسن اہتمام و محنت الامام مولانا مولوی محمد شبلی صاحب و طبع اسلام علیہ السلام
 اساطیر سلطان بتاریخ ۱۵ ذیقعد ۱۳۵۷ھ از طبع آراستہ در صحن عالم عربیہ
 اللہم جملہ مند اولاد لا لاک یا واصل

صورۃ ما حرد و عمدۃ الکاملین - زبدۃ الماہرین العالم
 بالعلوم العقلیۃ - الجامع للکات الملکیۃ مولانا
 المولوی محمد شبلی سلمہ اللہ العلی القوی مقرر کا
 علی تحفۃ الاتقیاء فی فضائل سید الانبیاء
 الحمد لمن عز عن عقول العقلاء و مدارک الحکماء و الذی یستلزم

بهو الطبیات محمد عبد الواحد التلیذ الاشد من تلامذته
 الشیخ الاجل فقر الفضل حجة العلماء مولانا الحاج المحافظ المحسن
 محمد عبد الحی اللکوی اسکند الله الفردوس بفضل الخوف والجلی
 فسماه بنحفة الاغتیا فی فضائل سید الاشبیا قد اور حنفیه الاخذ
 الصیحة والامار الشریفة مبانیه کانتها الیا قوت والمرجان ومعانیه
 لمید رکع قبله انس ولاجان حقانقده علیها الاصفیاء ولطائفه
 ید رکع الاغتیا ربنا تقبله یقول حسن والحق حسنه فی قلوب
 کملاء الزمن واجعله مثلاً لابین العلماء والفضلان بحمده النبی
 سید الاشبیا وانا الراجی رحمة ربه القوی محمد شبلی ابن مولانا
 الحاج المولوی ولی الله صاحب اهدام الله تعالی
 الموی الا عظمه کذا هی

قطعه سال دلا وزیر تالیف کتاب مولوی محمد عبد الواحد صاحب
 از نسل طبع عالی جناب مولوی محمد عبد الواحد صاحب شمشاد لکهنوی
 نیجورد بر سر چشمه رحمت اسکول غازی پور

مولوی عبد واحد از فضلا در تصانیف انت و حمد و ثنا بهر تفریح قلب اهل صفا	کرد تالیف سیرت نبوی کوست امر و بر بیقی ثانی و چه زیبا کتاب جبع نبوی

حرفت مست سعدان افروز نقطه اش خالِ حور و سطرش زلف از دلا و دیزی بیانش بچرخ	لفظ انقلاست کان صنوبر کانه طری صفات از دین حور دور ایمان ز طسیر آن پیدا
گفت شمشاد سال تالیفش سخنه انقیبا و راه من	
از ستیج طبع گرامی جناب حافظ مولوی محمد علی صاحب وکیل قاری حنفی صدیقی رئیس موضع سروی ضلع غازی پور قطعه سال انجام سخنه انقیبا از بندہ بیکار و نادم علی	
جیب ماکہ ز نولی ست عید و ایذا خدا علی باد نگہبان کہ در زمانہ ما نمود جمیع بہ ترتیب بیک حسن بیان کہین شامی و انیت کاین سالہ فیض بانقیبا برسانید فرود جان بخشش مکہ و در دل قاری خیال تالیفش	سپہر قدرت عالی جهان فضل و طو درین دیار نہا شد کہے بجلسم خود شامل نبوی از کتاب و سنت او جو دستہ ایست از گلمای خلد بانقو کہ سخنه ز حق آمد برای شان بر رو بہ ختم آمدہ چون آن رسالہ نیکو
نخواند مصرع پاکیزہ ملهم غیبی فضائل نبوی را بیان بود و دلیجو شمار ۳۳	

از نتایج فکر و جان پیرایه مولوی محمد الدین احمد صاحب کیفی رئیس غازی پور
خلعت الصدق جناب شیخ حافظ محمد عبداللہ صاحب تحفہ صدیقی
قطعه سال نزول تحفہ اتقیا از صدر الدین کیفی

سنت ۹۰

جان خرو جهان علم روح شوق برده فضل شہرت نام نہائش گشتہ بیدہ آجہ بہت فضل رسول آؤر ازیم مصحف و صحاح تحفہ اتقیاش نام کرد و زبیر نفی غلام تحفہ اتقیا و لا بہت چنان خزینہ قاری خوش بیان نمونہ قطعه سال نزول	پیش ملوی تبتش عہد بود اعتلا و مجمل آمدہ اولیش مقام ہر قیام آب و گل چیدہ ملک رکشید دست بیانش غم گل ترجمہ اش چو نور ساخت بارہ و متصل کامدہ پیش تمیش بقعہ تمام مضہل گفت بہن سوش غیب ید را چشتنل

کیفی خوش نوا گویہ صد سال ختم آن
تحفہ اتقیا بود حامی جان قلب دل

سنت ۹۱

از نتایج فکر و جان پیرایہ حکیم سید محمد ایوب صاحب حساب
رئیس قصبہ موہان ضلع اودنام ملک اوہدہ یمتیم شہر غازی پور
ہدیہ قطعه سال انجام تحفہ اتقیا مولوی عبداللہ اسید از محمد ایوب

مولوی عبداللہ اسید	اندیشہ مستطیع شد بلندہ لوا

شهر نشن جلوه نمود پس خوش نموده بینه اش داد دور روشن سیر یک جا ز انقیاس از آن خدا مارا بهر تاریخ شد بین ایما آمد از انغم بگوشتش ندا	ستم گرچه دیه صوری او حر قرآن و قلزم سنت زور آورد و خطم فرمود تخته انقیاس نداشتش نام از محمد علی دالاجاه سربوب خیال چون بدم

حصا بر اینست مصرع تاریخ
تخته انقیاس و سیر دلا
سنة ۱۳۰۸

قطعه تاریخ طبع کتاب از کلک گهر سلک جناب
مولوی حکیم محمد عبدالغنی صاحب غازی پوری

موسوم با اسم جد و اجداد هم زاهد است و نیز عابد اکثر خلق زاهد است حاد	علامه وحی قفا و محدث وصفش آمد برون ز تخته تالیف نمود خوش کتاب

مطبوع چو گشت سال طبعش
پیدا است زارمغان زاهد
۱۳۰۹

۷۱۳۳
۷۱۸

صحت نامه ترجمه نسخه الائقیانی فضائل سید الانبیا

۱	۲	غلط	صحیح	۱	۲	غلط	صحیح	۱	۲	غلط	صحیح
۵	۱	رعبیت	روایت	۴۰	۱۰	یس	پسر	۷۱۴	۳	چیزه	چیزه
۶	۲	یش	پند	۴۲	۱۳	رست	است	۷۱۸	۱	روایت	روایت کرد
۷	۳	س	پس	۴۳	۴	دارد	دارد	۷۲۰	۳	نشانه	نشانه
۸	۴	روایت	روایت	۴۴	۳	معجزات	معجزات	۷۲۱	۹	نشانه	نشانه
۹	۵	ووسلم	ووسلم	۴۵	۱	سرا	سرا	۷۲۲	۱	قتل	قتل
۱۰	۶	گزار	گزار	۴۶	۱	گود	گود	۷۲۳	۱۰	گود	گود
۱۱	۷	من	من	۴۷	۴	نکند	نکند	۷۲۴	۴	گود	گود
۱۲	۸	گزار	گزار	۴۸	۱	خرق	خرق	۷۲۵	۱۰	برد	برد
۱۳	۹	نیون	نیون	۴۹	۵	بازار	بازار	۷۲۶	۱	ادب	ادب
۱۴	۱۰	مسلمانان	مسلمانان	۵۰	۲	نشانه	نشانه	۷۲۷	۴	دجنت	دجنت
۱۵	۱۱	بغیش	بغیش	۵۱	۴	خوشنود	خوشنود	۷۲۸	۴	پدر	پدر
۱۶	۱۲	بزد	بزد	۵۲	۱۰	تزد	تزد	۷۲۹	۱۰	اتی	اتی
۱۷	۱۳	دیرن	دیرن	۵۳	۲	سرا	سرا	۷۳۰	۴	اولاد	اولاد
۱۸	۱۴	بستر	بستر	۵۴	۴	بازانی	بازانی	۷۳۱	۱۲	چو	چو
۱۹	۱۵	وسلم	وسلم	۵۵	۴	ولادت	ولادت	۷۳۲	۱۲	بقیه	بقیه
۲۰	۱۶	بشت	بشت	۵۶	۱	چلا	چلا	۷۳۳	۱۲	کالیج	کالیج
۲۱	۱۷	ازد	ازد	۵۷	۳	بفرست	بفرست	۷۳۴	۱۲	وشت	وشت
۲۲	۱۸	سهر	سهر	۵۸	۴	سرا	سرا	۷۳۵	۱۲	وخت	وخت
۲۳	۱۹	زردی	زردی	۵۹	۱۰	دوازده	دوازده	۷۳۶	۱۲	سید	سید
۲۴	۲۰	وسلم	وسلم	۶۰	۹	بشد	بشد	۷۳۷	۱۲	قتل	قتل
۲۵	۲۱	نشانه	نشانه	۶۱	۳	خرام	خرام	۷۳۸	۱۲	سید	سید
۲۶	۲۲	دزد	دزد	۶۲	۵	انتقام	انتقام	۷۳۹	۱۲	الام	الام
۲۷	۲۳	دزد	دزد	۶۳	۶	ازلش	ازلش	۷۴۰	۱۲	وسلم	وسلم
۲۸	۲۴	دزد	دزد	۶۴	۳	نباید	نباید	۷۴۱	۱۲	وسلم	وسلم
۲۹	۲۵	دزد	دزد	۶۵	۱۱	روایت	روایت	۷۴۲	۱۲	وسلم	وسلم
۳۰	۲۶	دزد	دزد	۶۶	۲	بج	بج	۷۴۳	۱۲	وسلم	وسلم
۳۱	۲۷	دزد	دزد	۶۷	۱۱	کردم	کردم	۷۴۴	۱۲	وسلم	وسلم

فهرس ما في تحفة الاقتباء في فضائل سيد الانبياء من الابواب

صفحة	ابواب
٥	الباب الاول في شفقة سيدنا محمد صلى الله عليه وعلى اله واصحابه وسلم على امته
٢٠	الباب الثاني في بيان محبة الله تعالى بالنبي صلى الله عليه وعلى اله واصحابه وسلم
٢٥	الباب الثالث في اكرام النبي صلى الله عليه وعلى اله بقتال الملائكة معه صلعم
٣٠	الباب الرابع في الصلوة على النبي صلى الله عليه وسلم والسلام عليه
٣٥	الباب الخامس في توقير النبي صلى الله عليه وسلم
٤٥	الباب السادس في حكم المحبة بالنبي صلى الله عليه وسلم
٤٩	الباب السابع في اتباع النبي صلى الله عليه وسلم
١١٣	الباب الثامن في بيان ان النبي صلى الله عليه وسلم افضل الانبياء والمرسلين عليهم صلوات رب العالمين
١٢٤	الباب التاسع في دعوة سيدنا ابراهيم عليه السلام لمبعث النبي صلى الله عليه واله في اول شان النبي صلعم وميلاده
١٣٣	الباب العاشر في حلية نبي صلى الله عليه وسلم
١٥٤	الباب الحادي عشر في اخلاق النبي صلى الله عليه وسلم وشمائله
١٤١	الباب الثاني عشر فيما كان عليه الناس في مجاهلية من الضلالة وفي بيان الوحي الى رسول الله صلى الله عليه وسلم وبعثه وكونه صلعم خاتم النبيين
١٩١	الباب الثالث عشر في علامات النبوة والمجربات
٢٢٥	الباب الرابع عشر في المعارج
٢٣١	الباب الخامس عشر في شفاعة النبي صلى الله عليه وسلم وكونه صلعم رحمة للعالمين

